

MAFIA BENZINEI EXISTĂ

• Războiul sârbesc impune românilor o nouă afacere: „Embargoul”

pag. 9

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Nr. 35 • 1 — 7 septembrie • 1993 • 24 pagini — 95 lei

Fondată în 1911 de
CONSTANTIN BANU

Editată de
PUBLICAȚIILE
Flacăra

Director
general
GEORGE
ARION

Redactor șef **LIVIU TIMBUS**

Cel mai mare concurs popular de dezlegări

1.075.000 LEI PREMII

Doriți să câștigați premii frumoase? Cum-

părați revistele noastre „Flacăra” și „Rebus”. Pe această cale vă aducem la cunoștință lansarea de către S.G. „Publicațiile Flacăra” S.A. a unui mare concurs popular de dezlegări dotat cu numeroase premii. Concursul se desfășoară concomitent în revistele „Flacăra”, numerele 32, 33, 34, 35 din 11, 18, 25 august și 1 septembrie 1993, și în revista „Rebus” nr. 8(844), din luna august a.o.

El va consta în dezlegarea a câte unui careu, desemnat în acest scop, din cele cinci numere de reviste menționate și trimiterea într-un singur plic recomandat a dezlegărilor și a celor cinci taloane până la data de 24 septembrie (dată poștei), cu indicația **Pentru concursul „Publicațiile Flacăra”**. Este obli-

gatorie sărierea completă pe plic, la expeditor, a numelui, prenumelui și adresei.

Participanților care vor trimite soluții corecte li se vor acorda, prin tragere la sorți, următoarele premii:

- Premiul I în valoare de 200 000 lei
- Premiul II în valoare de 150 000 lei
- Premiul III în valoare de 100 000 lei
- Premiul IV în valoare de 75 000 lei
- Premiul V în valoare de 50 000 lei
- 25 mențiuni a câte 20 000 lei.

Din această revistă, participanții la concurs vor trebui să dezlege careul „Sus la munte”, de la pagina 21, unde se găsește și talonul de participare.

La Pitești

SUPERCARITAS

înghite bani

• „Circuitul va dura 5 ani” —
crede dl Negruță, patronul încă necontestat
al noului joc

pag. 4

Realitatea în marș funebru

Sida — Viața și moartea

• Povești adevărate, dramatice, cu oameni fără judecată
și fără șansă

pag. 5

Prostituția pe litoral

Clientului i se zice „mortu”

pag. 4

O soluție simplă la îndemâna tuturor

TERAPIILE DE AUTOVINDECARE

• Să fiți propriul dumneavoastră doctor

pag. 11

Cea mai rapidă mașină din lume

SENZAȚII TARI CU Mc LAREN F1

pag. 17

GEPA
Center

Un pic mai bine
pentru
dumneavoastră

BUCUREȘTI, CALEA DOROBANȚI 111
TEL. 01-312.99.83; FAX 01-312.75.69

TANGOUL DE DEMULT

• Cam de pe vremea rotirii cadrelor

În sfârșit, mult comentata remaniere, așteptată cu sentimente diverse de partidele neguvernamentale, s-a concretizat prin anunțarea, în cadrul oficial, de către primul ministru. Aprobata prin Decret prezidențial din 28.08., chiar ziua conferinței de presă — ce promptitudine și ce sincronizare cu Predealul! — ea nu a împlinit speranțele grupărilor-satelit de a apuca măcar un osior. Noii numiți sunt, după spusele premierului, fie membri FDSN, fie independenți. Numele avansate au

fost confirmate (înlocuirile Negrițoiu—Mircea Coșea, Tecluculescu—Cristian Ionescu, Golu—Sălcudeanu, Angelescu—Mironov), dar nu integral, căci estimările vizau cam 8 portofolii. Explicațiile și caracterizările premierului au fost pe alocuri savuroase: „Prea delicat, prea moale și mai puțin ofensiv” (la Cultură), „tânăr, lipsit de experiență” (la Tineret și Sport, titularul rămânând, însă, secretar de stat, loc unde puil scump poate „să mai crească”), sau „dur” (la Comerț). Cele mai

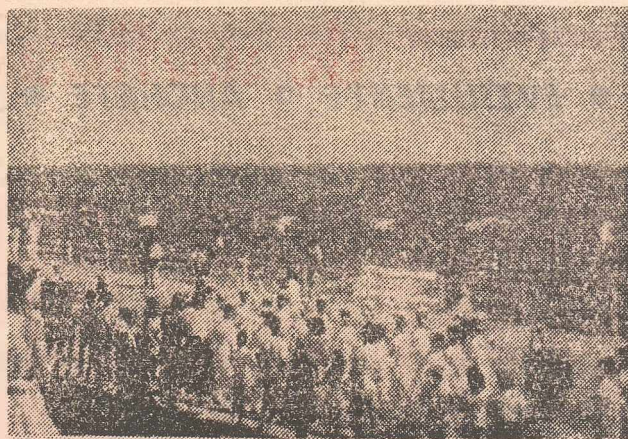
multe capete au căzut la Departamentele Ministerului Industriei, acolo unde a crescut producția, iar apariția la Agenția Română de Dezvoltare a fostului director al Societății Terra protagonistă și ea a unor tranzacții dubioase. Cu duș și întors, a fost lăudată ca o achiziție dintre cele mai prețioase: se bucură de renume în cercurile de afaceri internaționale (gata, am dat lovitura!).

S-au anunțat și reduceri simțitoare în personalul ministerelor, inclusiv al Guvernului, făcând loc întrebării: oare ce noi instituții se vor mai înființa, pentru a nu-l lăsa pe drumuri pe bietii concediați? Sau sunt cu toții din cei indezirabili?

Dacă la început s-a făcut precizarea că „unii au optat pentru alte funcții” sau le-au „solicitat”, în continuare nu a prea ieșit în evidență libera voință a celor schimbați. A pluit, însă, o confuzie parcă voită, poate pentru că toată tevatura a fost destinată să învelescă, cu grija cuvenită, ieșirea din scenă a șefului Consiliului pentru Coordonare, Strategie și Reformă. Singura schimbare pregnantă. Restul fiind minore — fără a atinge ministere-cheie, nici pentru îndeplinirea standardelor Consiliului Europei și nici chiar pentru impulsivitatea reformei, cum a susținut proprietarul actual al Palatului Victoria.

IOAN FRÂNCU ■

Flotă, flotă, cântec dulce

Anul acesta, de Ziua Marinei, nici un președinte n-a apucat de gât nici un animal. Ce plictiseală!...

Pe lângă clasicul elogiu adus marinarului român, au putut fi admirate defilând imense nave torpiloare, purtătoare de rachete, renumita fregată 260 și alte minuni „la apă”. Pe uscat, premierul N. Văcăroiu (întâmpinat cu câteva fluturături), Petre Roman, Paul Everac, Virgil Măgureanu și mulți alți s-au întrecut în declarații. Kaitounis nu, că nu prea era de față...

Schimbarea echipei

Guvernul Văcăroiu trăiește din plin o nouă epocă de mari prefaceri: după ce s-a prefăcut că ne-a crescut nivelul de trai, datorită creșterii producției (capetele de locuitor au îndoit mai multă tablă anul acesta, comparativ cu anul trecut), după ce s-a prefăcut că ne mărită flota cu un grec sărac (și dacă nu făcea scandal presa, chiar o mărita, că logodna începuse), după ce s-a prefăcut că va stârpi corupția, dar a nimerit-o pe-alături și-a stârpiit greviștii — în sfârșit, după multe alte mari prefaceri, dom’ Văcăroiu a trecut hotărât la scamatoria numită „remaniere”: unu-doi-trei-și, hocus-pocus, gata, pac ministrul, hopa, iată ministrul! Un ministru de stat (Mișu Negri-

țoiu), trei miniștri și mai mulți secretari de stat și-au pus ghetele în cui pentru că n-au marcat destule autogoluri (nu-i nimic, o să vină Alexandru Mironov și-o să rupă plasa; are domnia-sa un șut de-a dreptul științificofantastic!). Va urma, probabil, și înlocuirea stoperului de serviciu, Everac (n-a rupt destule oase).

Seleționerul Nicolae Văcăroiu i-a trimis pe noii jucători la Predeal, ca să depună jurământul de credință în fața directorului tehnic al naționalei. Deci, calificarea la europene se află pe mâini și picioare proaspete. Va urma un meci de vis (ca să nu zicem de coșmar). Hai băieții!

Cine este bossul

Aflat într-o scurtă odihnă la Predeal, președintele și-a îngăduit și un mic capriciu: schimbarea câtorva miniștri din guvernul pe care nu-l conduce dl Văcăroiu (oricât s-ar strădui să ne demonstreze contrariul — și președintele și premierul!).

Schimbarea nu a avut loc pentru că cei care vin ar fi mai buni decât cei plecați și, deci, s-ar fi urmărit creșterea prestației echipei din Palatul Victoria. Ținând cont de momentul în care ea a avut loc — în pragul unei toamne „în-cinse”, această schimbare ne reprezintă decât o „reparație curentă” la un edificiu care a început să prezinte pericol de prăbușire. Asta pe de o parte. Pe de altă parte, dl Iliescu

a dorit să demonstreze încă o dată (o parte a presei știa mai demult) cine este bossul, șeful, nașul — sau cum vreți să-i spuneți! Altfel cum s-ar putea explica faptul că Mișu Negrițoiu, care nu a putut fi „om de bază” în guvern, poate fi în schimb principal sfetnic la Cotroceni?

În altă ordine de idei, membri ai guvernului precum Teodoru și Hrebenciuc au rămas în echipă, chiar dacă multă lume se aștepta ca ei să fie printre primii debarcați. Semn de la Cotroceni că mai este încă nevoie de ei și încă un semn că-n țara asta legea n-o face Parlamentul, opinia publică, presa, guvernul, ci Vodă.

MARIAN GHÎȚEANU ■

EVENIMENTE MARI

■ **SOCIETATE CIVILA CONDUSA DE MILITARI.** Nicolae Rotaru, creator militar și redactor șef la „Pentru patrie”, se vaită ca o babă cu grad: „De fapt degeaba ne așezăm noi,ăștia cu epoleții, în apărare sau în ofensivă, dacă scenariul demilitarizării e scris și adus în țară fără taxe vamale, cu grăbire și nerăbdare ca toate importurile postdecembriste din Occidentul democrației originale.” Unii dinăștia cu epoleți, care au apărut țara vânturându-se pe coridoarele redacțiilor — și pe acelea ale redacției noastre, bineînțeles — după „colaborări” și ciubucuri, dau lecții de democrație civililor. Când ai gândit toată viața la ordin, libertatea ți se pare primejdie națională. Ca scriitor civil, rotatule, o să-ți fie tare greu, fiindcă aici ierarhia nu e dată de epoleți!

■ **GENERALUL ZAMBEA REFRACȚIL.** În revista citată mai înainte, după ce în mai multe pagini generalul George Ioan Dănescu e lingușit „cu grăbire și nerăbdare”, la pagina 13 citim cea mai penibilă odă postdecembristă. Aia cu epoleți reia din „collecție o pagină — „Fruntașii noștri, mândria noastră” — unde apare „figura și portretul unui tânăr ofițer cu zâmbet retractil sub mustăcioara a la Clark Gable. Este vor-

ba de locotenentul major Gheorghe Dănescu, nimeni altul decât generalul de azi, ministrul nostru de Interne. Așadar domniilor detractori, vă invităm la decență”. Domnule general, dacă te mai apără o dată Rotaru de domniilor detractori, vă pierdeți complet retractilul!

■ **LUMEA S-A RASTURNAT!** În ziarul românesc „Libertatea”, care apare în Banatul sârbesc, sunt publicate și cursurile valutare în zonă: 1 dolar SUA — 23 500 000 dinari; 1 marcă germană — 18 000 000 dinari; 1 franc elvețian — 19 000 000 dinari. La bursa neagră, marca se vinde cu 24 500 000 milioane dinari. Prețul ziarului „Libertatea” e 500 000 dinari. Tot aici se spune că salariul mediu a scăzut la 17 mărci lunar și că — spre deosebire de Iugoslavia — „în România acționează pluralismul politic adevărat și orientarea spre piață, care din temelii a schimbat viața”. Când ai 17 mărci pe lună, un salariu de 40 dolari poate să-ți pară un venit de nabab.

■ **PRESA LIBERĂ GUGVERNAMENTALĂ.** Ziariștii pe care nu-i vrea nimeni în presa independentă câștigă și ei o leafă scriind tot felul de prostii. Astfel, în „Panorama românească”, revistă născută

prin decretul pentru îmbunătățirea imaginii țării în lume, Mihai Hetco explică diasporei că neîncrederea investitorilor străini vine de la faptul că diaspora nu pune suflet în sprijinirea guvernului Văcăroiu. Nicolae Șarambel, directorul grupului de „publicații independente” subvenționate de la buget, refacă temeinic imaginea României, publicând interviuri cu Gh. Funar, independent și acesta, tot de la buget. La vitoarele alegeri, primarii, și prefecții PDSR vor primi sarcină să candideze la președinție, ca să avem o opoziție puternică de la buget.

■ **UN CAPITOL DIN PLATFORMA PSM.** Revista „Totuși iubirea” publică romanul „Vinovat de iubire” de Adrian Păunescu, roman în care răzbat câteva din principiile partidului pe care-l slujește senatorul: „— Sărută-mi pulpele! / — Vreau să-ți găsesc țâțele! / — Numai dacă urci pe pulpe spre ele. / — Fac ce spui tu, ce să

te mai obosești? / ... Și deveniri o singură ființă, peste care focul pălpăia ca amintirea unei feciorii răpite...”

Ce putem să mai zicem?! Poate chiar așa o fi fost!

■ **STILISTUL ILIE NEACȘU.** „Europa” e revista pe care o citești cu plăcere, deoarece aici se tipăresc cele mai viguroase ineptii din toată presa de stânga jos. Iată ce zice Ilie Neacșu, ca argument pentru introducerea pedepsei cu moartea: „Istoria Neamului nostru ne spune că dezordinea se poate transforma în ordine numai prin măsuri capitale. Vlad Țepeș nu a desființat hoția cu protocoalele Consiliului Europei, ci cu țepa. Și sultanii turcilor o băgaseră pe măneca pantalonilor”. Iată un text remarcabil, care ridică întrebări mari la fiecare rând: 1. Ce fel de ordine e aceea care provine din transformarea unei dezordini? 2. Câte Consilii ale Europei existau în vremea lui Țepeș? 3. Ce alte popoare mai aveau sultani, dacă Ilie Neacșu ține să precizeze „sultanii turcilor”? 4. Dacă pantalonii au măneci, înseamnă că hainele au craci? 5. Oare ce băgau pe măneca pantalonilor sultanii? La aceste întrebări, iubite cetitoriule, află dumnea-

ta răspuns, fiindcă istoricul Neacșu a ostenit de cugetare.

■ **LITERATURA PUBLICITARA.** Vă prezentăm, din folclorul nou, aceste versuri apărute într-un ziar de partid în cadrul festivalului „Cântarea Azi-ului”. Poemul se cheamă „Marin citește” și ne aduce aminte de emoționantele strigări din popor tipărite de presa noastră pe vremea stărpirii chiburilor: „Ce ziar citești, Marine? / „Azi” citești, că serie bine. / Am spus la vecinii mei / Să citească „Azi” și ei. Spun la rude, la nepoți / Să citească „Azi” cu toții”. Bravo, Marine, să mai scrii, că le scrii bine!

TUDOR OCTAVIAN ■

P.S. Intrucât s-ar putea obiecta că suntem geloși pe statutul de poet militar al lui Nicolae Rotaru și, din aceasta, mânați de interese potrivnice apărătorilor patriei, cităm titlul unui interviu apărut în „Curierul Național”, luni, 23 august: „Poliția crede în trecerea ei la un statut civil”. Interviul e acordat cotidianului de general-maior Ion Marin secretar de stat în Ministerul de Interne. Ori Nicolae Rotaru a început să gândească în front, ori nu i-au ajuns la birou gândurile spuse sau scrise ale superiorilor.

EVENIMENTE MICI

„Punctul 8” al negocierilor de unificare

Unificarea mișcării liberale din România, așteptată de mult și de mulți, a cărei primă etapă a început luni, 30 august, în nici un caz nu va fi ușor de realizat. Ea va avea mai multe etape, discuțiile vor fi încinse, iar cele mai grele, mai delicate probleme vor fi negociate spre sfârșit.

Una din „chestiunile delicate” este reprezentată de poziția dlui Radu Câmpeanu, fostul șef al PNL, acuzat de opinia publică și de mulți liberali — indiferent din care formațiune politică — de destrămarea mișcării liberale și de căderea dezastruoasă a PNL la alegerile parlamentare de anul trecut (opinie la care subscrier și noi).

În timp ce dl Câmpeanu și-a condus partidul către dezastru, șeful PL '93, dl Dinu Patriciu, dincolo de lucrurile rele pe care le spun unii sau alții despre dânsul, a dovedit că rolul de secund al unui Câmpeanu-primadonă nu i se potrivește în nici un caz și nu este decât o aberație.

Rezolvarea conflictului personal (chiar dacă se vor găsi mulți să ne spună că nu există!) Câmpeanu — Patriciu poate reprezenta, la un moment dat, chiar calea către reușita unificării liberale începută luni. În această idee, a apărut (nu se știe de unde) ideea năstrusnică de a-i elimina pe cei doi din staff-ul care va conduce „ostilitățile”

de unificare.

Ne întrebăm dacă dl. Mircea Ionescu-Quintus va reuși să fie un foarte bun avocat al amicului său politic, în fața negociatorilor de la PL '93. Pentru că dl Câmpeanu, are, într-adevăr, nevoie de un excelent avocat! Chiar dacă — așa cum ne-a declarat președintele PNL — „componența comisiilor de negociere ale celor două partide rămâne la latitudinea conducătorilor lor și sperăm că nimeni de la PL '93 nu va contesta componența echipei noastre de negociatori, așa cum nici noi nu ne amestecăm în hotărârile dânsilor!”

MARIAN GHÎTEANU ■

PNȚCD își pregătește o garnitură tânără pentru conducere

Multă vreme, conducerea PNȚ CD a fost acuzată (mai este și acum!) că nu permite afirmarea tinerilor, ascensiunea lor în structurile de conducere ale partidului. Iată răspunsul dlui președinte **Corneliu Coposu**:

„Am inițiat și sper să perfectez o mică școală pe lângă mine. Am 3—4 tineri, care îmi sunt apropiați, devotați, pe care-i apreciez și pe care am selecționat cu multă grijă. Am la cabinetul

meu, de exemplu, pe secretarul executiv, care este inginer de profesie, un băiat excepțional, care are pasiune politică — lucru pe care-l apreciez la el! Are pasiunea analizei politice, e politolog din naștere, cu toată cariera tehnică pe care și-a ales-o! Mai am un băiat mai mic, fiul unui mare luptător al partidului nostru, pe care încă îl crește, în ideea de a deveni până la urmă un cap politic luminat, și mai există, din cadrul TUNȚ (Tineretul Universitar Național Tărănesc), niște copii asistenți, care stau pe lângă conducătorii de partid și-și fac «rodajul» politic, urmându-și în același timp studiile. De asemenea, directorului meu cu protocolul i-am însușit metode de analiză și judecată a fenomenelor politice. Iar în forul suprem de conducere al partidului — Biroul Central de conducere, coordonare și control — am inclus opt tineri, care probabil că vor prelua, cu timpul, conducerea partidului”.

MARIAN GHÎTEANU ■

Statul și economia de dugheană

Dl. ing. **Mihai Dumitrescu** este vicepreședintele **Uniunii Întreprinderilor Mici și Mijlocii din România (UIMMPR)**, uniune membră a **Consiliului Național al Patronilor din România (CNPR)**, al cărui președinte este dl. **Mihail Cărciog**. Președintele UIMMPR este dl. **Mircea Burada**, om de afaceri francez de origine română. Acești domni, plus alți câțiva, se luptă (termenul nu este deplasat!) pentru reușita organizării patronilor — mai mari dar și mici — din România, pentru drepturile lor, în fața celui mai puternic patron în acest moment, dar și cel mai prost — **STATUL!** Lupta este de lungă durată și grea, mai ales când stai de vorbă cu unul care vrea să moară sărac, trăgându-ne și pe noi după el! (M. G.).

vatizare nici n-a început. Că ea nu înseamnă dugheane și măsute pliante, legi încălcate, piedici și impozite exagerate, birocrație, corupție și altele. Că principalul deținător de capital e statul, care nu vrea să dea drumul din mână nici măcar întreprinderilor falimentare!

Pe acest fond al absurdului, cele mai bune intenții se transformă în păcate, privatizarea în șomaj, programele de ajutorare externă a întreprinzătorilor particulari intră în buzunarele unor suprastructuri artificiale create și câte și mai câte altele, ce au drept consecință haosul general în care trăim.

Cei energici, capabili, curajoși, dispuși să-și investească ultimele economii, pierd ore și zile în șir străbătând labirintul birocratic al constituirii de societăți, care apoi nu au unde să-și desfășoare activitatea din lipsă de spațiu. Activități productive sau de prestări de servicii de care avem atâtă nevoie nu pot fi demarate, pentru că statul nu e dispus

deocamdată se cedeze nimic. Construcții întregi, hale, magazine, încăperi și chiar utilaje stau nefolosite, degradându-se permanent, numai pentru că așa vor cei ce le dețin, adică statul.

Din creditele externe, în special cele nerambursabile, nu am auzit până acum ca vreun leu să fi ajuns direct la întreprinzătorii care au o atât de acută nevoie de acestea, fondurile fiind dirijate către structurile guvernamentale.

E oare atât de greu de înțeles că singura cale de redresare economică o constituie adevărata privatizare (în fapt, nu doar în vorbe), că întreprinderile mici și mijlocii cu capital privat trebuie dezvoltate și susținute, creând cadrul firesc al competiției, al adevăratei concurențe, cu efecte benefice pentru toți?

Ing. **MIHAI DUMITRESCU**, vicepreședinte al **Uniunii Întreprinderilor Mici și Mijlocii din România (U.I.M.M.P.R.)**

O vizită surâzătoare

Doamna **Catherine Lalumière** pare a fi adus în România o undă de optimism în ceea ce privește mult discutata noastră primire cu drepturi depline în **Consiliul European**. Secretarul general al lumii civilizate — ca să zic așa — a ținut să sublinieze și acum (aici) că primirea României nu depinde de augusta sa voință, ci se află în propriile noastre mâini, în dorința autentică de schimbare și în eficacitatea acțiunilor noastre în acest sens. Cu alte cuvinte, lumea nu funcționează după voință și capriciile marilor funcționari publici, ci în conformitate cu drepturile și obligațiile marilor colectivități umane pe care acești funcționari le reprezintă. În acest context, dna Lalumière a adus în discuție principalul obstacol aflat în calea adevărului de mai sus — și anume **naționalismul intolerant, xenofobia, șovinismul, agresivitatea, ura**.

Luată la banii noștri mărunți și prăpădiți, mândria de a fi român — a spus dna Lalumière — este, desigur, perfect îndreptățită, dar ea nu trebuie să însemne antimaghiarism, antisemitism, nesocotirea problemelor pe care le ridică țiganii ș.a.m.d. Desigur, e foarte greu să-ți păstrezi cumpătul când șapte capete înfierbântate îți cântă imnul Ungariei în urechi, când șapte tuciuiri spintecă și violează, iar semenii lor se organizează în mafii din ce în ce mai agresive. Dar să faci din cazurile individuale o problemă națională și să agiți, primitiv, bătă patriotică toată ziua bună ziua, nu este decât o demagogie ieftină, din care nimeni nu are de câștigat. Europa are nevoie de creativitatea românească, nu de bătoșenia ei. Slavă Domnului, cu toată agitația recentă a **PUNR** și **PRM**, puterea dă semne că a-nțeles aceste lucruri, pentru că vizita doamnei **Catherine Lalumière** a fost suficient de surâzătoare.

EUGEN CHIROVICI ■

Gallup cu soia

Sondajele de opinie, realizate la noi, sunt în proporție de 48% mincinoase, 35% foarte mincinoase și restul de 17% — până la realizarea lui 100%, cu un mic surplus pentru TVA — suficient de mincinoase, ca să fie difuzate la radio și preluate foarte prompt de ziarele și revistele care cred în proporție de 76% ce le convine și doar 24% ce nu le convine. Ultimul sondaj Gallup a fost realizat de S.R.L.-ul lui **Gigi Calup**, căruia toți prietenii arabi îi zic, în arăbește, **Galup**. Al doilea „1” e plătit probabil de **Fundația** pentru imaginea României în România. Sondajul a fost întocmit de echipe mixte — 42% alături și 58% dirijați, și din el rezultă că populația vrea să se schimbe ceva, dar să nu se modifice nimic, ceea ce concordă cu sondajul întocmit, o zi înainte, în partidul majoritar — 36% — și la **Cotroceni** — 114%. Procentele privind credibilitatea presei au fost realizate parțial în redacția ziarului „**Dimineața**” — 83% — și pe un eșantion reprezen-

tativ al populației. Respectiv pe eșantionul cuprins între **Televiziune** și **Piața Dorobanți**, unde-și fac și echipele de la „**Actualități**” documentările, când vor să arate că în țară se obțin succese — 45% —, că lumea vrea numai greve japoneze — 33% — malaieziene — 62% — suedeze — 18% — și doar 0,05% românești. În ce privește cuvântul „credibilitate”, 76% din babele anchetate au răspuns că el înseamnă ajutoare din Vest, salarii cu preț redus și c-o să bage indexarea la săraci. Din sondaj reiese cu claritate că toate ziarele sub 30.000 de exemplare tiraj sunt mai credibile decât cele cu 200.000, că foarte credibile sunt ziarele sub 1.000 exemplare zilnic și că următorul **Gallup** cu soia va fi făcut la radio și TV cu tije petroliere și pompe de la „**Aversa**”. Un singur om va fi sondat cu sula. Se oferă să-l perforeze mărunț-mărunțel 75% români, 20% unguri, 3% romi și de alte naționalități și eu.

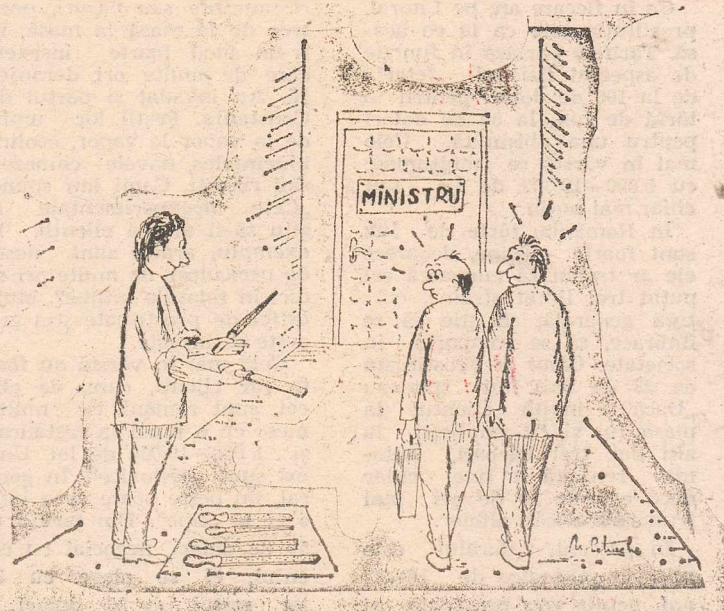
TUDOR OCTAVIAN ■

După ce timp de 45 de ani am tot învățat că soarta capitalismului e pecetluită și că zorii luminoși ai comunismului sunt pe aproape, iată că ne-am trezit deodată că trebuie să construim exact capitalismul. Ne adaptasem de bine, de rău la minciuna generală, creîndu-ne anticorpii necesari supraviețuirii, mîmînd că e frumos atunci când era cel mai urât, că e bine atunci când era cel mai rău, că e normal atunci când anormalitatea atinge cote de nesuportat. Suntem adaptați deci la suferință. Ne-am înțeles să așteptăm. Dar ce să așteptăm? Nici noi nu știm. Ne-am obișnuit cu mizeria.

Timizii pași ai privatizării sunt priviți cu ostilitate, socotindu-se a constitui chiar principala cauză a scăderii nivelului de trai. Unii chiar cred că escaladarea draconică a prețurilor rezultă din dorința de câpătuială imediată a noilor patroni.

Ne-am deprins să respin, gem adevărul. Nu vrem să vedem că, de fapt, autentică pri-

STARE CRITICĂ

Regii norocului chior și ai disperării

Stoica al II-lea se numește Negruță

• El face miliarde în secret și le dă la Pitești. Orașul a inebunit literalmente. Așa ceva nu s-a mai întâmplat niciodată pe lume. • SUPERCARITAS a pornit. Ce va urma, Doamne?...

În Pitești, a luat ființă S.C. PHILADELPHIA S.R.L. Această societate oferă, nici mai mult, nici mai puțin, decît 1 669% profit pe o sumă depusă (de 16,6 ori mai mult). Suma maximă ce poate fi predată la sediul societății din str. Dumbravei nr. 38 este 60 000 per buletin. Acest super Caritas a fost înființat de către I. Negruță, muncitor până nu de mult la o firmă de construcții din Pitești. Crezându-se blîndul pămîntului, el a pus la cale acest „circuit”, împreună cu un prieten al său, la Sibiu. După declarațiile sale, el este convins că „circuitul” va dura cel puțin 5 ani.

Partea proastă este că, chiar dacă nimeni nu a luat de la el nici un ban până acum, nici un piteștean nu-i pune la îndoială loialitatea; și asta, credem, din cauza Caritasului clujean, care aproape că a acaparat venitul națiunii!

**Pe strada
Dumbravei
sfârșie micii
stricați și
fripturi din porci
bolnavi.
S-au făcut 1167 liste**

Deplasându-ne la fața locului, am văzut oameni ce stăteau de 2 zile într-un soare torid, la o temperatură de peste 35°C. Nu aveau alt gând decît acela de a se lepăda de banii pe care-i aveau asupra lor. Ei mizează pe precedentul din Cluj.

Situată pe o stradă lăturalnică a Piteștiului, S.C. Philadelphia a făcut ca în numai două săptămîni circulația să fie oprită pe strada Dumbravei. Acolo, pe această stradă, la nr. 38, este un adevărat pelerinaj al oamenilor care încă mai cred în ceva. Greșeala lor este că ei cred în bani și în promisiuni.

Pe strada Dumbravei, de cum intri te întâmpină mironi acru-grețos al micilor stricați și al fripturilor de mîna a 15-a. Se stă câte două zile; se stă nu pentru a depune banii, ci pentru a te înscrie

pe o listă. Pe 25 august, la ora 15, erau făcute deja, de către oameni, 1167 de liste! La aceeași dată se ajunseser cu înscrierea „oficială” doar la lista nr. 5.

Oamenii vin din toată țara. Sunt cu sacose. Mulți sunt cu copii mici, care urlă în soarele după-amiezilor de august. Ei sunt târați pur și simplu de către părinții lor la acest nou zid al plîngerii. Țigarii, „întreprinzători” de la origini, au prins momentul prilejnic pentru a pune încă o salbă de aur pe capul nevastelor lor. Ei frig porcii (bolnavi de trichinoză) pe grătare improvizate chiar vizavi, chiar în fața firmei. Poliția este mîna în mîna cu ei, se spune.

Pe data de 24.08.'93, un sergent major, coborînd dintr-un ARO aparținînd Inspectoratului Județean Argeș, a luat mită și a introdus 5 buletine în fața pentru lista de a doua zi. Fotografia este la redacția noastră.

„Sunt body-guard.

Am primit deja

**500.000 de lei
de la proști”**

Ca și la Cluj, prostituția financiară i-a atins pe majoritatea oamenilor ce au acces direct la înscriere pe o listă

privilegiată. Sumele pretinse de body-guardii patronului sus-numitei societăți comerciale variază între 15 000—20 000. Declarațiile luate pe bandă magnetică persoanelor implicate ne stau mărturie.

Oamenii de ordine, tineri în majoritate pînă la 22 de ani, pretind aceste sume oamenilor ce au naivitatea să-și investească banii într-o utopie. Liviu ne-a declarat (fără să știe de unde suntem): „Eu sunt body-guard aici și pînă acum am primit 500 000 de la proști”. De ce proști? „Păi tu crezi că un om deștept vine la aburca asta? Hai să fim serioși!” — soarebe ușor dintr-o colă la barul din apropiere și continuă — „După părerea mea, aici este o masă compactă de idiști, care nu are ce face cu banii. I-am întrebat în continuare despre „spaga” care se ia și cât se ia. Mi-a spus că „Asta depinde. Ne uităm și noi cum e îmbrăcat omul. Suntem și noi oameni. Nu putem să-l «tapăm» pe unul care e prost îmbrăcat și are 5 copii acasă. Unuia, iaca ăla — îi luăm doar 15 000”. Câtă omenie, aproape că-mi dau lacrimile!

**Mișună escrocii,
țigarii și tot soiul
de invârtiți**

Odată cu proliferarea tarabelor ilegale amplasate pe strada Dumbravei, a crescut și numărul escrocilor. Ei sunt de categorii aparte. Pretind bani fără să facă ceva. Spun că sunt cei mai tari de acolo și că te rezolvă în cel mult 2 ore. „Rezolvatul” la ei costă practic în încasarea banilor de la cetățeanul credul, luarea buletinului și apoi fuga. Tranzacțiile între acești țigani de obicei și românii ve-

Banii care înnebunesc și piteștenii. Dansul milioaneilor, iluzii și drame...

niți din țară ating pe zi o cifră impresionantă: 3 000 000 de persoane „colorată”. În plus, au apărut, cum era și firesc, „închiriatorii” de... buletine! Ei pretind sume între 25 000—30 000 pentru un buletin pe care se pot depune 60 000.

Înainte de a prospera Piteștiul, așa cum propovădușete în utopicele sale viziuni I. Negruță, prosperă țigarii și

bișnitărima din zonă. Totul, din păcate, se întâmplă sub privirea calmă și binevoitoare a poliștilor piteșteni, care, după informațiile pe care le detinem, sunt băgați pînă-n gât în moara care face bani (cînd stau să curgă milioanele, chiar și cei tari de înger își pierd capul). Vo reveni.

MĂDALIN PRIBU

Prostituția pe litoral

Clientului i se zice „mortu”

Ca în fiecare an, pe Litoral, prostituția este ca la ea acasă. Tarifele variază în funcție de aspectul fizic al „fetei”: de la 100 de dolari pentru o tîrfă de lux, la 50 de dolari pentru una obișnuită. Cele mai în vîrstă se mulțumesc cu 5 000—10 000 de lei sau chiar mai puțin.

În România, tîrfe de lux sunt foarte puține, deoarece ele ar trebui să cunoască cel puțin trei limbi străine, cultură generală, să știe să se îmbrace, să se comporte în societate. Cami (o prostituată de 23 de ani) îmi spunea: „Dacă te invită clientul la masa lui și tu zămbiești la alți doi, trei bărbați, automat renunță la tine, chiar dacă ești de 20 de ori mai frumoasă decît altele”.

În prezent, Litoralul este plin de puștoaice de 16—17 ani, venite din provincie și racolate imediat de pești. În

restaurante sau baruri, unele trec de la masă la masă, într-un mod foarte insistent, care de multe ori deranjează. Au invadat și portul din Constanța. Peștii lor umblă de la vapor la vapor, ocolind, bineînțeles, navele chinezești sau rusești. Cami îmi spune: „Cele neexperimentate nu știu să-și aleagă clienții. De exemplu, arabii sunt destul de periculoși, de multe ori s-adici în relațiile intime”. Multe astfel de prostituate știu grecește și turcește.

Cele mai în vîrstă au foarte rar clienți, care, de obicei, sunt români. Se mulțumesc cu o masă la restaurant și... 5 000—10 000 de lei. Uneori sunt „peștoaice”. În general, un pește poate avea între 5 și 10 „tipe”. Din tariful de 50 de dolari, negociat cu clientul, el se alege cu 30, iar restul de 20 dolari îi primește ea. De obicei, lu-

crează cam 2—3 pești pe hotel. Evident, sunt și prostituate care lucrează pe cont propriu, dar în număr foarte mic. Trebuie să fie foarte inteligente, deoarece își asumă foarte multe riscuri. Majoritatea au cutite sau sprayuri paralizante. Sunt numeroase cazurile în care, după ce și-au oferit serviciile, nu au fost plătite, sau au fost sechestrate cîte o săptămînă pe o navă.

Tot Cami susține: „Poliția este coruptă, mai ales pe Litoral. Cu prostituatele abordează o tehnică interesantă. Le urmăresc o perioadă suficientă cît ele să aibă timp să-și strângă o sumă respectabilă, după care le arestează. Pentru a fi eliberate, ele dau poliștilor aproximativ 1 milion de lei fiecare, sau le vînd diverse informații despre clienți sau alte prostituate”.

În România, se pare că

prostituatele încă nu se droghează. Însă foarte multe sunt alcoolice. Au un mod de viață șablon: toate mîncă la restaurant și circulă numai cu taxi-ul. Este adevărat faptul că multe profesoare sau asistente medicale s-au apucat de prostituție, pentru un trai mai decent (cel puțin așa li se pare lor).

Rețeaua „Vraja mării”

O nouă „piață” pentru prostituție s-a deschis, în Constanța, la discoteca în aer liber Vraja mării, de pe plaja Modern. Patronul, același cu al binecunoscutului restaurant „Vraja mării”, Dan Cușu. Am ajuns absolut întâmplător acolo, deoarece este o discotecă de curînd deschisă, despre care nu prea se știe.

Aflu cu stupefacție că 85% (!) dintre cei care eram acolo se aflau la „serviciu”, adică o parte din misterioasa rețea de prostituție. În afară de prostituate și pești, pentru câteva mii de lei pe noapte, erau angajați tineri animatori, care să stea împreună cu ele și peștii lor la masă, să „le danseze pe fete” astfel încît să nu dea nimic de bănuț. Unul dintre șefii lor era un țig-

gan, care se ocupa cu racolarea clienților din Port. de la restaurantul Vraja Mării sau din diverse alte locuri. El avea angajați, special pentru acest serviciu, soferi, care aduceau clienții la discoteca unde era „marfă” din plin. Am observat că în momentul în care soseau străini (clienți), subit muzica devenea mai antrenantă și toate fetele dansau.

Clientului i se spune „mortu”. El ajunge aici, își alege una dintre prostituate, după care începe să se tocmescă la preț cu peștele ei. Dacă afacerea este încheiată, se suie cu ea în mașina care îl așteaptă și sunt duși într-un „loc sigur”.

În ceea ce privește prezența Poliției, la 50 de metri se afla un post de control, de unde nu a ieșit picior de polișt. Nici patrula de noapte nu am văzut-o trecînd.

Un alt lucru interesant este că nu am văzut vreo prostituată care să plătească taxa de intrare la discotecă, de 300 de lei. Totuși avantajul este reciproc, deoarece asigură consumația unei clienței cu bani. Vorba că fiecare „tace și face” este și în acest caz valabilă. Poliția, patronul, peștii și prostituatele par că nu s-au văzut în viața lor iar afacerile merg strună!

RALUCA VRABIE

Realitatea în marș funebru

SIDA — VIAȚA ȘI MOARTEA

• **Povești adevărate, dramatice, cu oameni fără judecată și fără șansă**

Nu numai moartea este un iad pentru un bolnav de SIDA. ei și întreaga viață, atâta câtă mai rămâne de trăit. Felul pervers de diseminare, calea sexuală, transfuziile de sânge, plasmă, injecțiile de orice fel, tratamentele stomatologice, fac din cei infestați cu HIV niște paria pe care societatea și, uneori, chiar și familia îi resping. îi izolează, îi marginalizează. Ce a făcut ca atâția și atâția oameni să cadă pradă „teroristului” virus? Am încercat să răspundem la această întrebare printr-un dialog direct cu bolnavii. A fost imposibil, căci cei internați la Victor Babeș sau la Colentina nu sunt în stare să dea „interviuri”, iar cei asimptomatici sau în faze incipiente sunt protejați de legile aspre ale Organizației Mondiale a Sănătății și de legile omeniei elementare.

Pe urmele unor asemenea drame umane ne-a fost călăuză dna Elena Moldovan, asistentă medicală la Centrul de dermato-venerice din București, str. Vatra Dornei nr. 1, sect. 4. Bolnavii sunt în evidența acestei instituții, indiferent de modul sau locul în care au fost depistați. Asistentele, sub îndrumarea dlui doctor Florea, efectuează anchete sociale, pentru a descoperi cauzele îmbolnăvirii, pentru a trimite la analize ceilalți membri ai familiei, pentru a stopa dezastrul, cât nu este prea târziu. Bolnavii nu sunt obligați să dea declarații, mărturisirile se fac de bunăvoie. Din păcate, mulți bolnavi nu se confesează, mulți nu-și dau adresa corect, mulți nu se prezintă la tratamente și controale, ducând o viață sexuală normală și împrăștiind boala fără scrupule. Anchetele se desfășoară greoi, asistentele cad, uneori, victime ale violenței bolnavilor, ce nu cred, nu pot accepta că sunt condamnați.

Ultimul domiciliu — patul de spital

Bolnava D.A., în vârstă de 43 ani, domiciliată în S.A.I., a fost internată la spitalul Victor Babeș pe 9 iulie, suferind de o trenață enterocolită hemoragică, decanșată în cursul lunii aprilie. A fost adusă cu Salvarea de către concubinul său L.G., în vârstă de 52 ani, muncitor la o balastieră. Ea recunoaște că a dus o viață foarte, foarte dezordonată. Povestește cu nonșalanță că are un fiu (din flori), în vârstă de 14 ani, internat într-un cămin. Da, a și lucrat ca îngrijitoare, câțiva ani, la un liceu din Capitală și, da, în W.C.-uri se petreceau destule... Se „laudă” că și-a vândut garsoniera din București pentru băutură. Nimic dramatic, veți spune. Banal, poate. A fost părăsită de concubin în momentul în care i s-a confirmat diagnosticul. Și sora sa, domiciliată tot în București, refuză, cu îndârjire să o îngrijească. Așa că este ținută, din milă, în spital, căci, oricum, zilele îi sunt numărate. Este numai piele și os, deshidratată, foarte slăbită.

O familie întreagă cade pradă cumplitei boli

Familia N.S. și N.I., județul Bacău, a sosit în București în anul 1992. El este de meserie electrician, dar a lucrat, timp de șase ani, și ca minier la Petrița. Recunoaște două re-

lații în afara căsătoriei, dar nu vrea să dea nume, nici să creadă că respectivele ar fi vinovate. Soția, născută în 1967, a fost casnică (a decedat, deja). Drama acestei familii este că au avut patru copii, care le-au murit pe rând, la vârste fragede 2, 3 luni, în urma unor infecții foarte, foarte grave, datorate virusului HIV, în anii '88, '91, '92, '93. Mai există o fetiță de 4 anișori, confirmată HIV, asimptomatică, în prezent.

„Amorul oral nu răspândește SIDA”

P.T. este barman la un restaurant de pe lângă parcul Cișmigiu și are 24 ani. E înalt, frumos și-i plac mult, mult femeile. Ii place, de asemenea, să plece urechea la sfaturile unor „binevoitori” și așa a aflat că practicarea amorului oral este soluția pentru a nu lua SIDA. Povestește că în fiecare zi ducea în boxa în care avea depozitate ambalajele și fețele de masă, pe rând, câte patru-cinci fete, pe care le trata cu... coniac. Acum, regretele sale sincere sunt tardive. A avut o mare grijă, o mare durere: obișnuia să împrumute aparatul său de ras fratelui mai tânăr, dar, din fericire, acesta este sănătos, ca și restul familiei.

Preferă bărbații

B.F., născut în 1959, este muncitor necalificat pe un șantier. A schimbat locurile de muncă și meseriile: minier, șofer etc. A

fost căsătorit, dar este divorțat de cinci ani și nu mai are nici un fel de relații cu fosta soție. Declară un unio contact sexual în '90! De fapt, în februarie '90, a fost depistat cu un sifilis primar seropozitiv. Mai mult, recunoaște tacit repulsia sa fizică pentru sexul slab și preferința pentru...

„Folosirea prezervativului anulează orice plăcere”

I.G., născut în 1969, liber profesionist, este depistat în iunie '91 cu un sifilis primar seropozitiv. Recunoaște că a călătorit mult în Italia, Germania și că a întreținut relații sexuale multiple, întâmplătoare, imposibil de identificat. Refuză folosirea prezervativului, căci îl împiedică să se simtă bine. Dramatic este faptul că băiatul continuă să ducă aceeași viață sexuală liberă și este un real pericol! E incredibil! Poate fi el absolvit de culpa intenției de crimă?

S-a „măritat” la... 13 ani

Romii sunt, contrar oricăror așteptări, conștienți de pericolul SIDA (și sifilis). Sunt foarte mulți infectați, mai ales, în județele Dolj și Giurgiu. Ea, născută în 1968, s-a „măritat” la... 13 ani, adică au dat-o părinților „de probă”. Primul concubin este și tatăl copilului ei în vârstă de 1 an și 9 luni, seropozitiv și foarte grav bolnav. Actualul „soț” și primul concubin nu sunt infectați, nici ceilalți șapte membri ai familiei. Ea nu recunoaște, în rușinea capului, relații sexuale „extraconjugale” și va muri, probabil, cu acest secret.

Alcoolic și tănuitor de lucruri furate

G. P. are 43 de ani și este tehnician de meserie, un om la locul lui, dar un împătimit al băuturii. Nu face urât la beție, nu este violent, dar nu se poate ține nici de serviciu. A schimbat numeroase locuri de muncă. A fost și căsătorit, timp de șase ani, dar soția — cine să o condamne? — l-a părăsit. De sălă, de milă, familia, formată din mamică-sa,

văduvă, o soră și nepoți, l-a întreținut o perioadă, până când ultima picătură a umplut paharul... G. P. a intrat în cărdășie cu niște romi cu apucături de hoți și a devenit tănuitor de lucruri furate. Este prins și ajunge la închisoare, de fapt, în arest, la o circă de poliție. Fiind grav bolnav, un TBC netratat ca lumea și acuzând tulburări hepatice, eroul nostru este supus unor analize minuoase. Acestea evidențiază, în plus, infectarea cu HIV. La intervenția dnei Moldovan și prin înțelepciunea comandantului respectiv, G. P. este judecat în libertate. Este perfect conștient că va muri, nu poate lăsa alcoolul și familia l-a părăsit. Fiecare cu viața lui...

Se vinde oricui pentru numai 1000 lei

C. M. este prostituată și are numai 19 ani. Fără jenă, declară că a început viața sexuală la 15 ani, că a „mers” cu turci, libanezi, iranieni, pentru că „au inimă bună” și în schimbul unor compensații materiale modeste: îmbrăcăminte, încălțăminte. Părinții ei știu că e bolnavă; ei nu sunt. Viața merge înainte, la fel și C. M., pentru numai 1000 lei pe noapte. Una dintre ultimele sale „realizări” este o pereche de cizme de piele pentru mama sa.

A declarat 54 contacte sexuale

Un caz depistat cu două luni înainte de Revoluție.

Fata, atunci în vârstă de circa 20 ani, a fost reclamată de niște bărbați că are sifilis. Așa era, dar fata mai era și HIV pozitivă. Atunci, acest cumplit adevăr a fost ținut secret. Fata a recunoscut 54 contacte sexuale, a dat numele și adresele complete. Dintre toți contactii ei, numai unul era HIV pozitiv, Tipul lucra la ACIRAM, cu aparatură medicală, s-a mai tăiat, s-a mai înțepat... El a decedat acum un an. Fata bea mult și mai ales țările. Se pare că a ajuns să ducă o astfel de viață în urma unui șoc: mama sa și logodnicul au pierit într-un accident de mașină.

Transfuzii mortale

Următoarele trei cazuri sunt cumplite prin faptul că cei ce s-au îmbolnăvit nu au avut nici o vină, infecția producându-se în urma transfuziilor:

T. I. medic, un om integru, deosebit, suferă, în anul 1988, o operație de stomac la Spitalul de Urgență. Pe fondul unei hepatite cronice, se impune o transfuzie... A decedat la 57 ani.

P. L., născută în anul 1961, casnică, trăiește de șase ani în concubinaj. Înainte de Revoluție, are un avort spontan, la 8 luni, cu hemoragie masivă. Transfuzia l-a salvat atunci viața, dar... Concubinul ei este sănătos.

S. D., născut în anul 1958, suferă în '90 o operație de chirurgie plastică, ce impune o transfuzie. Este depistat, în '93, la Cantacuzino ca fiind HIV pozitiv... Din păcate, soția este și ea infectată.

BRÂNDUȘA NICOLAE ■

ATENȚIE, CETĂTENI!

NU CONSUMAȚI ACESTE PRODUSE:

Inspectorii oficiilor județene pentru controlul calității produselor nu au vacanță, -ci, dimpotrivă, în cursul verii, și-au intensificat acțiunile de depistare a comercianților certificați cu legea. Astfel, au sancționat cu promptitudine următoarele societăți comerciale:

■ **MICSUNICA SRL** Brașov, str. Saturn nr. 77, pentru comercializarea produselor: carne și preparate din carne în condiții de igienă necorespunzătoare a spațiilor frigorigifice și prezentând defecte de calitate, cum ar fi, de exemplu, salam Cișmigiu cu membrană decolorată și lipicioasă.

■ **ALCOMSIB SA** — magazin alimentar 40, pentru comercializarea produselor: carne tocată, salam Cișmigiu, tobă și smântână cu caracteristici calitative neconforme: consistență lipicioasă, miros și aspect neplăcut.

■ **MIRAPROD SRL** Craiova, pentru comercializarea produselor: organe de vită cu modificări organoleptice evidente: aspect, culoare și miros neplăcute.

■ **SOMEȘUL SA** Becelean, județul Bistrița, pentru comercializarea produsului salam de vară, în condiții de depozitare necorespunzătoare.

■ **MIORIȚA DOBROȚOIU SRL** Râmnicu Vâlcea, pentru comercializarea produsului smântână, ce prezenta o evidentă depreciere calitativă, având termenul de valabilitate expirat.

■ **UNIVERS SA**, unitatea nr. 18, Râmnicu Vâlcea, pentru comercializarea produsului cașcaval Dalia cu termen de valabilitate expirat.

■ **PROLABAC SA** Bacău, pentru comercializarea produselor: lapte consum, sana și unt fără respectivele elemente de identificare.

■ **LACTEL SA** Roșiori de Vede, pentru comercializarea produselor telemea de vacă și de oaie, în condiții igienice nepropice.

■ **UNORAB SRL** Călărași, pentru comercializarea produsului iaurt cu valabilitate expirată.

■ **MOLDOPAN SA** Botoșani, pentru comercializarea produselor: făină tip 800, pâine și produse de panificație, în condiții igienico-sanitare și tehnologice necorespunzătoare.

Cit timp amenzile aplicate sint de-a dreptul "stimulative", aceste acțiuni de încălcare a legislației în vigoare se pot "dezvolta" nestingherit, punând în pericol sănătatea consumatorilor mai puțin vigilenți.

Implozia din Tadjikistan

Cu un deceniu în urmă, am nimerit în Tadjikistan. Spun am nimerit și nu am călătorit deoarece nu mi-am propus nicicând să ajung acolo, iar după ce am ajuns n-am fost foarte mândru de asta. Delegația de gazetari români a fost „repartizată” în republica de lângă Pamir, fiindcă alte locuri din sud, mai interesante, erau aglomerate cu turiști occidentali. Tadjikistanul se găsește lângă Uzbekistan. Și invers. Nu e un simplu joc de cuvinte. Rușii, conform unei tehnologii a dezbinării bine pusă la punct, au așezat la conducerea țării tadjicilor mai ales uzbeki, iar peste uzbeki au numit tadjici. Ca să aibă și unii și alții un motiv de neacaz apropiat, să nu se gândească la Moscova.

Tadjikistanul e o țară excesiv de muntoasă. Exagerat să-i spui țară. E un teritoriu de piatră seacă; numai 4-5 procente din suprafață — pământul pietros de pe firul râurilor — sunt populate. Ocupat devreme, imediat după lovitură de stat din 1917, Tadjikistanul a fost rusificat sistematic astfel că, în 1981, anul nimeririi mele la Dușanbe și prin preajmă, se prezenta ca cea mai sovietică țară din toate. Deși mulți tadjici trec sute de ani — într-un sat de platou înalt viețuiau vostoși, cu ceai și legume vreo 17 — puțini păreau să aibă memoria a ceea ce vor fi fost cândva. Un popor aneantizat, ca fiind și conștient. Ruși, ruși, cu ochi asiatici. Nici măcar nu se puteau informa și compara cu alții intrucât, din cauza altitudinii și a vecinătăților muntoase, radio-ul și televiziunea funcționau „direcționat”, cu un sistem de orientare a undei pe firul văilor principale. Un popor perfect direcționat, aparent mulțumit de „realizările” obținute sub conducerea și cu ajutorul Rusiei. Atunci am înțeles de ce se vorbea la Moscova de condiția de monolit a Uniunii. Dacă și celelalte republici erau ca Tadjikistanul, monolitismul era esigurat.

Totuși, cele mai violente mișcări populare contra comunismului și a tutelei rusești s-au petrecut la Dușanbe. Pentru mine, cel care credeam că am înțeles câte ceva din starea tadjikului, răscoala anticomunistă a Dușanbe-ului mi s-a părut stranie. De ce nu s-au revoltat tadjicii contra uzbekilor, cum era plănuț? De unde atâta memorie la un popor care, de peste șase decenii, cunoștea doar „puterea sovietică”? O cauză e probabil credința musulmană, extrem de rezistentă — pe fondul deteriorării programatice a ortodoxiei ruse. O alta ar putea fi emanciparea secretă a unor pătri ale populației, în ciuda accesului precar la informație și adevăr. E însă probabil că pricina pricinilor trebuie aflată în conștiința tadjikului că el e tadjik și când poartă rubașcă, și când ajunge prim secretar. Am avut ocazia să particip la o criză de alean tadjik, de tânguire naționalistă la întâlnirea cu ministrul-tadjik, nu uzbek — al culturii. E drept că criza s-a petrecut în partea a doua a intervederii, cea cu vodcă și „mai serviți”. Ministrul culturii a avut un moment de revoltă interioară în pragul exploziei. El, omul plătit de ruși.

De aceea cred că, atunci când se vorbește de pericolul „exploziei sociale” în Rusia, se ignoră realitatea că e mai credibilă o implozie. Tadjicii — ca și uzbekii, ca și toți ceilalți — nu vor să se extindă. Tot ce doresc ei e să rămână unde sunt, dar fără ruși.

TUDOR OCTAVIAN ■

TURNUL BABEL

Retrospective și perspective

■ ■ Așadar și în R.P.D. Coreeană există dizidenți. Aflăm cu întârziere că cei mai activi sunt morți. Ei au fost executați în septembrie '92, au fost ofițeri superiori și au avut de gând să ia cu asalt președinția din Phenian și să măture regimul. Cum se întâmplă, printre conspiratori s-a aflat și un denunțator. Nici acesta nu a scăpat de plutonul de execuție. Oricum, precedentul a fost creat. ■ ■ Să rămânem la capitolul tragediei retroactive și să reținem că cele 800.000 de pagini privind documentația asasinării președintelui Kennedy au intrat în circuit public.

Deocamdată se profilează un „pachet” de supoziții privind-l pe Lee Harvey Oswald care ar fi jucat dublu. Cu alte cuvinte o parte din firele lugubre afaceri duc spre Moscova via Havana. ■ ■ Până una-alta croații bosniaci au trecut la acțiune ad-

ministrativă și au proclamat unilateral Republica Croată Herțeg-Bosna. Ea va avea capitala la Mostar care însă, conform proiectului dezbătut la Geneva, ar urma să fie girată de CCE. Cum se va articula această societate „mixtă”, se va vedea. Dacă se va vedea. ■ ■ Vicepreședintele Aleksandr Rutkoi se scufundă tot mai adânc în propriul său dosar. Acuzat de corupție, reparat și din nou acuzat Rutkoi pare a fi devenit victimă preferată a președintelui Elțin. Se pare că Elțin a decis să îl termine înaintea alegerilor anticipate anulând în felul acesta una din redevite cele mai proeminente ale rezistenței dogmatice. Rutkoi se pare că a fost prins cu un cont de 3 milioane de dolari, depuși într-o bancă elvețiană, și care nu pot fi justificați ținând cont de salariul său mizer. ■ ■ Regimul lui Saddam Hussein a primit o lovitură puternică me-

Pacea pe sârmă

Războiul din Bosnia se încheie: se pun bazele unui război balcanic!

„Plec din Departamentul de Stat, întrucât nu mai pot să fiu părtaș la sprijinul Statelor Unite față de un proces diplomatic care legitimează genocidul și agresiunea”. Am citat din demisia înaintată recent de Stephen Walker. Acest specialist în problemele Europei de răsărit nu este primul care se desprinde din Departamentul de Stat evocând distorsiunea dintre oportunitate și realitate în politica americană. Este al patrulea. Toți au criticat aspru tactica americană în Balcani.

O privire asupra evoluției situației din Bosnia-Herțegovina arată că, după 17 luni de lupte sângeroase, pe teren lucrurile se simplifică, iar la masa negocierilor se complică. Pe teren, sârbii bosniaci câștigă, se ancorează tot mai stabil și controlează situația. Este adevărat că, în ultima vreme, au fost ajutați de jocul Zagrebului, care și-a folosit croații bosniaci pentru a-i strângula definitiv pe musulmani. Dacă în Bosnia echivocurile și suspansul nu mai au ce căuta, la Geneva tonitoriuul afirmațiilor e în toi. Forțe impresionante — O.N.U., C.E.E., N.A.T.O. și, alături de ele, S.U.A. — nu au fost în stare să împingă semnificativ lucrurile spre o soluționare reală. Tot ce au reușit acești mastodonți regionali și internaționali a fost să danseze diplomatic la remorca evenimentelor. Primul proiect la care s-a lucrat din greu în perioada când fostul secretar de stat american, Cyrus Vance, făcea tandem cu David Owen, a eșuat lamentabil, după piruete care au amestecat o lume întreagă. Povestea cu împărțirea în zece a Bosniei a intrat în desuetudine, după un maraton care s-a dorit o performanță a negocierilor postbelice. Al doilea proiect a ajuns la un punct critic înșușit, paradoxal, pentru că toate părțile au început să cedeze nervos. Thorvald Stoltenberg, remarcând că nici una dintre părțile beligerante

nu se declară entuziaste în fața formulei de la Geneva, preciza: „Problema cu care se confruntă acestea este dacă oricare teritoriu pe care l-ar fi dorit să facă parte din republica lor este atât de important încât să justifice continuarea și intensificarea războiului...”

Așadar, împărțirea în trei a Bosniei-Herțegovina pe criterii etnice (sârbi, croați, musulmani) la început respinsă cu frenezie, devine variantă păguboasă dar abordabilă la capătul unui conflict care a ruinat țara și a rușinat ireparabil comunitatea internațională.

Această comunitate a reușit performanța de a stipula o pace în termenii faptului împlinit bătând în cuie o geografie politică bazată pe efectele acțiunii celui mai tare. Victorioși, sârbi bosniaci, care au cucerit 70 la sută din teritoriu vor trebui să cedeze 20 la sută din acesta. Exterminați și sabotați într-o lungă perspectivă, musulmanii vor primi ceva în plus față de eșecul lor actual, dar substanțial în minus față de situația inițială. Pacea care se anticipează acum se află pe sârmă, în echilibrul instabil instalat și va fi o sursă de tensiune permanentă.

Toamă de aceea, la O.N.U. se consideră că „va fi nevoie de o forță de intervenție... permanentă”, ce va trebui să numere cel puțin 40.000 de căști albastre. Alte forțe O.N.U. vor controla Sarajevo, și alte forțe C.E.E. vor asigura protecția orașului Mostar. În acest context, premerul iugoslav aprecia că articularea acestor contingente și posibilitatea ca ele să intervină deschide, clar, perspectiva unui război balcanic. Așadar, războiul de până acum riscă să se încheie cu o pace locală, capabilă în orice moment să fertilizeze un război regional. Bravo!

RADU BUDEANU ■

NATO — necesitatea de a continua

Fragmente din discursul rostit de Stephen A. Oxman, adjunct al secretarului de stat pentru Europa și Canada, rostit în fața Consiliului Atlantic al SUA

Realizările obținute de NATO sunt remarcabile. Timp de 45 de ani a respins cu succes agresiunea sovietică, până la prăbușirea Pactului de la Varșovia odată cu sistemul comunist. Dar însuși acest tri-

umf al NATO atrage după sine necesitatea transformării sale.

Aceste transformări vor ajuta la apărarea păcii și prosperității europene — și deci și a noastră — până târziu în secolul XXI. Continuarea acestor transformări va constitui sarcina vitală a întâlnirii NATO la nivel înalt din această iarnă.

Cea mai evidentă amenințare în Europa de astăzi o constituie conflictele etnice și teritoriale. Prăbușirea comunismului a dus la recrudescența antagonismelor și rivalităților care fuseseră înăbușite timp de jumătate de secol. Constatăm aceasta în modul cel mai dureros cu putință în luptele brutale dintre sârbi, croați și musulmani din fosta Iugoslavie. Dar harta etnică a Europei centrale și de est și a fostei Uniuni Sovietice are și alte potențiale puncte fierbinți de tensiune etnică, de la rușii din statele baltice până la ungurii din România. Aceste multiple zone de instabilitate creează dificultăți multiple țelului NATO de a ajuta la menținerea securității europene.

În primul rând, NATO a adoptat o nouă strategie militară și și-a reorganizat forțele și structura de comandă pentru a face față riscurilor perioadei ce urmează Războiului Rece. A renunțat să se mai bazeze pe unități puternice înarmate, gata de acțiune, pregătite să respingă o invazie și și-a redus în mod drastic depozitele de arme nucleare în Europa. NATO este în curs de a da forțelor sale convenționale o mai mare flexibilitate și mobilitate. Această restructurare permite NATO să facă față rapid și energic unor crize multiple, păstrându și în același timp capacitatea de a apăra membrii NATO împotriva oricărui atac.

În același timp, NATO va

găsi mijloace de cooperare mai activă cu alte organizații care au scopuri similare. C problemele actuale nu se confruntă numai NATO; Națiunile Unite, CSCE, Comunitate Europeană, Uniunea Europeană Occidentale și Consiliul Europei, toate dețin roluri complementare în special în mărirea și prevenirea crizelor. Dar contribuția NATO la acest angrenaj de structuri unice și de neînlocuiri.

Trebuie să privim cu multă atenție problema Rusiei și Ucrainei. Pe de o parte cred că suntem cu toții de acord că admiterea Rusiei în schimba fundamental natură Alianței. Dar oare neadmiterea Rusiei în condițiile acceptării celorlalte națiuni din Europa Răsăriteană nu ar izola Rusia de acest nou sistem de securitate pe care încecăm să-l construim? Nu submina oare acest fapt efortul nostru de a clădi o relație de cooperare și parteneriat cu Moscova și nu ar influența negativ echilibrul intern dintre reformator și reacționari în Rusia? Argumente similare pot fi aplicate și la Ucraina ar dori aceasta să fie lăsată drept tampon între Rusia și Alianță NATO care se întinde până la granița poloneză.

Și, chiar dacă Alianța noastră nu vor fi de acord cu noi cteodată, poziția de conducere a SUA va rămâne esențială pentru capacitatea NATO a face față amenințărilor adresa securității în perioada ce urmează Războiului Rece. Administrația Clinton e hotărâtă să exercite acest rol conducere astfel încât NATO să continue să întărească valorile democrației economice de piață liberă apărând totodată securitatea europeană, și a noastră, noile amenințări ale noi vremuri.

RADU BUDEANU ■

Di René Monory, președintele Senatului Franței:

Demagogia este forma degradată a democrației

• „Le-am spus noilor senatori: Aleși pentru nouă ani, aveți datoria de a fi nepopulari

Suplimentul nostru dedicat Franței - DOUCE FRANCE apărut pe data de 14 iulie 1993 s-a epuizat. Dar ecourile continuă..

Astăzi vă prezentăm, în exclusivitate, un dialog cu președintele Senatului francez.

Flacăra: Cum caracterizați, domnule președinte, viața parlamentară franceză, după alegeri?

— Alegerile legislative au dat o majoritate impresionantă Adunării Naționale în favoarea reformelor. Guvernul constituit de Edouard Balladur a angajat un proces de redresare cărui acest Parlament, în dubla sa compoziție, Senat și Adunare, a adus un concurs fără greș.

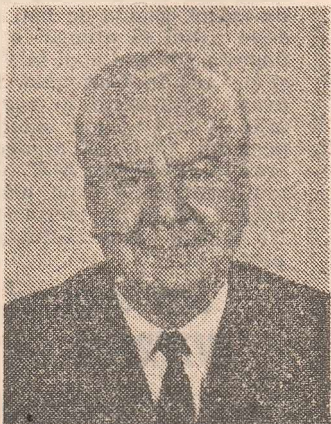
În plus, Senatul a întreprins o reflecție strategică pe termen lung pentru a defini marile axe ale unei politici ce va permite țării noastre să regăsească drumul unei dezvoltări echilibrate.

Amenajarea teritoriului este una din aceste axe. Parlamentul există pentru a lupta împotriva exceselor tehnocrației, care, în Franța, merge în sensul concentrării echipamentelor publice și deci a bogățiilor și a populației la Paris și în împrejurimi.

Senatul, reprezentând o Franță echilibrată, a lansat dezbaterile.

Flacăra: Care este relația dintre Senat și Adunarea Națională?

— După ultima reînnoire a Senatului am spus noilor senatori care mi-au făcut o vizită de curtoazie: „Aleși pen-

tru nouă ani, aveți datoria de a fi nepopulari”.

Vreau să spun prin aceasta că deputatul este mai sensibil la exigențele realegerii sale și pledează pentru rezultate pe termen scurt. Senatul poate să aibă o viziune mai îndepărtată și să-și permită să renunțe la demagogie, care, o știți, este forma degradată a democrației.

Dacă întrebarea dumneavoastră se referă la relațiile instituționale dintre cele două adunări, pot să vă spun că din punctul meu de vedere ca și din cel al domnului Philippe Seguin, ele sunt excelente, ceea ce favorizează bunul exercițiu al rolului legislativ al Parlamentului.

Flacăra: Clasa politică franceză este unanimă în a accepta că Franța traversează un moment de criză. După dumneavoastră, domnule președinte, care este cea mai gravă problemă a societății franceze?

— În mod incontestabil și unanim, problema numărului pusă în față de clasa politică este aceea a șomajului, care furnizează o cheie de explicare pentru altele care decurg de aici, ca insecuritatea relativă sau atitudinea unei fracțiuni a opiniei față de populația străină stabilită pe teritoriul Franței. Indemnizația de șomaj apasă foarte greu asupra finanțelor și asupra socotelilor (cheltuielilor) întreprinderilor.

Flacăra: Revista noastră a luat inițiativa de a prezenta cititorilor români Comunitatea Europeană. Care este părerea dumneavoastră despre utilitatea unei astfel de întreprinderi?

— Cunoașterea mutuală a țărilor Europei este primul pas spre unificarea necesară. Acord cea mai mare importanță deschiderii instituțiilor noastre parlamentare spre realitățile internaționale, și pentru prima oară, un șef de guvern străin va lua cuvântul în fața Senatului în octombrie. L-am invitat pe domnul Helmut Kohl care a acceptat.

FLACĂRA
a fost reprezentată
în acest dialog de
GEORGE ARON
și MIHAI SÂNDOIU

În infernul de la World Trade Center

CUM S-AU SALVAT SUPRAVIEȚUITORII EXPLOZIEI DIN ZGÂRIE - NORI

În primăvara acestui an, marele oraș american a trecut prin mari emoții. Aici a avut loc cel mai mare atentat din istoria țării, provocat asupra Centrului Comercial Mondial, care este vizitat zilnic de peste 100.000 de persoane. După cum se știe, explozia bombei a avut loc la ora 12.18 în parcajul subteran. Forța ei a distrus trei planșee de beton, făcând o spărtură cu un diametru de circa 5,5 m și a provocat distrugerea sistemului electric și scoaterea din funcțiune a sistemului de alarmă în caz de incendiu.

Întreg complexul a fost inundat de un fum negru, gros și înecăcios. Nu se mai vedea absolut nimic. În stația de metrou Port Authority Trans Hudson, tavanul s-a prăbușit, rănind 50 de persoane.

Sfărâmăturile de beton și sticlă, împrăștiate în jurul Centrului, au omorât cinci oameni și au rănit peste 1.000. În clădire erau în acel moment 50.000 de persoane.

Panica i-a cuprins pe toți. Nu se puteau deplasa din cauza fumului dens, ce s-a răspândit în toată clădirea prin sistemul de ventilație, prin casa liftului. Un martor a declarat că a avut impresia că un avion s-a lovit de construcție. Alții au crezut că a explodat o bombă la etajul 43. Secretara Denise Bosco, care se afla la etajul 82, a crezut că era vorba de un cutremur. Nimeni din clădire nu știa de fapt ce s-a întâmplat.

• Mai mulți copii sufocați de fum au rămas blocați cinci ore într-un lift care se afla la etajul 70. După explozie, liftul, așa cum era conceput din construcție, a putut coborî până la etajul 35, unde ușa era blocată. Au fost eliberați după ce s-a tăiat acoperișul liftului, fiind scoși unul câte unul.

• Două bărbați au transportat o femeie în carut 68 de etaje.

• Zeci de alte persoane i-au ajutat pe bătrâni și infirmi să coboare scările, înecate în fum.

• 70 de persoane au coborât de la etajul 31 până la etajul 13 în condiții infernale. Aici ușa era blocată. Au spart ferestrele pentru a lăsa aerul să pătrundă. A fost un lucru salvator. După 45 de minute,

pompierii au reușit să spargă ușa care le blocase coborârea.

• Un elicopter al poliției s-a apropiat de clădire la etajul 110, unde vântul sufla foarte puternic, salvând o femeie gravidă.

• Un pompier, Sevin Shea, încercând să salveze pe unul dintre prizonierii clădirii, a căzut în orificiul apărut în urma exploziei; în mijlocul flăcărilor devastatoare. După momente dramatice petrecute în mijlocul focului, a fost salvat de colegii lui.

• Au fost oameni, printre care și româncă Ileana Turcanu, ce au coborât pe scări în condiții grele, mai mult de trei ore și jumătate, într-o solidaritate rar întâlnită.

ION MANTA

Correspondență din Canada

Pelerinaj la Sfântul Munte

Tatăl meu, Dumnezeu să-l ierte, a fost țaran și dascăl de biserică. Un autodidact, care citea foarte mult. Toată viața și-a dorit să ajungă la Sfântul Munte. Ascultam cu sufletul la gură ori de câte ori ni-l descria ca pe Ralu pe pământ și Grădina a Maicii Domnului. A fost dorința lui de-o viață să ajungă aici și nu a reușit.

Cu ajutorul lui Dumnezeu, am reușit eu. Eu și trei dintre copiii mei: Thomas (17 ani), Iulian (14) și Dumitru, cel mic (9).

Athosul este capitala spirituală a ortodoxiei. El ține direct de Patriarhia de Constantinopol. Aproape tot ce a avut Constantinopolul mai de preț și mai sfânt se păstrează în mănăstirile Sfântului Munte.

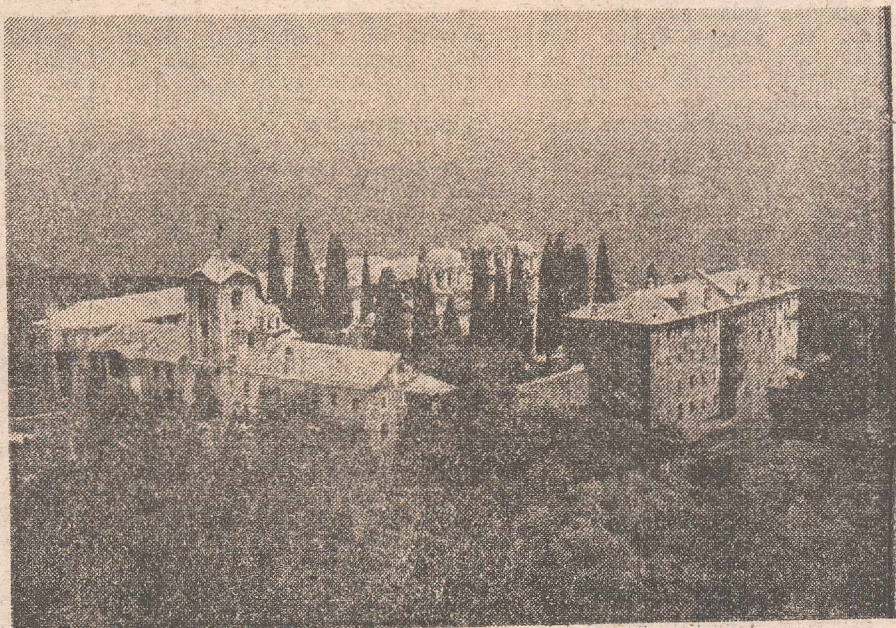
La Xeropotamu ne-am închinat cu evlavie la un fragment — cel mai mare păstrat! — din crucea pe care a fost răstignit Domnul nostru Iisus Hristos. E vorba de un braț, de lemnul în care a fost bătut pironul. Relicva e montată într-o cruce mare, toată în metal prețios.

În primele patru zile ale pelerinajului, am stat la schitul românesc Prodromu, cu slujbe numai în limba română. Părintele Petroniu, starețul, e un distins teolog și foarte buni administrator. Schitul, înconjurat de chiparoși, vădește o curățenie extraordinară. Sunt flori pretutindeni. Prin grija părintelui Petroniu biblioteca a fost aranjată după metode moderne, cărțile foarte vechi și valoroasele manuscrise fiind toate legate.

Am avut ocazia să discut mai mult cu părintele stareț. Cu amărăciune mi-a arătat aripa stângă a schitului. Are două etaje, e pustie și gata să se prăbușească. Acoperișul e deteriorat. Prodromu e cel mai sărac schit de la Athos.

Pentru noi, românii, Prodromu e simbolul ortodoxiei nației. Rugăciunile nu încetează nici ziua, nici noaptea, candelă ard neîncetat, monahii se roagă pentru neam și țară. Departe de patrie, ruga lor mă umple de dor. Mă simt acasă.

Într-una din zile, în zori, părintele Atanasie ne-a luat cu mașina mănăstirii să ne arate o parte din Sfântul Munte. Ne-am oprit, firește, la Mănăstirea Filoteu. Aici le vorbesc copiilor despre Vlad Tepeș. Domnitorul și-a iubit poporul și a iubit biserica, a donat în fiecare an bani pentru repararea bisericii. Alți domnitori români Neagoe Basarab, Vlad Călugăruș, Radu Paisie, C. Mavrocordat și Grigore al II-lea Ghica au contribuit cu generoase

donatii. Îi judecăm aspru pe domnitorii din vechime, dar nu vedem că domnitorii noi au uitat Athos-ul și lăcașurile de cult românești.

Părintele Atanasie ne face semn să ne grăbim. Plecăm spre Mănăstirea Iviron. E una din cele mai frumoase. Pe lângă bogățiile de tot felul, Ivironul posedă una din cele mai vestite biblioteci din lume.

Mergem, ca tot creștinul, în biserica Protaton, catedrala Sfântului Munte, cea mai veche zidire a locului, apoi la Mănăstirea Cutlumuș, ridicată în secolul X. Povestea ei e încă un motiv

de emoție. După fiecare distrugere, a fost rezidită și prin donațiile generoase ale domnitorilor români. La tot pasul aflăm grija domnilor și vellevoilor și asta ne face să ne întrebăm dacă în țară se cunosc toate aceste lucruri.

Ajungem în sfârșit la Marea Lavră, cea mai mare mănăstire de pe Sfântul Munte și lăcașul pentru care domnii omâni nu au drămuț donațiile. Căătoria noastră, începută în fapt, continuă, de aici înainte, în spirit.

Părintele ICHIM DUMITRU
Kitchener-Ontario

A FOST PÂNGĂRITĂ MEMORIA LUI OCTAVIAN GOGA!

Faptele pe care le vom derula, în cele ce urmează, se înscriu pe parcursul celor 3 ani postdecembriști. În urma liberalizării granițelor țării, din ianuarie 1990, peste hotare s-au transportat și obiecte de cult. Faptele neaugetate ale unor români din județul Bihor, care au acționat la castelul Ciucea, din județul Cluj, l-ar face pe marele poet al doinelor și pătimirii noastre să se întoarcă în morământ, de rușine. În noaptea de 9 spre 10 mai 1990, două mașini străine (un „MERCEDES 190” și un „BMW 520”), au oprit în fața complexului muzeal OCTAVIAN GOGA, din comuna Ciucea, județul Cluj. Netrebniții n-au oprit în scop de reculegere și rememorare, ci în pur scop de jaf și prădăciune.

Cele două mașini „străineze” erau conduse de șoferii **Iulian Beldean** și **Florin Corunga**. Alți doi haidamaci — **Constantin Micle** și **Ioan-Dorel Ienciu** — aveau să opereze în plină noapte. Printr-o pădurice, au urcat colina și au ajuns la castelul din Ciucea. Au făcut o spărtură prin gard și au trecut pe lângă morământul, poetului pătimirii noastre, fără o tresăltare de inimă. Prin urmare, Micle și Ienciu forțează intrarea acestui lăcaș de cult și blândă aducere aminte. După ce au spart gardul ca niște gâinări, forțează intrarea bisericii din lemn, cu un levier. De reținut că biserica din lemn, din complexul muzeal GOGA, este un monument istoric, adus în urmă cu 6 decenii de familia poetului din județul Salaj.

Netrebniții (Micle și Ienciu) își însușesc 8 icoane pictate pe lemn, toate de o valoare inestimabilă pentru patrimoniul nostru național. La „Lumina” obscură a nopții n-au reușit să șutească și altceva. S-au îndreptat, însă, spre complexul muzeal, pe care-l mai vizitaseră, în scop de prospectare; de unde vroiau

să manglească — ce credeți? — tapiseria de 15 m.p. De asemenea unicat și cu o valoare nu simbolică, ci materială, uriașă! Datorită vechimii și măiestriei sale alcătuirii. Se iveau deja zorile, iar soseaua spre și dinspre Cluj începuse să fie frecventată de autoturisme. Cei doi trepăduși din Oradea s-au gândit să abandoneze atacul frontal; să-l amâne pe altă dată. Cei doi tâlhari și-au adunat prada subțioară și au coborât spre mașinile parcate în pântă. Doi dintre ei s-au eazat la Oradea, în eubul conjugal, iar ceilalți doi au tras la un hotel bihorean.

Covorul „fermecat” le-a adus numai ghinion

Cum se obișnuiește după o atare pradă rară, Beldean și Micle sărbătoresc evenimentul la chiar restaurantul hotelului din centrul urbei de pe Cris. Ienciu și Corunga nu se declară mulțumiți de numărul icoanelor furate. Covorul „fermecat” le-a luat, pur și simplu, ochii. Iau un autoturism și se îndreaptă din nou spre Ciucea. Acum nu mai forțează intrarea, ci urcă prin podul clădirii. Ca un făcut, se declanșează semnalul de alarmă. Din nefericire pentru profesia lor, băieții de la poliția judiciară Cluj n-au reușit să identifice hoții nici după urmele pașilor, nici după amprentele digitale lăsate mai peste tot. Hoții nu figurau pe „calculatorul” clujeților.

Pentru a li se pierde efectiv urma, trec granița, așa cum au făcut-o de atâtea ori după ianuarie '90. Se reunește „gașca” în Ungaria, apoi în Austria și, la urmă, în Germania. Au și reușit să-și vândă marfa. Icoanele românești sunt la mare preț. Au încasat 18.000 mărci germane. Bani peșin, Ioan-Dorel Ienciu

nu părea de fel mulțumit. Se întoarce în țară și la acțiunea pe cont propriu. La „operațiunea CIUCEA” îi cooptează pe foștii colegi sau prieteni **Marius Lăpușan**, **Viorel Holhoș** și **Ioan Boșca**. Să reținem și aceste nume.

În noaptea de 24 spre 25 mai 1990 se îndreaptă tot spre „ținta” lor finală, Ciucea. Ținta — covorul fermecat. După ce au forțat ușa cu scule speciale, s-au auzit focuri de armă. Paznicul n-a reușit să-l imobilizeze pe nici unul. Au intrat în alertă sătenii și postul local de poliție. Pe unul dintre cei patru bandiți, **Marius Lăpușan**, au reușit să-l prindă în zona stației CPR Poeni din județul Cluj. Restul au scăpat ca prin farmec. Lăpușan n-a vrut să dea relații despre ei nici pieurat cu ceară. Ne miră sincer că poliția clujeană nu și-a folosit toate metodele pentru a-i deconspira și prinde pe ceilalți răufăcători, căci astfel s-a ajuns la o sarabandă întreagă.

Deși incolțit cât cuprinde, Ioan-Dorel Ienciu nu se potolește nici de data asta. Vroia, cu orice preț, să-și ducă diabolicul plan la îndeplinire. În această cursă rușinoasă, care pângărește memoria marelui poet ardelen, Octavian Goga, Ienciu atrage și pe alții: **Vasile Florian Gherheș**, **Ioan Boros**, precum și concubina acestuia din urmă, **Liana Păușan**. Așadar, numărul acelor implicati în această afacere rușinoasă, a unor trepăduși cu școala făcută pe cartelă, se ridică la nouă, iar cu Ienciu — zece.

Într-un Audi Quattro s-a furat tapiseria de la Ciucea

Așadar, borfașii s-au instalat într-un AUDI ultimul tip și au descins din nou la Ciucea. Vă spuneam că ne vom mai întâlni cu infractorii pe

drumul mare: **Boros**, **Holhoș** și **Gherheș** s-au înrolat sub drapelul lui Ienciu și Miclea. Paradoxal, de data asta, spargerea, tâlhăria, le reușeste. Paznicul dormea lemn, iar carabina era asurzită... Strâng repede tapiseria de 15 m.p. și ușcheală cu ea, la mașină. Au mai suțit și alte două tablouri de o valoare inestimabilă. Toată prada a fost plasată în apartamentul Liane Păușan, concubina lui Ioan Boșca. Până aici, nimic deosebit.

Ienciu era responsabil cu furtul; Miclea cu trecerea peste graniță. Prin zona comunei Avram Iancu, din județul Bihor, localnicul **Gheorghe Voinea** îi ajută să treacă pe sub ochii oblațuitori ai grănicerilor. Costul nu era exagerat: 30.000 de lei și 100 de mărci. Banda de hoți reușește astfel să ajungă la Budapesta, iar mai apoi la Viena și de aici în Germania. Unii aveau pașapoarte în regulă; alții — ba! După îndelungi peripeții, tapiseria ajunge în orașul INGOLSTADT. Căutau cumpărător pe măsura valorii covorului „fermecat”. Nu în zadar s-au zbatut atâtea pentru el.

Sub sceptrul INTERPOL — poliția germană cooperează excelent cu cea română

La München, numiții Boșca și Holhoș fac, realmente, cunoștință cu poliția germană. Nu aveau acte în regulă. Era o bagatelă. S-au speriat, de li s-a făcut inima purice. Sunt internați în lagăr, cum se obișnuiește în Occident. În momentul în care Ienciu și alți doi borfași încearcă să plaseze covorul „fără de noroc”, aceștia fac de asemenea cunoștință cu poliția germană, intransigentă, de altfel.

Urmează judecarea și condamnarea la 2 ani închisoare. La penitenciarul din HECHINGEN, românașii noștri pârliți nu s-au simțit prost tratați. Mai, mai să se obișnuiască, cu asemenea trai pe vătrai.

Prin intermediul INTERPOL-ului, poliția germană anunță, însă, conform uzanțelor internaționale, poliția română. Polițiștii germani au reușit nu doar să-i prindă pe infamii borfași de drumul mare, ci să le confişte și minunea de covor aparținând casei memoriale a marelui poet. Pe baza datelor primite pe calculator și prin fax, polițiștii germani au făcut un mare serviciu aceloră din secțiile judiciare ale județelor Cluj și Bihor, care se chinuiau să-i prindă pe nătărăi. În Oradea, în apartamentul Liane Păușan, s-au găsit cele două celebre tablouri, care încântau altă dată ochii albaștri ai marelui Octavian Goga. Erau dosite pentru vremuri mai grele. În acest moment, în care vă relatăm cazul furnizat de către dl. col. VASILE TRONECI, șeful secției INTERPOL din cadrul I.G.P., rezultă că în sediul poliției clujene se află, în arest preventiv, deocamdată, înșii: Micle, Ienciu, Gherheș, Beldean abia a ispășit o pedeapsă în Ungaria. Urmează să fie extradată poliției române și să-și ispășească pedeapsa nu la mama-acasă, ci la mititica. Restul „porumbilor voiajori”... voiajează cu acte, fără acte, prin Occident. Cred că vor scapa. Poate pe o stradă oarbă.

După exact 32 de luni, valoroasa tapiserie avea să-și ocupe locul cuvenit în complexul muzeal Octavian Goga. Era pe 21 mai 1993. Cele două tablouri celebre, preferate de Goga, și-au ocupat și ele locul în spațiul spiritual cuvenit. Din nefericire, icoanele pe lemn n-au putut fi deocamdată recuperate.

DORIN SĂLAJAN ■

UN MINUT PENTRU FIECARE

● **Bătrânea Constantin, localitatea Ineu (str. Gh. Doja nr. 71), județul Arad:** Din serisoarea dvs am reținut că sunteți în dispută cu primăria din Ineu, pentru 0,56 ha teren agricol. N am înțeles însă foarte exact amănuntele legate de transferul acestui teren de la CAP Ineu la CAP Boxid sau viceversa! Dacă ne-ați fi expediat măcar o copie după adevărata eliberare de primărie, am fi deslușit despre ce anume este vorba. Oricum, reveniți.

Dar am înțeles, din misiva dvs, că dl ing. Cornea de la Ocolul agricol și dl Lăcătuș de la primăria din Ineu au fost, dimpreună, la fața locului. Nu au soluționat cazul? Rugăm pe dl primar din Ineu să fie și dânsul pe recepție, să nu poarte un amarât de bătrân pe drumuri.

● **Oprita Anton, Petrahe Elena și Neferu I. Maria, sat Bogdănești, com. Otopeni, județul Vâlcea:** Tot ce am „reperat” din serisoarea dvs este că vă judecați cu Petrahe Octavian, pentru „servitute de trecere”. Nu numai că nu v-am înțeles scrisul, de altfel artistic (asemuitor, în anumite privințe, cu al poetului George Vulturescu), dar pentru a ne „implementa” în fondul problemei ar fi fost necesare măcar cele două sentințe civile. Întrucât ați avut un avocat al apărării, vă rugăm să-l consultați. Măcar

pentru plata „pierderii” procesului trebuie să vă întocmească un „simulacru” de dosar (memoriu și actele adiacente), pe care, prin serviciul nostru, îl vom înainta Procuraturii Generale.

● **Besoiu Florica (str. Mihai Eminescu nr. 24, localitatea Sebeș — Alba), județul Alba:** În urma prezentei dvs la serviciul de audiențe al revistei noastre vi s-au solicitat, cu exactitate, actele de care avem nevoie — ca și în cazul de mai sus, de altfel —, pentru un minim sprijin la Procuratura Generală, Direcția civilă. La secția noastră am găsit între timp și unul dintre plicurile trimise anterior, incomplet însă.

● **Turiceanu Gheorghe, Piatra Neamț (Alcea Garofitei, bl. C-7, sc. A, et. IV), județul Neamț:** Serisoarea primită din partea Grupului de Salvare „Horticola” Piatra Neamț prea seamănă, între noi fie vorba, cu una a Frontului de Salvare Națională sau a FDSN. Căci, „numai singuri putem reuși împreună”. Suntem conștienți că sunt greutăți la „Horticola” Piatra Neamț și că s-au și abordat, fie măcar și tangențial, în ziarul „Ceahlăul”. Dacă au survenit noi amănunte, vă rugăm să ne contactați, fie telefonic, fie în scris. Vom redeschide o rubrică permanentă a corespondenței noastre din județe. Vă așteptăm și pe alte teme.

● **Liga pentru dreptate din Lugoj (str. Revoluției nr. 4, cam. 37), județul Timiș:** S.O.S. ul dvs a ajuns la noi cu oarecare întârziere, să nu fie cu supărare. Nu punem vina doar pe poșta română. Ci și pe „forțe oculte”. Dară tot ce ne-ați scris mai este valabil, vă rugăm să reveniți cu amănunte care au survenit pe parcurs. Cazul este stupefiant.

● **Prof. Aurel Barbu de la IMPRIMERII București (telefon 628.29.29)** ne invită la recentul Pavilion expozițional TIBCO București, în special la Pavilionul Z, unde se pot admira (și contracta) câteva noutăți din domeniul utilajului tipografic, hârtie și materiale de consum tipografic, plus produse de papetărie.

● **Prisăcaru Victor (comuna Bălcăuți, județul Suceava):** Așa cum v-am răspuns și cu un alt prilej ar fi trebuit să-l dati în judecată pe Nejnec Viorel, din comuna Bălcăuți, care v-a agresat într-un asemenea hal! Pentru întocmirea unui dosar penal este nevoie de probe cu martori și de certificatul medico-legal. Noi nu putem dovedi, decât dvs, în instanță, dacă primarul **Haureș Vasile (fost secretar P.C.R.)** se află ori nu în spațiile acestui caz bizar, spuneți dvs, cu substrat politic (autorul misivei aparține filialei

PNTCD). Dacă dl Pantiru de la Poliția județeană Suceava nu v-a dat sprijin și nici procuratura locală ori județeană, vă rugăm să ne prezentați actele pentru a le adresa Direcției Penale a Procuraturii Generale. Inclusiv conducerea PNTCD, dlui Cornelio Coposu.

● **Popa Mariana, comuna Chitila, Sectorul Agricol Ilfov:** Am reținut, din disperata dvs serisoare, că nu aveți decât 9 ani în câmpul muncii și că, în atari condiții, nu vă puteți întocmi dosar de pensionare, nici pe vechime, nici pe alte criterii (caz de boală de pildă?). Pentru a vă trimite deznădăjduita dvs serisoare Direcției Generale a Pensilor, dlui director general Alexe Gheorghe, nu

ajunge doar scrisoarea. Ci tot un „simulacru” de dosar, cu actele aferente, necesare, doveditoare.

Între timp, ne adresăm atât primarului comunei Chitila, cât și prefectului S.A.L., să sprijine efectiv această familie necăjită peste poate.

● **Bărbulescu Valentina, comuna Iancu Jianu, județul Olt:** Ați promis că veți reveni la redacție cu toate „acțiunile” incriminatorii, chiar dacă este vorba de fosta familie Bărbulescu ori de altceva. Nu vă putem ajuta doar pe vorbe. Dacă situația dvs s-a rezolvat la un simplu apel telefonic, ne bucură sincer. Oamenii de bună credință măgăsești e drept, din ce în ce mai rar.

DORIN SĂLAJAN ■

Primim de la Parchetul General de pe lângă Curtea Supremă de Justiție

În vederea informării opiniei publice, vă rugăm să publicați răspunsul nostru în legătură cu articolul intitulat „EMISARII REGELUI CIOABĂ ÎNCEARCĂ SĂ SPELE CU DOLARI SANGELE UNUI COPIL UCIS”, semnat DORIN SĂLAJAN, apărut în săptămânalul dvs. nr. 20 din 19—25 mai 1993, prin care vă facem cunoscute următoarele:

Prin rechizitoriul nr. 136/P 15 iunie 1993 al Procuraturii Județene Salaj, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului GABOR AMBRUS, pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă, reținându-se în sarcina acestuia culpa exclusivă în producerea accidentului de circulație care a avut loc pe raza localității Ileanda, județul Salaj, la data de 22 martie 1993, soldat cu decesul minorului CIURTEA MIHAI.

Procuror, DAN APOSTOL

Mafia benzinei există!

• Războiul sârbesc impune românilor o nouă afacere:

„Embargoul”

Cine străbate drumurile din partea de sud-vest a României poate observa nesfârșite rânduri de autoturisme, făcându-și veacul la stațiile de benzină. Iar ca să prinzi un loc în acest insolit și jalnic mers, trebuie să te pregătești trup și suflet. Adică să încerci să fii foarte odihnit și să-ți procuri 2-3 zile de concediu medical, ori de odihnă, în momentul în care te-ai hotărât să te înhami la o astfel de corvoadă. Căci șirul peștri al mașinilor crește în fiecare clipă. Doar noaptea e liniste. Atunci, stăpânii mașinilor ascultă muzică, citesc la reflectoare sau dorm pe furis la marginea drumului ori în mașini.

Nebunia începe pe la orele 8-9 dimineața, când sosește cisterna cu benzină. Nu mai mult de zece tone pe zi! Putemare! Imensul șarpe de autoturisme se pune în mișcare.

Acești „combatanți” pe mișcările front al benzinei nu se întreabă unde se duce atâta benzină. De vreme ce ei știu foarte bine răspunsul, intrucât fac parte, majoritatea, dintr-un lanț lung și puternic al traficului de benzină, numit „embargou”. Oamenii spun: „Măine am două zile libere, merg și eu la „Embargou”, sau „Bărbatul meu a plecat cu Embargou” și a luat băiatul cel mare să-l ajute...”

Patru mafioți din Beograd au terorizat ostrovul românesc din Kalinovat

Un fenomen reprobabil care le dă tot mai multă bătaie de cap grănicerilor români îl constituie și faptul că numeroși cetățeni din fosta Iugoslavie trec fraudulos frontiera, mai ales pe Dunăre, ca să facă „bișniță”, dar și să șan-

lajeze, amenințând cu armele de foc ori cu sprayuri paralizante. Domnul maior Dumitru Petcu, de la o unitate militară din Moldova Veche ne-a relatat:

„În ziua de 18 august a.c., una dintre patrurile noastre grănicerești au identificat pe teritoriul românesc, ascunși în stufărișul ostrovului Kalinovat, patru cetățeni sârbi, urmăriti de Mafia italiană, având domiciliul în Belgrad. Numiții: Miodrag Radivojević, Costa Gionchici, Drăgan Zvetocovici și Adria Radivojević sunt arestați și vinovați de două infracțiuni dovedite: trecerea ilegală a frontierei și braconaj. Vreau să reamintesc că ostrovul Kalinovat este pământ românesc, situat în zona Divici, numai la 2 kilometri în aval de Baziaș. Până în prezent avem și două plângeri de la un băiat și o fată, care au fost fugăriți și bătuți de doi dintre acești infractori. Ei cei patru sârbi, au reușit să se ascundă de câteva zile în ostrovul Kalinovat, trecând Dunărea în bărci cu motor, artizana le, din mase plastice și fibră de sticlă. Din câte am reușit să aflăm de la unul dintre ei, se pare că sunt implicați în contrabandă cu benzină românească, infracțiune pe care au recunoscut-o toți patru. Să fiu mai la obiect: patru mafioți cumpărau benzina de la bișnițari români cu 2-3 mărci și o vindeau în Beograd la preț de 5-6 mărci litru de benzină...”

Pe șoseaua Arad-Timișoara—Moldovița, în parcuri special amenajate, se comercializează benzină. Desigur, cel care nu se încumetă să treacă granița în Iugoslavia o vând celor temerari, obișnuiți cu „nevrăgia” cozilor imense și încărdășiți cu vameșii. Ne apropiem de Vama Moravița. Soarele vâratec coboară în furca amurgului dinspre pădurile sârbești. La 2 kilometri de vama mă descoperim imensa coadă de autoturisme. Decorul e grotesc.

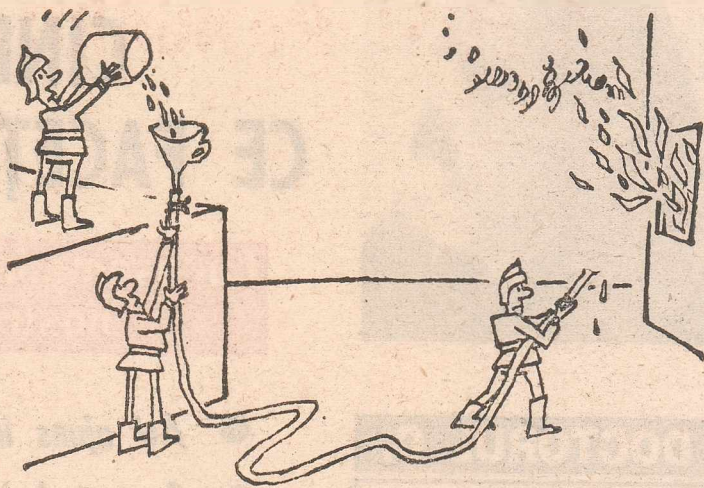
„Când sârbului îi arde buza, el plătește 2-3 mărci germane pe litru de benzină

Mame cu prunci în brațe, corturi întinse lângă un lan de porumb, resouri de vacanță pe care se fierbe mâncare și aburește cafeaua. Resturi menajere și hârtii răsfirate pe marginea drumului. La o barieră, ne oprește un plutonier foarte încrunțat. Face parte din Poliția de frontieră; are stație de emisie-recepție, e-cusoaie, pistol și baston. Se scarpină cu degetul mic de la mâna stângă în bărbia-i dolo-fană. Ne cercetează atent. Verifică asemănarea noastră cu poza buletinului de identitate și dacă există toate... stampilele de la votare! Când totul i se pare în ordine, se dă un pas înapoi. Se gândește puțin, ne privește scurt; iar se încrunță, apoi începe să vorbească înspre aparatul din mâna dreaptă. Însă stația că-răia și se blochează. O lo-vește cu patul pistolului și se bucură.

— Trăiti! Este aici — raportează dom’ plutonier. — un scriitor din Timișoara. E de la revista „Flacăra” și do-rește să vorbească cu dumneavoastră. I-am văzut că o stat de discuții și cu turiștii de la rând. Și tot nota ce spuneau ei. Zice că ar vrea să stea de vorbă cu dumneavoastră...

— Nu am vreme, bă, pluto-nier! — a fost răspunsul invizibilului vameș sau ofițer, șef de tură. Dacă are pașaport, poate să rămână la rând, până o să ajungă să treacă. Ce ne tot agresează atâta ziariștii ăștia?! Dacă e curios, să meargă la serviciul de presă ori la ministru!

Era duminică 15 august, a.c., tocmai de Sfânta Maria Mare. Ceasul de pe mâna domnului plutonier arăta ora 19,13. Dar,

înainte de toate, o precizare: autorul acestui reportaj—anchetă nu are pașaport și nici n-a posedat vreodată asemenea act. Și acum, fragmente din declarațiile turiștilor:

„Noi stăm de 4 ore pe loc! Vameșii și milițenii beau și mănâncă de Sfânta Marie. Am încercat să mergem un grup de bărbați și ne-o transmis prin soldat că dacă vociferăm ne caută la sânge. Ei vorbesc, care pretind 15-25 de mărci pentru ca să ne lase să trecem la sârbi 150-200 litri de benzină. Domnule, nu mint, au oamenii lor care vin și încasează această sumă, iar când se lasă seara vine și te bagă în față. E mafie în toată regula” (Ion Mihailovici, comuna Felnac, județul Arad).

„Ascultă de mine! La vameșul român îi dai mărci, iar la cel sârbesc, dacă îi pui în

brațe două bidoane cu benzină, nu zice nici-un cuvânt” (Mircea Berlogea, Brașov).

„Mulți vameși sunt escroci. Nu vor să vorbească cu tine, decât prin intermediari. Există bișnițari care numai asta fac; deci, îți ia mărcile sau benzina ca să te bage în față. Dacă te tocmesti, spun că e puțin, că o parte din mărcl ajunge și la unii șefi din București” (Gheorghe Beloiescu, Caransebeș).

Domnule ministru Mihail Pânzariu, vă rugăm să ordonați o anchetă care să încerce a răspunde la aceste realități potrivnice legilor românești. Căci ceea ce se întâmplă la frontiera din partea de vest a României este o rușine națională!

PETRE NOVAC DOLANGĂ

„ROMÂNIA ESTE O ȚARĂ FRUMOASĂ, CONDUSĂ DE NIȘTE OAMENI PROȘTI”

Am pus pe stradă această întrebare

• Ce spui unui străin despre țara ta?

Mihaila Izvoianu, 17 ani, elevă: „E foarte frumoasă, dar nu știu s-o apreciem”.

Cristescu, 60 ani, pensionar: „E o țară bogată, însă din păcate nu e bine organizată, nu e bine condusă și tinde către una din țările cele mai sărace”.

Sclavone Constantin, 52 ani, seismolog: „Să se creeze cadrul juridic de redobândire a drepturilor patrimoniale ale oamenilor care au fost jefuiți pe timpul comunismului, altfel am impresia că în Consiliul Europei suntem primiți cam gratuit”.

Daniel Zbirnac, 25 ani, inginer: „Bani puțini, dorință multă”.

Bogdana Dumitru, 25 ani, profesoară: „Aș încerca să le spun că sunt din altă țară, pentru că efectiv mi-e rușine. Am trăit o experiență de genul ăsta și de câte ori eram întrebată de unde vin, mi-era rușine să spun, pentru că toată lumea când auzea cuvântul România, nu povestea decât despre întâmplările neplăcute”.

Irina Constantinescu, 27 ani, vânzător: „Este o țară frumoasă condusă de niște oameni proști”.

Alexandru Ipsilante, 74 ani, pensionar-colectivist: „România e condusă de oameni deștepti și patrioți adevărați”.

Michael Jackson, 24 ani, aviator: „E foarte bine”.

Cristi Bazac, 26 ani, inginer: „Cred că încă e ca un copil”.

Chirvase Georglian, 19 ani, student: „Este o țară care se zbate să intre într-o Comunitate care, după părerea mea, este inutilă”.

Irion Garbis, 19 ani, vânzător: „Ca român o duci greu, dar ca străin e bine”.

Mușiu Bogdan, 20 ani, student: „O țară unde sunt comuniștii la putere”.

Marilena, 19 ani, elevă: „Vai și amar de ea”.

Rusu Ion, 51 ani, inginer: „E o țară care a suferit mult și din exterior și din interior, de la cozile de topor, care nu o dată au știut să prostească lumea, până-ntr-acolo încât unii au și aplaudat și prin vot și de-aia și suntem unde suntem”.

Glăvan Dragoș, 20 ani, student: „Ar trebui ca străinii să facă diferența reală între felul de a gândi al poporului român și felul de a gândi al conducătorilor”.

Laura, 19 ani, vânzător: „România seamănă cu un pepene”.

Dumitru, 63 ani, profesor-pensionar: „Opoziția să nu fie contra conducerii”.

Cătălin Dinulescu, 20 ani, student: „Să se ducă în altă țară, dacă vrea să se distreze”.

Cătălin, 17 ani, scater: „E cu fete frumoase, cu apă... verdeață... aer... verdeață... apă... aer...”.

Dan, 16 ani, elev: „Vai de morții ei! Sărăcie, plictiseală, aburcă! Asta-i România!”

DAN GHEORGHE

Inițiativă ambițioasă

C.R.E.E.R. OFERĂ SOLUȚII VIABILE INVESTITORILOR STRĂINI

Centrul Român de Expansiune Economică Rapidă este „creația” societății „ONT Carpați” și a început să funcționeze în luna martie a acestui an. Plasată drept în „coasta” Agenției Române de Dezvoltare, C.R.E.E.R. se vâdește a fi extrem de... ambițioasă, prin „curajul” de a-și înscrie în statut același, în principiu, obiect de activitate cu al suratei sale hiperdezvoltate, adică, acela de a stabili legături între investitorii străini serioși, dornici să-și plaseze capitalul în „întreprinderi” cât mai sigure și parteneri români de același calibrul al... seriozității. Societatea are un capital de 24.000 dolari, din care o proporție de 35% este deținută de un partener italian. Cum poate funcționa eficient o astfel de societate cu numai opt angajați permanent, ne explică dna ec. Ioana Roșu, director economic:

„Trebuie să știți că lucrăm cu foarte mulți specialiști în aproape toate domeniile de activitate. Ca și colaboratorii

externi, aceștia își utilizează experiența și priceperea în soluționarea „temelor” propuse de noi, adică, studii de marketing, de fezabilitate, consultanță. Partea italiană are obligația de a ne trimite potențiali investitori, serioși, având un capital de minimum câteva zeci de milioane de dolari, hotărâți și încrezători. E drept că în lipsa unor legi clare care să protejeze în mod eficient investitorul străin și profitul realizat, mulți, foarte mulți renunță sau amână... Totuși, există destule afaceri încheiate, dar pe care prefer să nu le divulg, din motive lesne de înțeles. Tot pentru atragerea unor investitori, am amenajat birouri în holul hotelurilor Intercontinental și București, iar funcționarii noștri sunt instruiți și dotați cu materiale publicitare pentru a putea furniza toate informațiile solicitate de oamenii de afaceri ce se perindă prin zonă. În viitorul apropiat vom organiza și fili-

ale în alte orașe, cel mai repede va începe să funcționeze cea din Ploiești. Apoi, tot noi ne ocupăm și de realizarea contactului efectiv între potențialii parteneri de afaceri. Marea noastră durere este că avem de dus o luptă susținută pentru învingerea inerției, a dezinteresului, poate a unei nejustificate indolențe, din partea partenerilor români care nu s-au trezit, încă, din letargia comunistă. Aceste manifestări sunt de neînțeles și lasă o impresie neplăcută străinilor ce nu par să accepte mecanismele și manifestările unei astfel de economii de piață... originale. Aș încheia amintind conducerea societății: dl George Alexandrescu este, în acest moment, director general cu delegație, domnia sa urmând să ocupe ulterior funcția de director al relațiilor cu publicul și dl Mihail Voicu, director general al ONT.”

BRANDUȘA NICOLAE

Prin servicii de consulting, DOCTORUL C. vă stă la dispoziție:

CINE SUNTEȚI, CUM SUNTEȚI, CE FACEȚI CU VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ?

La asemenea întrebări și la ORICARE ALTELE, colaboratorul nostru vă oferă soluții surprinzător de exacte!

DOCTORUL C.

Sub acest pseudonim se ascunde un bărbat de mare erudiție, cu vaste cunoștințe de astrologie, matematică, numerologie și bancă de date interdisciplinară. În dialog cu computerul cosmic, el este capabil de premoniții uluitoare.

În banca sa de date se găsesc răspunsuri și soluții la întrebările cheie ale vieții dumneavoastră.

USTUROI GHEORGHE — Orșova

1. În privința sănătății, nu dați nici un simptom, deci nu vă putem spune mare lucru. Totuși, dacă doriți, vă trimitem contra cost extrase dintr-o carte cu metoda lui Kuhne de autoregenerare (în orice boală). Vă sfătuim neapărat să consultați un bioenergoterapeut. Deci, datele fiind insuficiente așteptăm amănunte, noi nu ghicim.

2. Șansele pe ani: 1993 — Îndeamnă la o nouă activitate, sau la o mutație în profesie, progres în afaceri, cu proiecte finalizate și cu unele călătorii. Personalitatea dv. găsește un câmp larg de manifestare, iar constrângerile, unele sufocante, vor fi greu de suportat. Vă puteți muta și cunoaște o stare de stress din cauza tensiunilor și neînțelegerii cu colegii de muncă, însă fără consecințe asupra perspectivei dv. în carieră. Vor fi tulburări sentimentale scurte. 1994 — An ce pune pe primul plan familia și casa, cu o necesară adaptare la rigorile conjugale. Dacă ați găsit partenerul dorit, nu ezitați să vă căsătoriți (căsătoria pot divorța!), să vă mutați. Puteți să recuperați banii de la datornici. Anul este minat de îndoieli și incertitudini, fiind tentat să revizuiți legăturile profesionale și să le rupeți pe cele sentimentale. Combateți bârfa și intrigile 1993 — An cu consum excesiv de energie: dobândiți eliberarea de constrângeri, dar cu prețul unor eforturi și sacrificii, chiar pierderi considerabile. Câștigați, în schimb, în luciditate și vă îmbogățiți spiritual. Viața conjugală este marcată de experiențe nedorite. Nu excludeți posibilitatea ca partenera să întrețină o legătură clandestină. În profesie consumați multă energie, din cauza unor răsturnări de situație absolut imprevizibile. Un an de reflexie, de bilanț.

1996 — Decepții, blocaje, stress, nu sunt favorizate inițiativele în profesie, sau în viața personală, dar succes într-o călătorie în străinătate. Vor fi câștiguri neașteptate și șanse mari în profesie. Bani vor fi siguri mai mulți. 1997 — Divergențe trecătoare, călătorii, an bun pentru minuni matrimoniale, viață de familie, amenajarea căminului. Încă nu este cazul să începeți proiecte noi. 1998 —

Acum veți lua o decizie de succes pe plan profesional, care vă va aduce victoria; afaceri bune, dar evitați să fiți duri în familie — risc de ruptură. 1999 — Tulburări sentimentale, puteți moșteni, câștiga bani, posibil și invers. Totuși, șansă mare pentru schimbare: ori căsătorie, ori divorț, după caz. Prin diplomatie, dominați situația. Șansa materială însă este certă. 2000 — Șanse mari în afaceri, contacte, finalizare proiect major, tehnică, management, ascensiune socială ca rezultat al unui mare volum de muncă. Posibilă asociere, mize de interese. În viața sentimentală, ciocniri de interese materiale.

3. În privința viitoarei soții, nu vă putem face analiza de compatibilitate cuplu, deoarece nu ne dați numele de fată și prenumele persoanei, datele de naștere. Vă sugerăm ca toate datele lipsă să ni le trimiteți pentru completarea răspunsurilor, pe care le vom da în revistă pe inițialele dumneavoastră.

4. În privința emigrației, vă putem spune următoarele: Franța vă va aduce „Cunoștințe și științe” iar Belgia „Victorie” — o acțiune minunată în viață, dar numai prin asociere (de unul singur nu veți izbuti). Veți face progrese mari, acționând cu competență, invers, va fi un eșec.

România va aduce CĂSĂTORIA, care implică o evoluție spirituală înaltă, dar și activitate și acțiune. Concluzie: Franța vă va instrui, Belgia vă aduce succes dacă aveți calificare și înaltă evoluție spirituală, România — locul căsătoriei și al evoluției spirituale înalte. Vă sfătuim să rămâneți! Pentru a vă răspunde, a trebuit să vă facem horoscopul spiritual, care vă va fi de un mare ajutor.

Destinul: În această viață, recepționând din înțelepciunea divină, veți dobândi „înțelepciune-deșteptăciune”, veți ajunge la o înaltă evoluție spirituală și veți produce reforme favorabile. Scopul vieții, sau ce trebuie să urmăriți în mod conștient să realizați în viață: Să obțineți succes; în general, vă atingeți scopul propus! Numai prin activitate cu ajutorul partenerului de viață. Este posibil ca în a doua parte a vieții să aveți o căsătorie fericită. Vi se cere însă obligatoriu modestie.

Karma anului 1993 — „Înțelepciune-deșteptăciune”. Vi se cere a recepționa din înțelepciunea divină, pentru a evolua, implicând și purifica-

rea spirituală: vă recomandăm pentru aceasta a face moliftele Sfântului Vasile (minim de 3 ori pe an), vi se vor deschide ochii, căile și noi perspective.

Zile norocoase: 22 și 4.

CHIRIAC CONSTANTIN — Suceava

● Tabloul personalității: caracter fericit, înțelepciune, minte limpede, viață modestă și fericită. Simț practic dezvoltat, ingenios. Se recomandă cariera liberă, ajutor din partea femeilor. Aveți forță interioară. Vi se cere a vă dezvolta înțelepciunea. Succes în legislație, invenția, reclama, decorațiuni.

● Cine sunteți: un om cu noroc la bani. Reușita materială vine în mod sigur. Rezistent, puternic, strălucind de sănătate. Știți să vă faceți prieteni. Chiar o mică mafie și o ceată de profitori. Pericolul vine căci se poate sfârși și la închisoare în cazul forțării norocului. Drumul în viață va fi avantajos, dar presărat cu capcane. Este drumul șansei, dar și al extremelor, deci prudență pentru a evita situațiile care pot duce la eșec.

● Șansele pe ani: 1993 — vă îndeamnă la o nouă activitate — mutație în profesie, chiar căsătorie sau divorț după caz. Șansă de deblocare financiară — vă recuperați sumele de bani. 1994 — un contract de proces, duritate în familie. An de bilanț, reflexie. Psihic și fizic dați o dovadă de fragilitate. Se recomandă relaxare. 1995 — fluctuații financiare, sentimentale, șanse mari în profesie și câștiguri neașteptate. 1996 — echilibru precar, câștiguri substanțiale, energie. Risc afecțiuni ale gâtului: de supragheat echilibrul psihic. 1997 — ciocniri de interese dar succese pentru întreprinzători. 1998 — cu diplomatie, răbdare, doi iepuri dintr-un foc. Căsătorie (sau divorț, după caz) și un contract avantajos. Totuși lipsa de diplomatie prezice o ruptură în familie. 1999 — decepții, blocaje, o călătorie în străinătate, finalizare proiecte. 2000 — multă muncă, restricții, succes prin perseverență.

BOZDOROG MARIA — Botoșani

● Șansele până în 2000. 1993 — an care previne asupra unor restricții: cumpărare la bani, deoarece veniturile vor fi limitate. Risc de defectare aparate. Surmenaj. Posibile conflicte juridice, administrative, cu vecinii, în familie. În afaceri staționar. Așteptați o schimbare care se va produce în 1994 când veți lua o decizie pe plan profesional, de succes, determinând o schimbare majoră în carieră. An bun pentru o căsătorie, viață de familie, amenajare cămin. 1995 — se anunță dificil, necesitând diplomatie. Căsătorie sau divorț, după caz; obstacole, nervozitate, decepții, dar și o călătorie în străinătate. 1996 — an bun de definitivat un proiect major, deschideri spre social, contacte și o schimbare în carieră, consolidarea căminului. 1997 — ameliorare spectaculoasă pe plan material, dar tulburări sentimentale; prin perseverență, — succes. 1998 — o schimbare survine, majoră, fie în plan profesional, fie în viața personală (căsătorie). Călătorii — vă puteți muta. 1999 — câștiguri financiare — o schimbare de activitate, domiciliu și șansa unei căsătorii (sau divorț, după caz). O nouă mutare. Totuși veți organiza casa și veți recupera banii. 2000 — anul bilanțului. Realizări puține, în afara unei călătorii în străinătate, în rest blocaje, nervozitate, stress, raporturi tensionate cu cei din jur.

● Pentru a vă sfătui referitor la bolile pe care le suferiți ar fi trebuit să amintiți care sunt. Nu le putem ghici. Vă recomandăm: veți avea șansă; un bioenergoterapeut. Soarta copiilor dumneavoastră nu se poate afla, neavând datele lor de naștere și numele.

TALON DE PARTICIPARE

NUME (de familie).....
PRENUME.....
NUME ÎNAINTE DE CĂSĂTORIE (dacă e cazul).....
ADRESA.....
DATA NAȘTERII: ziua.....luna.....anul.....
Nr. telefon.....
Nr. înmatriculare mașină.....

IMPORTANT!

Pentru fiecare persoană despre care doriți informații trebuie să trimiteți un talon separat cu cât mai multe din datele solicitate mai sus.

Doctorul vă propune răspunsuri rapide prin taxă de urgență.

Din pricina numărului extrem de mare de solicitanți, suntem constrânși ca, în cadrul spațiului disponibil, să oferim răspunsurile mult așteptate abia după luni de așteptare (în octombrie, noiembrie, celor care ne-au scris în ultimele săptămâni). De aceea, pentru cei grăbiți, colaboratorul nostru propune o taxă de urgență. Solicitantul va introduce în plic, împreună cu întrebările sale, o chitanță cu suma de 1.000 lei, bani pe care îi va depune în contul „Publicațiilor Flacăra” la orice unitate CEC. Contul este: 40.7230110.496 BCR, sect. 1, București.

Pe această bază, corespondentul nostru va primi, cel târziu în două săptămâni, prin mijlocirea poștei sau direct la sediul redacției noastre, un răspuns amănunțit, complet, cu sfaturi și prognoze expuse pe larg, la toate întrebările sale.

Nu uitați să atașați și talonul de participare.

Nu uitați să menționați pe plic „Pentru DOCTORUL C.”.

O soluție simplă, la îndemâna tuturor

Terapiile de autovindecare

• Să fiți propriul dvs. doctor!

În urmă cu câteva luni, Flacăra îndeplinea o minunăție „datorie”, aceea de a prezenta visul unui om (neobișnuit: „Un Institut Național de Cercetări Infobioenergetice, Medicină Alternativă și Fizică Aplicată”, Bioenergoterapeuticul Raul Dumitrescu, căci despre domnia sa este vorba, ne-a vizitat din nou, informându-ne că, din păcate, visul său nu s-a realizat, dar, în schimb, i s-a oferit o altă cale de a veni în sprijinul semenilor aflați în suferință. Soluția poartă numele SC Ramanul Impex SRL. Cum a luat ființă și în ce scop, ne va relata chiar dl Raul Dumitrescu:

„Am această... ambiție de a-i face pe oameni să înțeleagă adevărul banal că sănătatea lor se află în propriile mâini, adică, ei posedă cheia unei eficiente autovindecări, fără a conștientiza, însă, acest miracol. Dacă omul ar ști, dacă ar învăța cum să respire corect și cum să se relaxeze, atunci 50% din boli ar dispărea. Dacă omul ar consuma alimente-medicament sau, în cazul unor boli, ar lua medicamente-aliment și dacă, mai presus de toate, ar avea încredere și credință adevărată, o multitudine de neazuri ar pieri. Mai mult, omul ar fi scutit să apeleze la serviciile scump plătite ale unor preținși bioenergeticieni, de multe ori niște șarlatani.

Pentru toate aceste banale adevăruri, aveam nevoie de un cadru... organizat. Vă asigur că această societate comercială nu va practica nici un fel de negoț. Activitatea

va avea o dimensiune spirituală. În data de 25 august, orele 17,30, la Casa de Cultură „Nicolae Bălcescu” str. 11 lunie nr. 41, în sala de festivități, a debutat cursul Inițierii în terapiile de autovindecare. Cursul are o durată de 20 ore și 4 cicluri tematice: respirație, relaxare, dieto-terapie și sacroterapie. Prelegerile vor dura două ore și vor fi: sâmbăta (ora 9,00) și duminica (ora 8,00) pentru solicitanții din provincie și se vor repeta în fiecare luni și miercuri (ora 17,30) pentru bucureșteni. O oră costă 250 lei (mai ieftin decât un bilet la cinematograf, n.n.).

Tot la sediul Casei de Cultură, vom deschide un cabinet de tratament naturiste: presopunctură, acupunctură și tratamente tradiționale. Câțiva doctori vor gira, din punct de vedere științific, toate activitățile. Consultația va costa între 700-1000 lei (pen-

tru pungile secătuite ale principalilor clienți, pensionarii n. n.), iar eu voi trata gratuit. Se impune, totuși, acest tarif, căci trebuie să asigur salariile medicilor angajați. Cabinetul funcționează cu toate actele în deplină ordine (avizul Ministerului Sănătății, în primul rând, aviz de liberă practică, ș.a., n. n.). Poate vă întrebați cum a reușit un pensionar ca mine să urmească o astfel de investiție. Răspunsul este: sponsorizarea! Asociația Umanitară Frăția Bunei Intra-jutorării mi-a oferit, în acest scop, o sumă.

Pentru oamenii necredincioși este greu de acceptat ideea vindecărilor pe cale spirituală, dar ele sunt tot atât de reale ca și faptul că fiecare om poate deveni propriul său doctor. Nici cei credincioși nu sunt foarte creduli, căci ei știu acea frază din Biblie care spune: „Vor veni mulți profeți falși care vor face minuni”. De aceea vă spun și eu: nu aveți nevoie să credeți ce auziți, dar trebuie să vă convingeți de cele susținute.”

Dl Raul Dumitrescu poate fi contactat la telefon 789.06.80.

BRÂNDUȘA NICOLAE ■

Vrem și noi

MAGNETOTERAPIA

• O practică milenară, din nou

în actualitate

La unele farmacii din Franța se vând mici magneți cu grosimea de un milimetru și diametrul de cinci milimetri, ce urmează a fi fixați pe piele cu ajutorul unor mici pastile adezive. Așa cum a reieșit la un congres al medicilor, ce aplică tratamente pe bază de magneți, aceștia pot înlătura o serie de dureri, fără însă a vindeca maladia.

Doctorul Orengo, de la Spitalul Pontoise, din Franța a aplicat această metodă la aproape 700 de pacienți, obținând rezultate foarte bune și bune în 85 la sută din cazuri. Nu orice durere poate fi tratată prin această metodă, dar ea poate fi aplicată cu succes mai ales la artroza genunchiului, lombago, dureri de spate, dureri de cap și ale cefei.

Pentru a fi plasați pe locurile bolnave, trebuie, în prealabil, consultat un medic, care va indica și durata cât magneții urmează a fi ținuti pe piele, durată ce se întinde de la câteva zile la câteva săptămâni. Magneții sunt invizibili pe piele, observându-se doar pastila adezivă. Ei nu se dezlipesc la apă, ca urmare pacientul nu este împiedicat de a face baie sau a înota.

În cazul durerilor la nivelul vertebrelor lombare, din o sută de cazuri studiate 70 au avut rezultate pozitive. La artroza genunchiului (calmarea durerilor și, deci, evitarea operațiilor), s-au obținut rezultate bune în 80 la sută din cazuri. În cefalee se aplică doi magneți la ceafă, la nivelul numit „al lui Arnold” și păstrați aici timp de o lună. Dactilografele și croitoresele, datorită unei poziții incorecte în timpul lucrului, pot avea dureri de spate cu o stare de oboseală și tensiune nervoasă.

În această situație, medicul specialist va aplica pe fiecare punct dureros câte un magnet. În cazul entorselor, la 20 de minute de la aplicarea pastilei se constată o scădere bruscă a durerii. În tratamentul durerilor de cap, însoțite de insomnii, amețeli și grețuri, se aplică un magnet pe ambele tâmpole, sau numai pe una din ele, în funcție de rezultate. La 90 la sută din cazuri, aceste dureri dispar în câteva minute de la aplicarea pastilei.

Serini, un celebru maseur kineziterapist, folosește magneții la jucătorii echipei naționale de fotbal a Franței, precum și la dansatorii de la Opera din Paris. Magnetoterapia a fost practică de medicii chinezi încă de acum 2000 de ani, dar medicina modernă abia de curând a recunoscut-o. Cu ajutorul magneților se suprimă consumul de antinevralgice și a unui șir întreg de unguente, care, ca orice medicament, au și o latură nocivă. Deoarece constatările efectuate pe numeroși subiecți sunt în unele cazuri spectaculoase, medicii cercetători își continuă investigațiile în această direcție, la Viena, Paris și în unele orașe din SUA.

A. DIANU ■

Vindecăți-vă singuri

Degetele și sănătatea

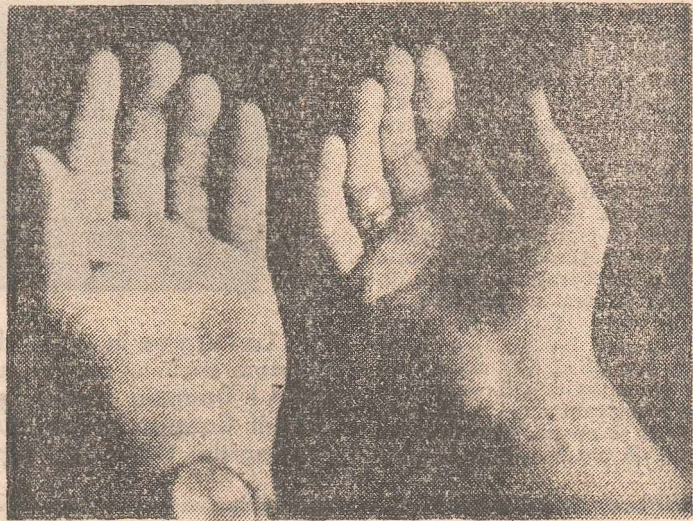
Se știe că termografia poate depista tumorile canceroase. Principiul constă în a dirija o cameră de infraroșii asupra pacientului, înregistrându-se la distanță diferite temperaturi ale corpului, ce sunt analizate de un ordinator. Acesta le redă sub forma unor fotografii în culori, fiecare culoare corespunzând unei temperaturi date. Cum celulele canceroase consumă mai multă energie decât cele sănătoase, vor degaja și mai multă căldură, ce poate fi ușor evidențiată. Pornind de la aceste fapte oamenii de ști-

ință au putut demonstra toxicitatea țigărilor. La un nefumător, imaginea temperaturii degetelor arată zone albe și galbene, semn al unei bune circulații sanguine. După ce s-a fumat o țigară, culoarea se schimbă, iar după două țigări aceste zone devin din ce în ce mai albastre, semn al unei răcirii a degetelor, deci o vasoconstricție, care se produce nu numai la mâini, dar în întregul organism, lucru ce poate duce la accidente grave vasculare și în special cardiace. Același efect îl au țigările și asupra persoanelor

ce se află în anturajul fumătorilor.

Dar mâna este și locul de proiecție al tuturor organelor corpului omenesc. Potrivit medicinelor tradiționale chineze, degetul mare corespunde plămânului și ficatului, cel arătător intestinului gros și gurii, mijlociul este legat de funcțiile inimii, inelarul de sistemul nervos, iar cel mic de intestinul subțire. Plecându-se de la aceste date în China se practică micromasa-jul degetelor, la mâna stângă pentru bărbați și la mâna dreaptă pentru femei. El se face în spirală, foarte energic, unde este posibil se vor executa și ciupituri și numai cu mâinile calde. Degetul gros se masează, apăsându-se și cu putere în jurul unghiei, în caz de răceală, astm bronșic, bronșită și crize de ficat. În dureri de dinți, se apasă la baza unghiei arătătorului. Pentru a scădea febra se masează inelarul, până la baza degetului, completându-se cu un masaj circular executat în scobitura palmei. Degetul mijlociu se fricționează în caz de hipertensiune arterială și tuse rebelă. Inelarul se masează până la pliul pumnului în caz de transpirație abundentă nocturnă, incontinență urinară și tuse uscată.

AUREL DIANU ■

Stimată doamnă Constantinescu Elena, din județul Timiș, în legătură cu articolul despre boala psoriazis, fac precizarea că domnul ofițer Gheorghe Giurgiu, nicidecum medic, locuiește în București și intenționează să-și deschidă un cabinet medical, a cărui adresă o vom publica negreșit. Domnia-sa nu și-a dat adresa, pentru că nu are autorizație pentru tratament la domiciliu, singura legătură cu dânsul fiind actualmente telefonul.

DAN GHEORGHE ■

Media Plus srl

Dacă Dumneavoastră știți CE doriți, noi știm CUM, CIND și PRIN CE MIJLOACE să acționăm pentru ca produsele sau serviciile oferite de firma dumneavoastră să dobindească o aurcolă aparte.

- + Filme publicitare
- + Spoturi pentru televiziune
- + Grafică publicitară
- + Tehnoredactare computerizată
- + Cărți de vizită
- + Hirtie antet
- + Campanii publicitare complexe
- + Difuzare materiale publicitare în massmedia

BUCCUREȘTI, str. Galaction, nr.84, sect.1 ☐ (01)666.21.52 / 688.61.12

Democrația nu este doar o convenție, ci o stare de spirit

de proprietate. Dar asta nu înseamnă că terenul nu are o folosință: „Acum, pe terenul acela se pare că este loc de antrenament al S.R.I. sau M.I.“ (!!!).

foarte mult, dar înclin să cred totuși că 40% i-am convins pe oameni pe ceea ce am spus!“.

O barbă „democrată“

Faimoasa barbă, care a dus la atâtea discuții în campania pentru prezidențialele de anul trecut, iar posesorului ei i-a „răpit“ din voturi, așa cum singur recunoaște, există din 1980. „Pe vremea aceea eram o curiozitate în Universitatea București, și cred că și în lumea universitară, chiar dacă, pro-

„N-am scăpat de cozile la alimentarea nici acum!“

Dl Emil Constantinescu nu prea pu-
mâna să facă ceva prin casă, să
pare, să spele, să măture, să coasă
să calce rufe. „Sunt un tipic nego-
podar. Și din lipsa îndemânării, dar
din lipsa timpului. Pe teren, execut
totdeauna îndatoririle gospodăre-

Vor trece patru ani sau mai puțini ? !

Modesta locuință a unui rector român

Dl prof. dr. Emil Constantinescu, rectorul Universității București și președinte al Convenției Democratice, locuiește în cartierul Pajura (care, bineînțeles, nu e cucuvea!), într-un apartament „popular“, cu patru camere, situat la etajul nouă, acolo unde vara-i foarte cald și iarna rece, iar apa caldă nu urcă decât în timpul serialului „Dallas“. Doamna Nadia și domnul Emil Constantinescu locuiesc împreună cu cei doi copii — Dragoș (26 de ani, redactor la Radio PRO FM) și Norina (22 de ani, studentă la Facultatea de relații economice internaționale la A.S.E.), situație care creează uneori

oarecare tensiune. Astfel, încaț președintele Convenției Democratice trăiește una din marile probleme ale societății românești: dificultatea tinerilor de a-și întemeia o familie — fapt ce presupune și o locuință.

„Locuim aici de 18 ani, la capătul unei peregrinări care a fost caracteristică pentru cei din generația mea“, își amintește dl. Constantinescu, „trecând de la o garsonieră fără baie la un apartament cu două camere, odată cu nașterea primului copil, apoi cu trei camere, când a venit pe lume și Norina, și, în sfârșit, printr-un schimb în același bloc, în acest apartament cu patru camere“. După 1990, familia Constantinescu a cumpărat apartamentul în care fuseseră chiriași până atunci.

„După '89, când se dădeau repartiții așa, într-o oarecare învălmășeală, unul din asistenții mei, în căutare de locuință, trata cu primarul de atunci, dl Predescu, o repartiție pentru mine în cartierul Primăverii, într-una din locuințele care se disponibilizau atunci. Mi s-a părut indecent, am refuzat! Și totuși, nu este normal pentru poziția unui rector, pentru poziția universitarilor în general, ceea ce se întâmplă! Eu nu pot să-mi invit acasă colegii — rectori din alte țări care vin în București! Trebuie să găsească tot felul de pretexte, pentru că ei ar înțelege cu dificultate această situație!“.

„Marele moșier“

Despre dl Emil Constantinescu s-au zvonit fel de fel de lucruri, iscate și răspândite de știți foarte bine cine! Printre acestea, zvonul că ar avea mult... pământ! Da, are pământ: 1,5 ha în zona Băneasa, alături de sora domniei sale. Așa cum se întâmplă cu mulți oameni, nici dânsul nu a primit titlul

„Uit deseori să mănânc. Dar îmi plac dulciurile foarte mult! De fapt, mesele sunt pentru mine un drum către desert, care drum trebuie parcurs cât mai repede!! Îmi plac teribil tartele cu fructe și crema caramel!“

babii, nu eram singurul. Ar fi ridicol dacă aș încerca să prezint acest lucru ca un fel de frondă! Noi, toți geologii, în timpul campaniilor de vară, când mergeam în munți, cu corturile, câte trei luni, ne lăsam barbă sau cioacă, așa cum era obiceiul în lumea prospectorilor. Toamna, când reveneam la facultate, fiindcă exista acel model al omului nou, ras și frezat, ne radeam bărbile! Și în acea toamnă m-am hotărât să nu mă mai rad și să văd ce se întâmplă — dacă într-adevăr am să fiu presat. Nu s-a întâmplat nimic, afară de aluzii! A fost și plăcerea mea de a fi așa și a contat și părerea studenților. Și a soției!“

Dar celebra barbă a dlui Emil Constantinescu a fost folosită de stăpânul ei și drept... barometru pentru democrație: „Problema, însă — fără a crea dintr-un amănunt o semnificație deosebită — s-a ivit de-abia în campania electorală, când a fost vorba de imaginea publică. Am constatat că multe lucruri minore, sau care țin de viața personală, încep să capete o altă amploare. Mi s-a recomandat de către toți prietenii politicieni, din țară și din străinătate, să-mi rad barba. Am constatat că aveau dreptate în cea mai mare parte și că mentalitatea românilor — dar nu numai a lor — respinge ceea ce este diferit, în general. Aș putea chiar spune că este unul din testele, una din posibilitățile de a testa aptitudinile pentru democrație — aceea de a observa dacă tolerezi pe cineva care este diferit de tine! Foarte mulți nu trec acest test. Am hotărât, astfel, să fac și eu un test și să văd dacă este adevărat ce spun politologii străini — că 60% este important cum arăți, 20% ce tonalitate ai și numai 20% ceea ce spui! Nu cred că am reușit să schimb

ce-mi revin, fiindcă țin de obligații vieții în grup, dar nu pot să spun mi-a făcut plăcere vreodată. Am prietenii care gătesc cu plăcere, care pară cu plăcere prin casă — în casă lor sau în casele altora — de pildă casa... mea!“

La intrarea în „vila“ de la etajul nouă, dintr-un cartier numit PAJURA! Doamna Nadia și domnul Emil Constantinescu surprinși „flagrant delict de ospitalitate“

A ști să prepari și să bei ceai este o dovadă de rafinament.

Dimineața, la o ceașcă de ceai, lângă una din biblioteci. De altfel, se poate spune fără a exagera că aproape toată casa este o bibliotecă. Pereții întregi – de la parchet la tavan – sunt acoperiți de cărți.

tr-o casă, într-o căsnicie, fiecare soți face toată viața ceea ce a apu-
ă facă de la început. Eu m-am dus
cumpărături la piață, ceea ce
făcut plăcere. Soția mea n-a cedat
nici când cozile se măreau con-
ci, cozi de carne, de altfel, n-am
at nici astăzi!
altă sarcină a fost să duc copiii la
inițiată și să-i aduc acasă. Asta, evi-
până s-au făcut ei ceva mai

Profesia mi-a oferit satisfacții extraordinar de mari

pentru mine, geologia a fost, este și
rămâne o pasiune! Nu regret deloc
mbarea primei meserii — aceea de
st. Am lucrat un an ca jurist și
aceea am dat examen la Facul-
ta de geologie. Am abandonat me-
de jurist și din alt motiv: un an
fost suficient ca să-mi dau seama
ar fi silit la compromisuri! Și a-
i am revenit la pasiunea funda-
tală, pe care o abandonasem pen-
drept, la insistențele tatălui meu.
scăpat, astfel, de orice fel de com-
isuri deoarece cristalografia nu
nici o legătură cu ideologia, iar, pe
altă parte, am putut să călătoresc
te mult prin țară; practic, să stră-
toți munții României cu pasul —
o perioadă în care țara era un fel
nchisoare. Această meserie mi-a
permis să cunosc viața în primul
— împreună cu studenții și cole-
chiar în condiții grele. Nu totdea-
e frumos, dar totmai când e mai
se vede foarte clar caracterul omu-
Când ai o ultimă bucatică de
e, o ultimă țigară și toți sunt obo-
dar cineva trebuie să coboare în
după provizii! Nu mi-am dat sea-
cât o să-mi slujească, peste ani,
ul oă am putut sta de vorbă cu
eri la intrarea în șut sau în gale-
țărani la stână sau pe prispa ca-
eu șoferi care ne luau la ocazie!

Mâncătorul de cărți

na din marile pasiuni ale dlui Con-
tinescu este lectura. Pasiune care
e din copilărie, deoarece, spune dâ-
„Am avut ocazia să cresc într-o
eră înconjurată de cărți. Nu m-a
gat nimeni să le citesc. La o vârstă

foarte fragedă, citeam de-a valma —
și doxuri și cărți de aventuri, dar și
Shakespeare! Sigur că atunci citeam
dramele lui Shakespeare ca să văd cine
a omorât pe cine, romanele lui Tolstoi
ca să văd ce se întâmplă cu povestea de
dragoste. Am citit foarte mult. De
multe ori uitam (și uit și acum) să mai
mănânc! Cartea care mi se pare cea
mai importantă rămâne BIBLIA!

O altă pasiune o constituie muzica:
„Muzica mi-a dat emoții mari și fun-
damentale! Generația mea a prins re-
petițiile de la Ateneu, de sâmbătă
dimineața, când studenții intrau gra-
tuit și mari artiști ai lumii repetau,
îmbrăcați în pulover! Mi-a rămas, de
asemenea, amintirea nopților când stă-
team la coadă la Operă, pentru a ob-
ține biletele de doi lei de la «cucurigu»,
cum se spunea.

Ascultă foarte des Vivaldi, Brahms,
Beethoven, Chopin, Wagner.

„Uit să mănânc!”

Liderul Convenției Democratice este
probabil invidiat de mulți colegi poli-
ticieni (cu siguranță de „burghezii roșii”
cu burțile verzi!) pentru ținuta sa fi-
zică. Slab atât cât să nu se poată spune
că este gras, l-am întrebat care este
secretul menținerii în această formă:
„Am făcut atletism, baschet și volei de

performanță! Mănânc foarte puțin și
fără program. Datoriez rezistența mea
zestrei genetice, pentru că altfel mi se
întâmplă de multe ori să uit să mănânc,
prins de diverse probleme și descopăr
uneori că a trecut o zi și n-am apucat
să mănânc. Prefer să mănânc foarte
puțin — fie feluri simple, fie mâncă-
ruri foarte rafinate. Dintre cele simple,
spre exemplu, fiind nepot de cioban
din Brădet — Argeș, îmi plac brânza
de burduf și cașcavalul de Brădet. Din-
tre cele rafinate, îmi plac bucătăria
franceză și cea chinezească.

De fumat, am fumat în tinerețe, apoi
mai rar, pentru că de un an și ceva să
mă las de tot de tutun, băuturi și ca-

solul de la Drept se țineau reuniuni de
la ora 19 la 2 și dansam încontinuu!
Era și un fel de antrenament sportiv!”

— Ce-au însemnat femeile în viața dvs.? — Expresia completă a frumosului

„Femeia reprezintă, poate, expresia
completă a frumosului, a frumosului
profund! Totdeauna am avut un sen-

— Cum ați rezolvat situațiile în care, poate, o colegă sau o
studentă s-a îndrăgostit de dumneavoastră?
— Calitatea esențială pe care o apreciez, atât la femei, cât și
la bărbați, este DISCRETIA! A lor, a mea, a dvs., a oricui!”

fea, din necesitatea de a-mi menține
forța fizică. Beau doar ceai!

În privința dansului, nu știu cât de
bun sunt, dar în orice caz sunt un dan-
sator inepuizabil. Prin anii '60, în sub-

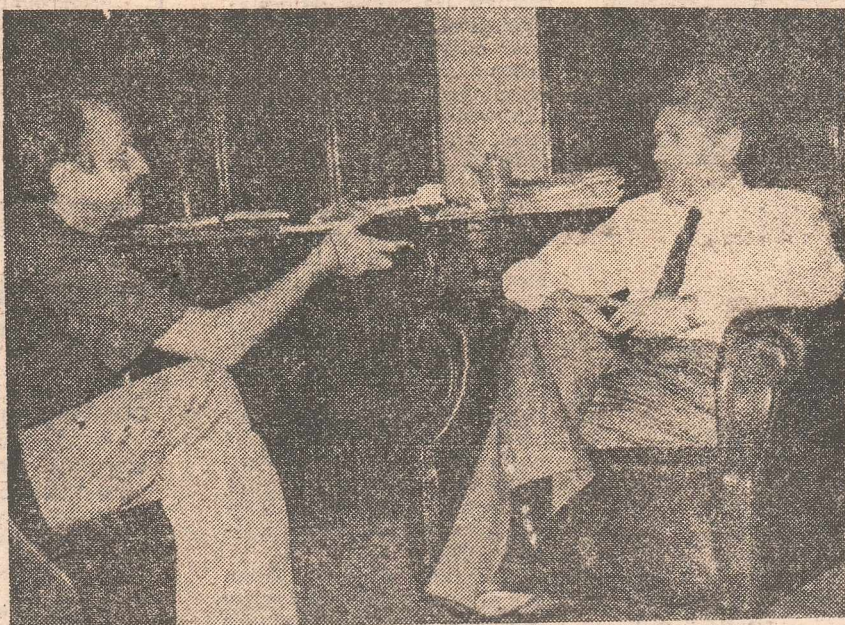
timent de stimă și de apreciere delicată
față de toate femeile. Mi se pare că
universul feminin este mai complicat
(subtil complicat) decât al bărbatului.
Viața le pune în situații mult mai
complexe și de foarte multe ori în po-
suri dificile — nu numai în societățile
neevoluate, dar și în cele evolute. Fe-
meile se luptă cu mai multe presiuni
sociale, cu mai multe prejudecăți. Sen-
timentul care trebuie să domine este
acela de respect, și apoi se pot asocia
toate celelalte sentimente. Ce să vă
spun, m-am înțeles foarte bine, întot-
deauna, cu femeile!”

Munte sau mare?

„Marea îmi place, este ceva tulbură-
tor, exotic, deosebit și fascinant! Dar
casa mea este muntele!”

Mi-a plăcut să călătoresc de mic.
Când nu mai speram să pot ieși vreodată
din țară, am avut brusc ocazia de a
călătoria lumea. E adevărat, pro-
gramele sunt foarte încărcate, dar am
reșit să ajung în multe locuri. În afa-
ră de fascinația naturii, există și a-
ceea a marilor izvoare culturale. Emo-
țiile cele mai puternice le-am avut la
Delphi, la Roma, la Ierusalim. Însă
orașul pe care-l simt extraordinar de
aproape este Parisul! Dar niciodată
nu m-a tentat ideea să mă stabilesc în
altă țară!”

MARIAN GHITANU
Fotografii de FLORIN IONIȚĂ

Mobilierul acesta mai deosebit, mai încărcat, este în cabinetul rec-
torului Universității București. Acasă, totul este organizat cu simplitate,
bun gust și rafinament!

La festival,
înainte marș!

Cerbul de Aur e cam nărăvaș

• La ultima
conferință de
presă s-a lăsat cu
impunsături

Domnul Moroșanu se plângea că interpreții români n-au dat buza să se înscrie la recital în Cers, după care vine amenințarea: anul viitor vom aduce străini, să cânte în românește. Probabil că știu ei ce știu, cântăreții. Anul acesta vor cânta numai Alifantis, Andrieș și Holograf, cu invitații lor. „Dificultățile de anul trecut, cu banii, au fost atât de speciale, încât nici nu vrem să ne gândim, ca s-ar mai putea întâmpla și anul asta la fel”.

Sur scântei:
„V-ați luat banii,
ce mai vreți?!”

Aparut pe capul Televiziunii când îi era lumea mai dragă, domnul Beleanu, de la Migas Real Compact, acuză instituția cu peste 11 etaje de lipsa fair-play-ului: „M.R.C. a fost unul din elementele datorită cărora s-a putut face festivalul Brașov de anul trecut. Anul acesta, Televiziunea a prezentat un caiet de sarcini, pe care M.R.C. l-a acoperit, respectiv s-a cerut puterea

sunetului de 60.000 wați și noi avem aparatura necesară. Nu s-a făcut licitație publică, pentru obținerea sonorizării festivalului, ci o comisie de experți ai televiziunii a optat, din motive care-mi scapă, pentru firma Edgar Surin Music Production, care poate pune la dispoziția Cerbului 75.000 wați. Televiziunea nici măcar nu ne-a răspuns, dacă acceptă sau nu oferta noastră. Nu înțeleg tăcerea asta și lipsa de fair-play”.

La care reprezentantul Televiziunii, domnul Iordăchescu, răspunde: „Televiziunea v-a mulțumit public pentru prestația de anul trecut. Migas Real Compact face treabă bună, dar de mai mică anvergură (? !), față de ceea ce ne trebuie la Brașov”. Domnul Iordăchescu se înroșește la față și dă de înțeles: V-ați luat banii, pentru anul trecut, atunci ce dracu mai vreți?! Nu mai vrea pielea noastră să lucreze cu voi anul ăsta.

**Toto Cutugno —
o oră și jumătate**

La Cerbul de Aur va fi aglomerație, în ce privește conferințele de presă, indiferent că plouă sau e soare. Festivalul va respecta orele anunțate, chiar fără public, în caz

de vreme rea, pentru că sunt mai importanți telespectatorii. Scena e perfect acoperită, aparatura protejată, deci nu va mai fi ca la Mamaia, din acest an, unde cortina a fost plină de găuri. În acest fel, Toto Cutugno va cânta, nestingerit, o oră și jumătate, cum e prevăzut în contract.

**Frumoasa
Kylie Minogue
va rezolva tot**

Domnul Moroșanu se străduiește să mențină aerul proaspăt al conferinței de presă de la Vox Maris, după războiul Migas-Televiziune. Noroc cu instalația de aer condiționat!

E greu de spus care a fost scopul adevărat al conferinței de presă. Poate că s-a vrut și o punere în gardă, în ce privește calitatea Cerbului, care poate să-și piardă din farmec, anul acesta, pentru că prea multe s-au dorit și prea puține s-au obținut. Participarea foarte slabă a cântăreților români la recitaluri și motivațiile imbrobodite ale organizatorilor, par a fi un semn rău. Dar, vorba domnului Beleanu, de la Migas, „să dea Dumnezeu să fie bine!”

Frumoasa Kylie Minogue va rezolva toate problemele...

DAN GHEORGHE ■

LUMEA FACE FILME

...dar și copii

LA HOLLYWOOD, ÎNCĂ DOI TAȚI, AMBII DE FETE

• Ei au 63 și 78 de ani!!

Două noi nașteri au îmbogățit patrimoniul odraslelor de monștri sacri. Este vorba de Francesca Eastwood, născută pe 7 august la Redding, în California, al cărei tată este Clint Eastwood, azi în vârstă de 63 de ani, și Patricia Quinn, fiica adulterină a lui Anthony Quinn, ajuns la frumoasa vârstă de 78 de ani,

născută pe data de 22 iulie. Publicația New York Post, sub semnătura celei mai bune prietene a Iolande Quinn, soția lui Zorba Grecul, a revelat apariția micuței Patricia, a cărei mamă este Kathie, o fostă secretară a actorului, în vârstă de 30 de ani. Încă de acum aproape o lună de zile, Iolanda, furioasă fo-

pe evenimentul ce urma să se producă, l-a părăsit pe nestatornicul ei soț și, în ciuda tuturor apelurilor disperate ale acestuia, refuză orice contact cu el. Actorul de origine mexicană nu își neagă paternitatea, afirmând: „Patricia e superbă. Îmi seamănă. O ador”.

Cât despre Francesca Ruth Fisher Eastwood, născută prematur, la opt luni, la Mercy Medical Center din Redding, California, ea trezește încă îngrijorarea părinților (mama sa, Frances Fisher, 41 ani, tatăl ei, Clint Eastwood), cei doi jucând împreună în filmul Necrușătorul. Cei doi fericiți părinți nu sunt căsătoriți, cel puțin deocamdată. Clint Eastwood mai are încă doi copii, din prima căsătorie, cu Maggie Johnson, de care a divorțat în 1984.

În schimb, Anthony Quinn mai are patru copii din prima căsătorie, încă trei cu actuala soție Iolanda, cu care conviețuiește de 29 de ani și, suplimentar, patru copii făcuți cu alte femei, în afara celor două mariaje.

ADA NICOARĂ ■

Întreabă-mă
să te-ntreb!

ROMÂNII, „CEL MAI PROST POPOR DIN LUME”?

— Ce reviste mai citiți?

— Cu o mică întârziere (în august '93) am cumpărat dintr-o librărie numărul 1 al revistei „Dacia politică și literară” apărut în... 1990. Fac prinsoare pe o fișă de telefon, sau pe Insula Șerpilor că a fost și ultimul. Subtitlul e și mai „greu”: Publicație a premiului Nobel pentru România, Revista numărul unu a literaturii și politologiei românești, Publicație eveniment în istoria culturii românești.

Sună bine, nu?

Articolul de bază e la fel de „modest”. Se crede că se continuă „Dacia” lui Kogălniceanu și i se promite cititorului „realizarea în viitor a Marelui Întregiri a Daciei străbune, împlinirea întregirii totale și definitive a Marii Dacie”. Se mai precizează precum că „acesta este scopul mărturisit, scrâșnit și plâns”. Revista consideră că va „împlini acest vis care zace de mil de ani în subconștientul nostru” adică, al redactorilor multimilenari.

Se anunță iminenta publicare (în serie) a următoarelor lucrări: piesa de teatru de Ștefan Dumitrescu „Răsul”, capodoperă a dramaturgiei românești și universale, piesa de teatru „Urcușul”, capodoperă a literaturii românești și universale, de Ștefan Dumitrescu, romanul „Și tu vei fi văzduh” capodoperă a romanului european de același autor — precum și „Primul Manual românesc de sexologie” și „Pedagogia poporului român sau Suntem noi românii cel mai prost popor din lume?”

Obsesia revistei e acest Dumitrescu despre care se afirmă că alături de Ionescu Cioran, Druță și Blandiana „pot să aducă și asta cât mai repede, Premiul Nobel țării”. O doamnă (tot) Dumitrescu semnează eseu! „Un caz tragic în istoria științei românești. El ne-ar fi adus Premiul Nobel: cercetătorul român Ioan Crișan.

În pag. 7: (iarăși) „Un scriitor care ne poate aduce oricând Premiul Nobel: Ștefan Dumitrescu. Toată pagina îi e consacrată acestui Dumitrescu iar textele sunt astfel titrate: „Apariția piesei de teatru „Răsul” de Ștefan Dumitrescu, un eveniment în istoria dramaturgiei românești și universale” sau „Răsul” o capodoperă despre care se vor scrie cărți” sau „Oameni de cultură despre dramaturgul Ștefan Dumitrescu”. Actorul Tudă Gheorghe e citat cu rânduri-minune: „Am văzut jucată piesa „Cul îl e frică de Virginia Woolf” a lui Eduard Albee, una dintre cele mai mari piese contemporane. Piesa lui Dumitrescu e mai bună”.

Abia la pag. 8 după un șapou de prezentare semnat de Cezar Fortunesco — teatrolg (!) — urmează „Răsul”. Citeț finalul primului act:

„Funcționarul (care nu se poate opri din râs): Ha, ha, ha, ha, ha!

Spectator 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7: Ha ha ha ha ha ha.

Am încheiat citatul. Am terminat revista și stau și mă-ntreb. De ce naiba nu e ajutat Dumitrescu să aducă Nobel-ul în Dacia? Ce face Iliescu? Dar Coposu? Ce face guvernul iresponsabil?

Și-apoi, o fi greu acel Nobel? Trebuie adus cu un TIR sau cu un Fănușneagu?

Dacă-l poate aduce oricând Dumitrescu (tot atât de bine sună și Ionescu) de ce n-o face?

Sau l-a adus și nu știe unde l-a pus?

Râzi, iubite cetitorule dar o faci pe proprie răspundere. Cu asemenea „publicații” — unii s-au chivernisit zdravăn după Revoluție. Și asemenea adormite veleități (ale altora) și-au aflat împlinire. Impostura s-a instalat la masa bucatelor.

Sindromul Nobel face ravagii.

Și dacă „Dacia” genialului Dumitrescu a expirat, tot încerc un regret. N-am aflat răspunsul la propria-i întrebare:

„Suntem noi românii cel mai prost popor din lume?”

GHEORGHE TOMOZE! ■

Fundația Vladimir Colin — pentru literatură și artă
fantastică și science-fiction — anunță:

Începând din 1993, va acorda anual premiile VLADIMIR COLIN pentru:

• Literatură fantastică românească — volum de proză scurtă și roman.

• Literatură science-fiction românească — volum de proză scurtă și roman.

• Eseu despre literatura și arta fantastică românească universală.

• Basme — volum

• Traducere din literatura fantastică / science-fiction universală — volum de proză, scurtă și roman.

Premiile vor fi acordate volumelor publicate sau propuse pentru editare în anul anterior anului decernării distincțiilor VLADIMIR COLIN.

Informații suplimentare — pentru candidați și sponsori — obțineți scriind domnului Leonard Oprea / Fundația VLADIMIR COLIN / str. Arhitect I. Mincu, 19, Sector 1, 71301, București, sau telefonând la numărul 401/618 18 37.

ANATOL CODRU

Președintele Uniunii Cineaștilor din Republica Moldova:

„Suntem pe punctul să nu murim!”

— Mă bucur — și nu doar eu mă bucur — să vă întâlnesc în România, domnule regizor Anatol Codru. Deși știu că știu răspunsul, nu pot să nu vă întreb care este starea cinematografului din Basarabia, care e spiritul, cum vă descurcați?

— Aș spune că starea cinematografului din Basarabia e fel cu a dumneavoastră. Răm perioade foarte grele, e confruntăm cu multe probleme de ordin financiar...

— Și nu vorbiți, desigur, doar ca regizor și scriitor, ci în calitate pe care o aveți, de președinte al Uniunii Cineaștilor din Republica Moldova.

— În această calitate mă simt în România. Am avut întâlniri cu conducerea filmului românesc, cu reprezentanții ai Uniunii Cineaștilor pentru semnarea unei convenții de colaborare și intrajutoare. Ne dorim un ambasador al cinematografului basarabene la București. Asta ne ajută pe noi să mai aflăm ce se face în lume, pentru că la București ajunge multă informație.

— Sansa Moscovei s-a dus! — Deși Moscova e foarte unoscuită și apreciată în lumea filmului, pe noi ne-a înepărtat. În vremea când a sosit să pătrundă Emil Loteanu, ne-am ales cu „Școala e argint”. Când accesul nostru era, nu numai permis, ci obligatoriu în fosta Uniune sovietică, se considera că untem școala filmului docu-

mentar. De altfel avem și „Le Grand Prix” pentru filmul documentar, într-o competiție cu 42 de țări ale lumii. Am fost cineva, privim la ceea ce am făcut bun...

— Să nu-mi spuneți că sunteți doar niște bieți nostalgici și nici o clipă luptători!

— Suntem pe punctul să nu murim!

— Atâtea vreme cât există talent, soluții se vor găsi.

— Avem talente, avem o operă de film bună, care a fost recunoscută în lume. Ce ne doare pe noi și cred că vă doare și pe dumneavoastră e că au fost timpurile de așa natură că n-am avut posibilitatea să fim, așa cum trebuia, împreună, iar dumneavoastră să știți mai bine cinematogra-

fia basarabeană, iar noi s-o știm pe cea românească.

— Îi cunoaștem, deja, pe Vlad Drug, pe Marcel Chistruga, pe Dumitru Olărescu, pe Virgil Jireghie...

— Da, Jireghie e al nostru, dar stă mai mult la ruși. Deși a făcut la dumneavoastră o peliculă pe care ați și încununat-o anul trecut cu lauri la Festivalul de film de la Costinești, el s-a dus la Cannes trimis de ruși. Dar, mai bine să nu mai vorbim!

— Putem să vorbim de Emil Loteanu.

— Personalitățile filmului moldovenesc sunt bucuria noastră. Chiar dacă s-au dus să nu mai vină, au rămas filmele lor. În 1987, într-un palmares cu cei mai buni regizori ai lumii, Loteanu era al nouălea.

— Putem să mai vorbim și de cei tineri.

— Aceste talente se vor dezvolta în spiritualitatea românească bine definită. Avem la București, la Academia de Teatru și Film mai mulți studenți care învață meserie, în toate specialitățile. Pentru viitor ne gândim să-i pregătim și pe cei care lucrează în spatele cortinei sau al camerei de filmare. Cel pe care-l aveam s-au cam dus care-nctro, în căutare de pâine. Ne gândim împreună cu colegii din România, nu doar să nu-l pierdem pe cel pe care-l mai avem, ci să câștigăm și alții.

LIANA TATOS ■

La Teatrul Național din Craiova, Remus Mărgineanu declară:

„La noi există umilința în fața meseriei”

— Domnule Remus Mărgineanu, sunteți cunoscut publicului larg mai întâi din numeroasele filme în care ați jucat.

— Nu știu dacă ar interesa cineva în câte filme am jucat eu. Cine le mai știe? Am început cu „Văcănță tragică”, a lui Constantin Vaeni, jucat în „Țăpînarii” lui Armăzan, am avut bucuria să mă întâlnesc cu regretatul Alexandru Tatos în „Intenare”, am lucrat mult cu Nicolae Mărgineanu, care reprezintă un capitol aparte din viața mea de actor de cinema.

— Și toate acestea, neclintindu-vă o clipă de la Teatrul Național din Craiova. Nici înainte, când Craiova nu avea asunetului de azi în lumea teatrului.

— Eu n-am socotit Craiova nici o clipă un loc uitat de lume și de Dumnezeu, ci un loc unde eu puteam să-mi desăvîșesc cariera, unde se lucra extraordinar și se făcea meserie. Pentru că la Craiova a lucrat bine și înainte. Eu red că dacă Teatrul din Craiova se află astăzi într-un vârtej internațional, este pentru că pregătirea și munca erau de mult. Am suportat toate necazurile și nebuniile, fiind să facem din teatrul nostru un nume de referință. Dar, datorită unui om care conducea pe vremea aceea teatrul, nu reușeam să ajungem aici măcar până la București.

— Sunteți de părere că teatrul a tăsnit, așa cum se spune, datorită lui Silviu Purcăreț?

— Sigur, nu putem spune că teatrul n-a avut o șansă prin Purcăreț. El a pus în valoare ceea ce exista în teatru: profesionalismul. Multe dintre

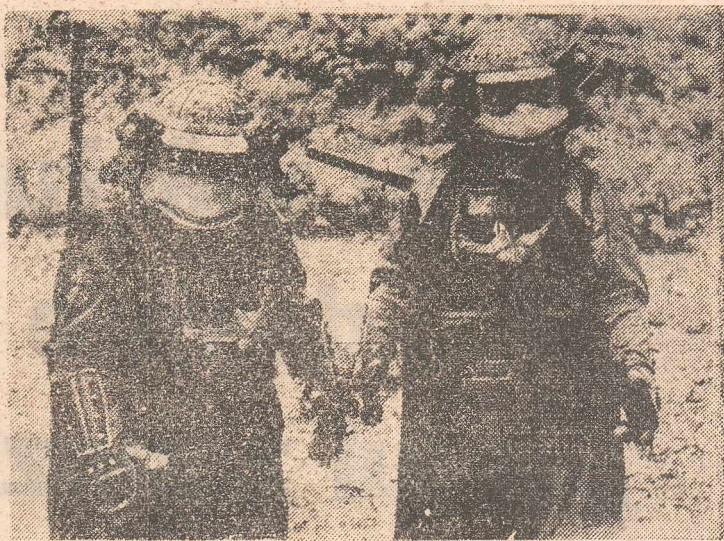
ideile sale nu le-ar fi putut, însă, materializa în alt teatru. La noi există umilința în fața meseriei. Noi l-am primit pe Purcăreț când se știa deja despre el, lucrase la Teatrul Mic, la Piatra Neamț, la Râmnicu-Vâlcea. Dar încununarea lui și a noastră s-au făcut împreună, pentru că noi am știut să ajungem la acea supunere pe care o cere un regizor de excepție.

— Umlința în teatru? E o idee interesantă. Ca și cea a supunerii față de un regizor de excepție. Cum vă explicați, nefiind cu nimic implicat, ne-supunerea de care s-au lovit, din partea unor actori, nu a tuturor, Andrei Șerban sau Lucian Giurgheșcu?

— Nefiind implicat, n-aș putea să vă spun exact. Probabil a fost o neputință. Regizorul le-a cerut prea mult, ei trebuiau să schimbe ceea ce au folosit cu ușurință până acum. În fața unui regizor care vine să-ți propună schimbarea mijloacelor actoricești, trebuie să ai puterea să renunți la ceea ce știi foarte bine în folosul în ceea ce e, deocamdată, prezumtiv. Se nasc niște stări conflictuale, pe care poți, sau nu, să le stăpânești. Nu vreau să spun că în teatru sunt oameni lipsiți de profesionalism într-atât încât să refuze schimbarea, dar e limpede că pe undeva actorii sunt vinovați, că se lasă atât de greu urniți. Eu cred că se poate face mai mult decât ceea ce ai verificat că merge la public și trebuie să te lași pe mâna regizorului. Personal, am avut mari bucurii când am încercat.

— Deci, v-ați fi lăsat pe mâna lui Andrei Șerban.

LIANA TATOS ■

Testoasele Ninja 3

O producție a studiourilor Century Fox. Producători: Thomas K. Gray, Kim Dawson și David Chan. Regia și scenariul: STUART GILLARD. Muzica: John Du Prez. Scenografia: Roy Force Smith. Montajul: William Gordean. În rolurile principale: Elias Koteas, Paige Turco, Stuart Wilson, Sab Shimono, Vivian Wu, Mark Caso, Matt Hill, Jim Rapsa, David Fraser.

Filmul descrie aventurile celor patru țestoase renaștentiste, pline de nerv, în Japonia secolului al XVII-lea, pentru a-și salva prietena, pe April O'Neil. Are loc o transportare prin timp, April nimerind în mijlocul samurailor, dar un prinț nipon, în locul ei, la New York. Până la urmă, toate se termină cu bine, eroii își regăsesc spațiul potrivit, dar numai după o serie palpitantă de aventuri, umor și, mai ales, costume și efecte speciale absolut spectaculoase. Simpaticele țestoase, Leonardo, Raphael, Donatello și Michelangelo, al căror șef este înțeleptul Splinter, sunt însoțite de actori, fiecare purtând un costum super-electronizat de 200 000 de dolari.

ADA NICOARA ■

Printul întunericului

O producție a studiourilor Carolco Pictures. Producător: Larry Franco. Scenariul: Martin Quatermass. Imaginea: Gary B. Kibbe. Scenografia: Daniel Lomino. Montajul: Steve Mirkovich. Machiajul: Frank Carrisosa. Muzica: JOHN CARPENTER și ALAN HOWARTH. Cu: DONALD PLEASANCE (Preotul), JAMES PARKER (Brian), VICTOR WONG (prof. BIRACK), Lisa Blount (Catherine), Denis Dun (Walter), Susan Blanchard (Kelly), Anne Howard (Susan), Ann Yen (Lisa), Peter Jason (Dr. Leahy). REGIA: JOHN CARPENTER.

John Carpenter, regele genului horror, realizează încă un film într-o lume a terorii, o călătorie către o lume în care realitatea clasică este răsturnată și furia Satanei se dezlănțuie asupra inocenței. Forța malefică zăgăzuită timp de șapte milioane de ani încearcă să se elibereze și să ia locul dumnezeirii pe pământ. „Frăția somnului” este o sectă religioasă, care, în ultima clipă, nu mai poate păstra secretul misteriosului cilindru. De aici vin toate rețele, manifestări care, aparent, contrazic legile universului. Dar cine știe ce anume pândeste dincolo de oglindă? Un film cu o coloană sonoră impresionantă, bine susținută de o muzică inspirată și care trezește fiori.

ADA NICOARA ■

Brrr, ne ia cu frig!

Noi mărturii despre „omul zăpezilor“

Printre locuitorii Pamirului circula tot felul de zvonuri referitoare la existența unei ființe mari, de peste doi metri înălțime, cu aspect ciudat, nici om, dar nici maimuță. Pentru identificarea acestui animal, acum câțiva ani, o expediție științifică s-a deplasat pe valea muntelui Guisar, din lanțul Pamir-Altai. După câteva zile, unul din membrii expediției, Eugenia Dobtinskala, a găsit imprimată bine în teren urma unui picior, lungă de 34 centimetri și lată, în dreptul degetelor, de 16 centimetri! Această ființă bizară a fost numită „balșai naga“ (picior mare), care se pare că are o rudă și în nordul Statelor Unite, botezată aici „big foot“.

Nina Grineva, studentă, ce a participat la o expediție cam în aceeași regiune, povestește: „Într-o noapte aud zgomot de pietre. M-am deșteptat. Un om se afla cam la 20 metri, în fața cortului meu. Avea o siluetă masivă, înalt de peste doi metri, capul infundat în umeri, iar brațele atârneau în lungul corpului. Ochii arzători, ce mă priveau fără răutate, mi-au rămas în memorie. I-am întins o jucărie, o pășărică. Straniul om s-a întors și a plecat, deplasându-se pe pietre, cu un mers regulat și suplu“.

Alpinistul englez Chris Bonington a declarat că a reușit să fotografieze, în muntii Himalaya, la o altitudine de aproape 5 000 metri, urmele unui „om al munților“.

Presa chineză vorbește, din când în când, de posibilitatea existenței hominizilor în munții acoperiți cu păduri întin-

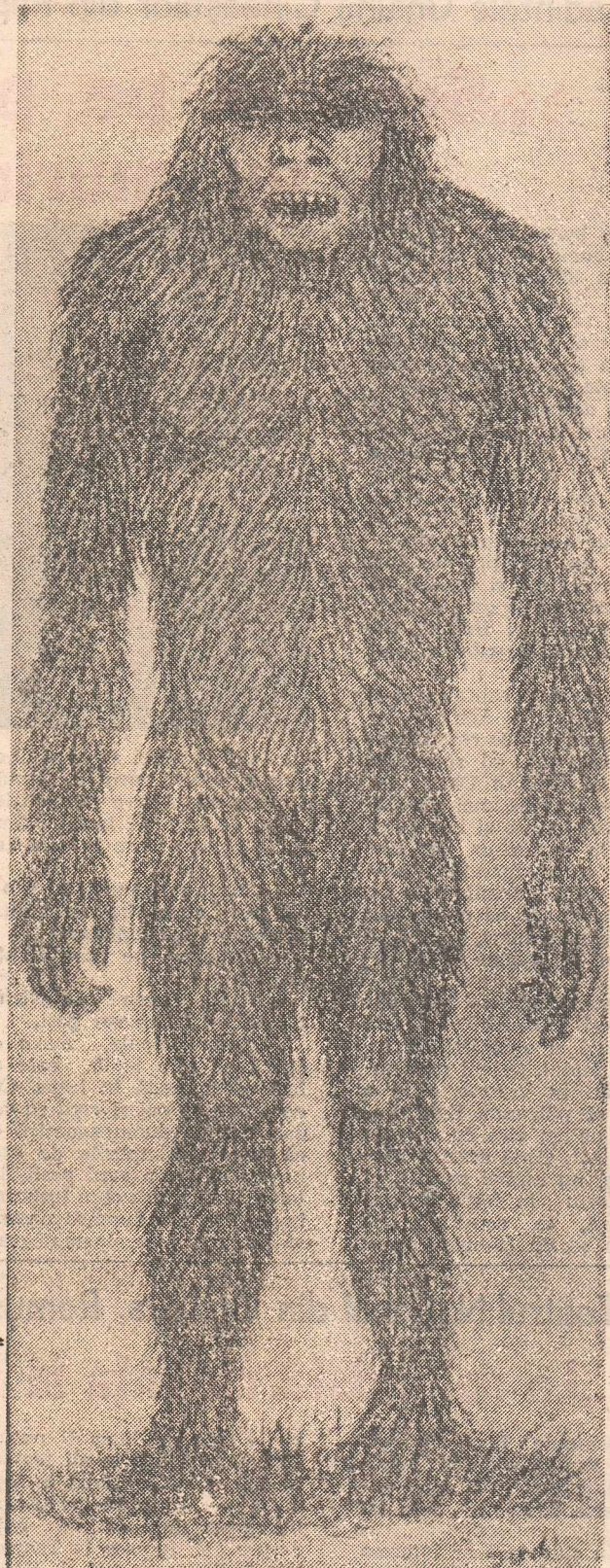
se și pante abrupte. La altitudinea de 1 550 metri, o echipă științifică a descoperit 11 nișe ciudate, ce aveau așternute pe sol câte un culcuș, foarte gros, format din paie și frunze uscate. Locuitorii povestesc de ființe omenești înalte de 1,50—1,60 metri, cu o greutate de 70—80 kilograme, cu corpul acoperit de păr roșcat, lung de 3—4 centimetri. La fiecare pas, ele clatină capul, iar deplasarea o fac lent, pe două picioare. Wang Tselin, biolog, care a cercetat un asemenea animal omorât în anul 1940, în regiunea Gansu, a declarat: „craniul seamănă foarte mult cu cel al sinantropului, dispărut de foarte multă vreme“. Această viețuitoare, spun specialiștii, se hrănește cu insecte, rozătoare, rădăcini, plante și fructe. Savanții chinezi, M. Guoxing și Wu Dingliang, director la Universitatea „Fudan“ din Shanghai, cred că este vorba de un descendent al gigantopithecului, animal ce se deosebește de om, deoarece nu folosește unelte și nu are un limbaj, scoțând doar strigăte.

Profesorul Boris Porsey a scris o carte, unde, în peste 400 de pagini, descrie această ființă ciudată și sutele de mărturii ale celor ce l-au văzut pe „omul zăpezilor“, printre care și aceea a unui vânător, ce avea o izbă în Siberia, în pădurea deasă de pini din regiunea Tiumen, în apropierea unui afluent al lui Obi. „În august 1988 — povestește vânătorul — am plecat cu soția și câinele meu, Box, la izbă. În zori, am auzit un zgomot sub fereastră, iar câinele lătra

furios. Am sărit din pat, și, cum se luminase de ziuă, l-am putut vedea pe Omul zăpezilor îndepărtându-se printre arbori, în grabă. I-am putut, totuși, distinge gura lungă și subțire, gâtul gros, umerii largi și un piept puternic, ca de taur. Pielea era acoperită de un păr roșiatic, cu excepția palmelor. La jumătatea lunii octombrie, într-o seară, am auzit în pădure un strigăt straniu, lung, sfâșietor. Dimineața nu l-am mai găsit pe Box la locul lui. Cam la o sută de metri de izbă, l-am descoperit trupul, sfâșiat de la coadă la claviculă, după ce capul fusese zdrobit de un pom. Pentru a se putea face așa ceva, cu un câine așa de puternic, sunt necesare brațe foarte puternice. Bănuiesc că bietul Box a fost apucat de picioarele din spate și proiectat într-un arbore. Înainte de a muri, bietul animal a lansat strigățul acela sfâșietor!“.

Așa cum se vede, Yeti se plimbă în Himalaya, Pamir, Caucaz, Munții Stâncoși, Siberia, în regiunile muntoase ale Chinei. De curând, o altă știre senzațională: „Un Om al pădurii, un fel de frate al Omului zăpezilor, a apărut pe neașteptate în jungla kenyană“. Cel care pretinde că l-au văzut confirmă că ar fi o ființă primitivă, foarte asemănătoare omului, pe care nu-l atacă, dar nici nu se apropie de el. Poate că într-o zi acest mister, ce planează de atâta vreme, va fi dezlegat. Să mai existe oare supraviețuitori ai gigantopithecului și ai Omului de Neanderthal?

AUREL DIANU ■

Biblioteca secolului XXI

În anul 1996 se va inaugura Biblioteca Franței. Va fi compusă din patru turnuri, cu 20 de etaje fiecare, acoperite cu sticlă și protejate în interior de 20 000 de jaluzele rotative, înalte de 4 metri. În primele șase etaje vor fi serviciile administrative. Celelalte etaje vor sluji la depozitarea temporară a cărților nou sosite sau a celor mai rar consultate.

Biblioteca va număra 10 milioane de lucrări, dintre care un milion reproduse pe microfise și 300 000 pe discuri. Vor fi de asemenea reproduse cărțile cele mai deteriorate și cele mai solicitate. Cărțile vor fi disponibile în facsimile sau se vor putea citi pe ecran.

Cititorul ocazional va avea

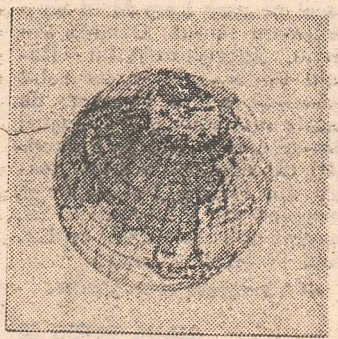
acces la biblioteca de informații, care are 900 locuri pe scaune și 250 cabine audiovizuale, ambele situate la același nivel. Aici ar putea frunzări presa cotidiană și periodică, să consulte lucrări uzuale sau esențiale în principalele domenii ale cunoașterii.

Spre deosebire de cel ocazional, lectorul profesional (nu deține de titlul său profesional, ci de natura cercetării sale), are dreptul să coboare la nivelul inferior al bibliotecii, în sala de studii (1 500 locuri) sau în sala cercetărilor (1 300 locuri), unde are acces liber la un milion de lucrări de referință.

ION MANTA ■

Încălzirea Pământului, alarmă falsă?

Revista „Cercetare și explorare“, aparținând prestigioasei National Geographic Society (NGS) din Statele Unite, a inițiat o dezbatere pe marginea emisiilor de bioxid de carbon care ar putea declanșa un efect de seră, izolând căldura Soarelui în apropierea Pământului. Potrivit studiilor

publicate de NGS, Pământul, contrar unei idei îndoielnic acceptate, nu se încălzește sau se încălzește foarte puțin. Potrivit autorului unuia dintre studiile, Patrick Michaels, climatolog de la Universitatea din Virginia, încălzirea Pământului, atâta câtă există (în decursul ultimului secol planeta noastră s-a încălzit cu doar 0,5 grade Celsius), are loc în principal noaptea. Ea s-ar datora unei acumulări de nori, care, dacă ziua răcoresc Pământul, protejându-l împotriva razelor solare, noaptea îl încălzesc, acționând ca o pătură. Michaels se declară convins că „viziunea populară a unui apocalips climateric este falsă“. Richard Lindzen, de la Massachusetts Institute of Technology, a conchis că modulurile climatice culese prin mijloace informatice au tendința să exagereze pericolele unei încălziri. Robert Balling, de la Universitatea de Stat din Arizona, a pledat pentru o cerce-

tare mai aprofundată, în așa fel încât să se evite deciziile politice bazate pe „isterie“. Poziția, în esență contrară ideii de încălzire, exprimată în lucrările primite de NGS, se coroborează cu cele publicate recent de revista „Science“ și bazate pe studierea inelelor de creștere ale arborilor. După ce au studiat specii de arbori din America Latină care trăiesc foarte mult (între 325 și 2 243 de ani), unii cercetători de la Universitatea din Arizona au conchis că aceste inele nu au indicat nici un semn de încălzire globală. În sfârșit, doi oameni de știință britanici, P.D. Jones și K.R. Anglin, au studiat temperaturile pe o perioadă de 140 de ani și au conchis că în emisfera nordică a globului terestru verile nu sunt mai calde decât în anii 1860 sau 1870.

ION D. GOIA ■

Cea mai rapidă mașină din lume

Senzații tari cu Mc. Laren F1

• 600 CP, 12 cilindri în V!

O știam frumoasă, mică și ușoară. O ghiceam rapidă și performantă, în oraș ca și în circuit. Dar nimic nu înlocuiește senzațiile la conducere. Celerul pilot de Formula 1, Jonathan Palmer, ne servește,

introduce în spatele micului volan, în centrul habitaculului. „Ai impresia că ești la volanul unei mașini de Grand Prix. Dintre toate automobilele pe care le-am condus, aceasta are cea mai mare pute-

suplețea sa este extraordinară! Este foarte agreabil să relansezi motorul în treapta a VI-a a cutiei de viteze, mecanica mașinii urmează comanda fără împotrivire. Este cel mai bun motor pe care l-am testat vreodată. Într-o zi, am condus o Honda NSX a lui Gordon Murray. Este fantastică. Dar după Mc. Laren aveam impresia că pilotez un Ford Fiesta“.

Mc. Laren este cel mai autentic autoturism sport, nu prea lung (4,23 m), ușor (1.018 kg.) și puternic (600 CP). Excelentul său comportament rutier îi permite să treacă peste orice impas în pilotaj. Echipamentul său nu conține nici ABS, nici antiderapante, nici suspensii active, nici cutie semiautomată. Ron Dennis (inginer) declară în această privință: „Ceea ce face farmecul lui Mc. Laren F1 este că pilotul este singurul stăpân la bord“.

Mai frumoasă decât un Bugatti EB 110, Mc Laren-ul este și de două ori mai scump, fiind în același timp și cea mai scumpă mașină din lume (incluzând Rolls Royce, sau alte mașini de lux, sau de epocă), preț de achiziționare fiind de 5.500.000 de franci francezi, sau 1.100.000 de dolari. În continuare, vor fi construite pe bază de comandă circa 300 de exemplare, realizate cu un loc de pilotaj adaptat la greutatea fiecărui proprietar.

De acum înainte, dragi cititori veți avea ce alege: Dacia 1300, Ferrari F40, Mc. Laren F1!

CRISTIAN BUZAȘ ■

Ilie

Dumitrescu

Cunoscătorul fotbalist al echipei Steaua București și al echipei naționale a României și-a cumpărat anul trecut ('92) o mașină Mercedes 190 E, model '91. Mașina are culoarea neagră și arată ca o bijuterie; mai că-ți vine s-o pui în vitrină, pentru a fi admirată. Ea merge, până în prezent, ca ceasul! Merge, mai exact, ca stăpânul ei în meciul naționalei noastre cu naționala Ciprului.

„Meciul“ de obținere a permisului de conducere l-a susținut, tot anul trecut, în deplasare, pe terenul „dinamoviștilor“. Deoarece Ilie știa că este foarte greu, s-a pregătit cu atenție, obținând în final victoria și „marcând“ un gol în „tabăra“ de carnate de sofer, a lor. Pentru a obține carnetul, Ilie a stat în multe cantonamente cu „burta“ pe carte (decret, chestionare) și se vede că n-a stat degeaba. Acum el conduce mașina ca un adevărat sofer profesionist.

La volan este calm, atent, echilibrat, fiind conștient că e răspunzător atât de viața lui, cât și de viața celor din jur; nu iubește, sub nici o formă, viteza și riscurile inutile. Ca orice familist serios, îi place foarte mult ca în mașină, lângă el, să fie frumoasa lui soție Nela, precum și fiul Dănuț, în

vârstă de patru ani și jumătate, care ocupă locurile de pe bancheta din spate.

Iliuța recunoaște cu sinceritate că în probleme de tehnică auto este complet pe dinafară și că în viața lui nu a bătut nici măcar un cui.

Intrebat, în final, care este dorința lui cea mai mare, a răspuns: „Îmi doresc ca în cel mai scurt timp să pot conduce mașina pe drumurile grele, dar însoțite ale fotbalului italian. Cred că o pot face destul de bine. Sunt conștient că acolo voi reprezenta fotbalul românesc și țara mea, dar și pe mine ca fotbalist“.

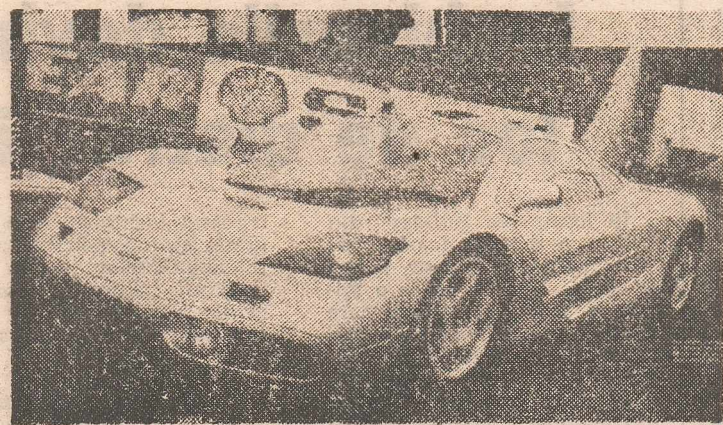
Succes, Ilie, îți ținem pumnii!

GHEORGHE BARBU ■
Fotografie de
FLORIN IONIȚA ■

P.S. Am aflat că îndrăgitul nostru golgeter, în paralel cu travaliul de fotbalist, este și om de afaceri. Vom reveni, într-un număr viitor, cu o relatare amplă a acestui aspect inedit din viața lui.

la cald, primele sale impresii: Silverstone, dimineața devreme, Mc. Laren F1 a ieșit din garaj. Jonathan Palmer, vechiul pilot de la Williams, își garează Mercedes-ul S clase în spatele standurilor. Fără combinezon, Jonathan se

re de accelerație. Până la 240 km/h ai impresia că este mai puternică decât o mașină de F1“, spune Jonathan. La volanul autoturismului McLaren, Jonathan Palmer continuă: „Motorul V 12, construit de BMW, nu este doar puternic,

Societatea comercială RADU S.R.L.

str. Vasile Alecsandri, nr. 2A, Suceava
tel: 0987/22975; fax: 0987/27991

- importă autoturisme noi sau puțin rulate din Germania și Italia
- comercializează autoturisme MERCEDES, VOLKSWAGEN, AUDI, RENAULT și FIAT
- procură și livrează la cerere, în termen de 15 zile de la lansarea comenzii, piese de schimb pentru toate modelele de autoturisme importate
- livrează din stoc bare de protecție (față/spate) pentru orice tip de mașină

- execută pe aparatură specială - tip KISS (import Franța)- orice model de cheie (yale, auto și pentru broaște model clasic)

COMANDA SE EXECUTĂ INTR-UN MINUT!

- comercializează prin magazinele proprii produse agro-alimentare
- livrează en gros celor interesați șampon și detergenți import Italia (A.C. 0%), precum și țigarete BASTOS (A.C. 0%)

ADRESAȚI-VĂ CU INCREDERE S.C. RADU S.R.L.!

Incornorații pe glob

Unii bărbați își... mănâncă soția infidelă

Nu se știe dacă o gătesc, sau o consumă crudă

Românul e băiat bun. Vine arabul, vine nu știu mai cine din altă țară și se leagă de femeile noastre, fie că sunt măritate sau nu, și noi nu zicem nimic. Dar dacă un român s-a duce acolo-n Arabia lor sau cine știe unde și se leagă de o femeie, iese o păruială cu cuțite și arme de foc.

Să vedem cum e pe la popoarele astea cu bărbații ai dracului, când e vorba să pui mâna pe o femeie de-a lor.

Că tot veni vorba de arabi, să spunem mai întâi că sunt

toate geloși. La druzi, spre exemplu, femeia prinsă că și-a înșelat bărbatul, e ucisă fără menajamente. Hai să nu ne apucăm să facem și noi la fel, că rămânem fără... Alte tipuri de arabi se apucaseră de canibalism, mâncându-și nevestele infidelele, după care se recăsătoreau. Hai că-i prea de tot! Să rămânem tot la arabi și să spunem că unii dintr-ei plasează numai un gut zdrăvan în dosul amantului, după care urmează partea cenușie a problemei, uciderea

soției.

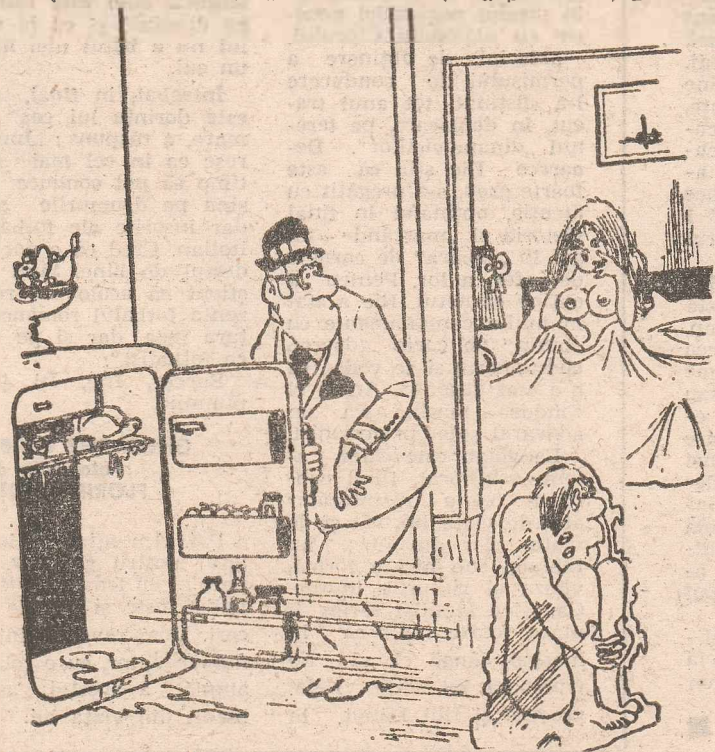
Dacă ești bogat îți poți permite să ai amantă, iar dacă te prinde soțul, scapi ușor. Abilștii sunt gata să treacă cu vederea păcatul consoartei, dacă n-a devenit public. Dacă e public, tot publicul o spală pe nefericită de păcat, aplicându-i-se o sută de lovituri de bici.

În Sierra Leone soțul și soția cad la o învoială, în sensul că, pe o perioadă de timp bine precizată cei doi soți, sunt obligați să-și fie unul altuia fideli. La expirarea termenului, se încheie alt contract. Dacă femeia e prinsă că a încălcat învoiala înainte de expirarea termenului, ea împreună cu amantul sunt plimbați goi prin fața întregii comunități, după care nu se mai întrevăde reabilitarea celor doi până la sfârșitul vieții.

În Togo femeia surprinsă în brațele altuia e lăsată până ce amantul sfârșește treaba, după care cei doi bărbați negociază, la un pahar de vin, prețul păcatului. Soțul zice: mi-ai luat femeia, să rămână a ta dar tu să-mi dai atâtea vite și ce mai vrea el să-i dea.

Că e bine sau nu să-ți înșeli soțul respectiv soția, asta nimănui nu știe. Americanii spun că e bine și moda foarte la modă e așa-numitul swingers sau pe românește dragoste între două cupluri căsătorite: eu cu soția ta, tu cu a mea. E un mod de improspătare a sentimentelor dintre soți. Nu sună rău!

DAN GHEORGHE ■

La Tel Aviv

Două femei dezlanțuite, complet goale, au pus pe fugă trei bărbați

• În prima fază, i-au dezbrăcat complet

Pe un ring de box acoperit cu o mușama, se toarnă o cantitate de noroi. Luptătoarele apar în costume de baie, iar regulile jocului sunt foarte simple. Adversarele se pot lovi, apuca de oriunde, trage de păr, sâni, fund, nas sau țări prin mocirlă. La asemenea meciuri, bărbații se amuză cel mai copios.

La campionatul de lupte libere în noroi, căci există și un asemenea campionat, ce a avut loc la Tel Aviv, s-au înfruntat campioana Angliei, Lina, și cea a Israelului, Stefani. Ambele luptătoare erau îmbrăcate în câte un bikini sumar, care, chiar de la începutul luptei, s-a rupt, cele două femei continuând meciul complet goale, spre satisfacția și delirul publicului. Campioanele s-au tras de păr, și-au cărat palme usturătoare, s-au târât prin noroiul cleios. Când dinții Stefaniei s-au înfipt în urechea Linei, arbitrul a fost nevoit să intervină, dar în „focul” luptei, cele două l-au atacat, tăvălindu-l în noroi. Până la urmă, Stefani a câștigat compe-

tiția, cu o lovitură puternică de picior în abdomenul adversarei, care, aruncată în mijlocul glodului, nu s-a mai putut ridica. După o pauză mai lungă, cele două luptătoare au reapărut pe ring, de unde i-au provocat pe bărbații aflați în sală. Dintre aceștia, doar trei au cîțezat să urce treptele ringului. De la bun început, cele două luptătoare, de data aceasta aliate, s-au repezit la cîțezători, pe care, în câteva secunde i-au dezbrăcat complet de haine, tăvălindu-i în noroi.

În urletele multimei, trei bieți bărbați, complet goi, încercau să reziste la atacurile a două femei dezlanțuite și complet goale.

Până la urmă, un fost ofi-

țer parașutist a reușit să le ciocnească capetele și să le lase „late”, întinse în noroi. Dar Stefani și Lina și-au revenit repede și, în haosul multimei, s-au repezit asupra adversarului cu atâtea furie, încât acesta, îngrozit, n-a mai găsit altă cale de scăpare decât să părăsească în goană ringul, în costumul lui Adam!

AUREL DIANU ■

Rod Stewart s-a împlânzit după căsătorie

După ce s-a căsătorit cu Rachel Hunter și a devenit tăticul unei fetițe, Renée, Rod Stewart s-a cumînt în mod considerabil. Muzica și caracterul său s-au împlânzit. La unul din concertele de la Londra, de la British Awards, Rod Stewart a trăit o dublă bucurie: a fost premiat pentru ansamblul carierei sale și și-a

Știți ce înseamnă numele dumneavoastră?

Alexandru — „care apără pe oameni”

Ana — „a avea milă, a binevoi”

Andrei — „bărbăție, curaj”

Aurora — „zori”

Axente — „a se înmulți, a se înălța”

Bogdan — „dărut, dat de Dumnezeu”

Constantin — „ferm, puternic”

Corina — „fată, fetiță”

Eugen — „de neam bun, nobil”

Felicia — „fericit”

Gabriel — „a fi puternic”

Gheorghe — „lucrător al pământului, agricultor”

Ion — „a face favoruri, a avea milă”

Iosif — „a adăuga”

Irina — „pace”

Luminița — „fericire, vîlă”

Margareta — „perla, mărgăritar”

Matei — „dar al divinității”

Mircea — „mare, ilustru, celebru”

Ce se mai întîmplă în lume

Închisorile devin loc de distracție

În localitatea Billings din S.U.A. a devenit foarte șic să-ți petreci o noapte la închisoare. Este vorba de o inițiativă a municipalității, care vizează strângerea de fonduri pentru o asociație de binefacere. Contra unei sume de bani ai dreptul la un pat, la un simulacru de înscriere în

registru la închisoare, la o fotografie antropometrică, la luatul amprentelor și la două prânzuri. Singura condiție pentru a te „delecta” cu acest joc snob este să nu ai ca zier judiciar.

Traducere după „Bunte”
CLAUDIA STROE

Linda Evans, bucătăreasă

Rezidentă în Tacoma, statul Washington, LINDA EVANS, vedeta serialului fluviu *Dinastia*, a renovat un restaurant în localitatea Gig Harbor. Astfel, celebra actriță a devenit și proprietara unei ferme de pe dealurile localității Peacock, din același stat. Meniul la restaurantul său este bazat pe rețete italienești, cu mirodenii și plante exotice din regiune, însoțit de vinuri din podgoria sa și din import.

Lolita, noul sex-simbol american

Pentru primul său rol, LOLITA DAVIDOVITCH de 28 ani a jucat rolul de stripteuză alături de Paul Newman. Numeroase scene de dragoste au făcut din această roșcată planetoasă noul sex-simbol american. Contrar actriței Sharon Stone, partenera sa din filmul *Intersecția*, pe care i toarnă împreună cu Richard Gere, Lolita refuză să fie considerată un simplu obiect al plăcerilor. (Maria Antonescu)

ELENA GRECESCU ■

Jochei electronici

• Pentagonul este interesat de invenție

Charles Mac Vean este un fermier american bogat, al cărui ranch se află în regiunea Middle West. Pentru supravegherea a peste 250 kilometri pătrați, l-a angajat ca șef pe Dave Kime, un om în vârstă de 54 de ani, foarte priceput, dar cam leneș, care nu concepea să alerge de dimineață și până seara târziu, împreună cu ajutoarele sale, ca să adune și să supravegheze aceste mii de animale erbivore.

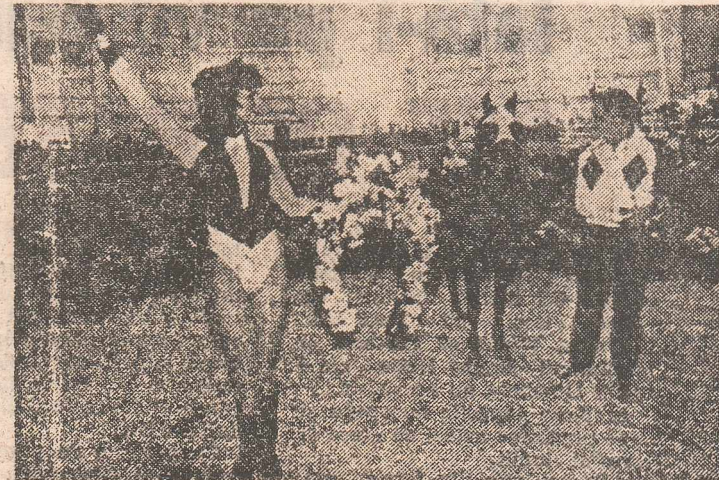
Așa că, pentru început, Dave i-a propus proprietarului să creeze un fel de elicopter în miniatură, înzestrat cu aparate de filmat și video, care să poată fi telecomandat și cu ajutorul căruia să se execute controlul vitelor, din aer. Dar, când a văzut cât costă un asemenea aparat, Mac Vean l-a refuzat categoric. Atunci Dave, un individ pe cât de leneș, pe atât de

încăpățânat și talentat, s-a gândit să realizeze o mașină electronică, spre a fi montată pe grumazul vitei și cu ajutorul căreia animalul să poată fi dirijat de la distanță. Așa că, într-un grajd vechi, și-a instalat atelierul și, după multă trudă, a reușit să creeze un călăreț-robot pentru bovine. Când i-a prezentat patronului invenția, acesta a rămas încântat și imediat s-a gândit la o afacere care să-l îmbogățească.

În regiune există o rasă de poney, numită „Hackney” (o încrucișare între poneiul din Țara Galilor, renumit prin iuteala lui, și calul pursânge arab), a căror înălțime nu depășește 60 de centimetri. Poneii din această nouă rasă sunt prea iuți pentru a putea fi călăriți de copii, dar și prea slabi și mici ca să fie folosiți de adulți. Vean s-a gândit să realizeze curse cu aceste ani-

male, pe un teren improvizat, a cărui pistă este de 700 de metri, poneii alergători urmând să execute ocolul de patru ori. În cadrul întrecerii, fiecare ponei este călărit de un jocher electronic, „îmbrăcat” într-o carcasă viu colorată și care dispune și de o... cravașă. Pentru obținerea unor efecte deosebite și pentru a-i păcăli pe micii căluți, au fost plasate două megafoane în stânga și dreapta „jocherului”, ce emit șuieratul specific al unei cravașe și vociferările călărețului. La încheierea cursei, ceremonialul este același ca la cele tradiționale, cu meritata coroană de flori pe gâtul calului și efectuarea turului de onoare, în jurul pistei, a poneiului învingător, condus de „jocherul” său.

Realizarea acestei curse, la „Shelby farms Showplace”, din localitatea Jackson, a cos-

tat peste două milioane de dolari, dar Charles Mac Vean este convins că suma va fi recuperată repede. Chiar la prima dintre aceste ciudate curse au participat aproape 4000 de persoane, iar pariurile s-au ridicat la câteva zeci de mii de dolari.

Mai există deocamdată un impediment. „Racing control”, organismul ce aberează autorizații pentru desfășu-

rarea curselor de cai, nu și-a dat încă acordul la realizarea unor alergări cu călăreți electronici. În schimb, această invenție a trezit interesul multor societăți americane, în special al celor ce se ocupă cu paza diferitelor obiective, precum și al unor persoane cu funcții înalte în... Pentagon!

AUREL DIANU ■

Vrăjitorii la ei acasă

Cultura vaudou

Pentru prima dată în ultimii zece ani, guvernanta Beninului s-au hotărât să contracareze ceea ce ei numeau „afro-pesimismul” — mitul unei Africi statice și speriate. Soluția a fost de natură culturală: organizarea unui festival internațional al civilizației vaudou, cultură comună a popoarelor din Africa. Denumit Ouidah 93: regăsirea America-Africa, festivalul, organizat în locurile unde se făcea comerțul cu sclavi, marchează recunoașterea unei noi identități transnaționale.

Esența acestei culturi este credința în cei ce practică fetișismul, vrăjitoria. Marea majoritate a africanilor a văzut oameni mergând pe apă,

copii transformându-se în biblici, o statuie care apare și dispare, determinând revenirea unei femei dintr-o țară străină. Intelectualii africani explicau totul rațional: puterea preoților acestui cult este exclusiv de natură tehnică, iar legile folosite sunt demonstrate științific.

Pentru cea mai mare parte a populației, puterea preoților vrăjitori este supranaturală. Lumea este organizată de o multitudine de legi; fiecare dirijează un anumit tip de existență. Toate aceste legi sunt guvernate de o lege unică, lege care exprimă o voință supranaturală.

Cultura vaudou nu se rezumă la religia animistă, ea es-

te o sursă de inspirație pentru literatură, teatru, muzică și arte plastice. Festivalul a urmărit și prezentarea acestei bogății culturale de sorginte africană. Spectatorii, printre care foarte mulți studenți europeni și americani, au asistat seară de seară la concerte de muzică tradițională sau modernă, piese de teatru, filme, toate inspirate de cultura vaudou. Dar bineînțeles, principalele spectacole au fost dansurile și procesiunile: ziua măștilor, ziua zeului trăsnetului, ziua fantomelor! În această ultimă zi au apărut o mulțime de dansatori, ce încarnau spiritul morții, fiecare era însoțit de un bărbat cu baston în mână, ce veghea ca nici unul dintre dansatori să nu fie atins de publicul ce îi încercuia. Această scenă a impresionat mult asistența occidentală, confruntată cu ocazia acestui festival animist cu necesitatea unei reflecții mai profunde asupra puterilor supranaturale și sacralului, dar și a întregii Africi. (Maria Antonescu)

O dramă cu bebeluși

SIAMEZII

Cel mai adesea nașterea unui copil înseamnă o sărbătoare. Doi bebeluși deodată provoacă o mică revoluție. Depășită această cifră, presa dă buzna și omuleții devin vedete înregistrate adesea în Cartea recordurilor. De o atenție specială se bucură însă și cazurile micuților nefericici care sosesc pe lume imperfect separați.

Uniți la cap, torace, umeri, sau orice altă parte a corpului, cele două ființe mici sunt legate una de alta într-o manieră indisociabilă. Din fericire, acest fenomen dramatic, ce constituie una din cele mai mari bizarerii ale naturii, este foarte rar în lume. Se poate vorbi de un caz la 200 000 de nașteri.

Gemenilor, frați sau surori, care nu se vor părăsi niciodată, li se mai spune siamezi. Proveniența acestui nume datează de la începutul secolului trecut, când, în Asia, în regatul Siam azi Tailanda, s-au născut doi gemeni uniți unul de celălalt în zona pieptului. Părinții i-au numit Tchang și Eng, adică Stângul și Dreptul. Ei au fost descoperiți în anul 1829, de către directorul circului Barnum, care i-a luat în trupa sa. „Frații siamezi” au devenit celebri în lumea întreagă.

În mod normal, gemenii provin din același ovul. Acest ovul, la rândul său, se scindează în două, cam după opt zile de la fecundare. În această situație, vor apărea doi copii perfect separați, căci nici-o parte a corpului embrionilor nu este încă formată. În schimb, dacă separarea intervine mai târziu, atunci când anumite organe sunt conturate, se produce catastrofa. Cei doi embrioni vor avea o parte a corpului comună, restul organismului dezvoltându-se separat. Când cei doi sunt uniți doar prin piele, ei pot fi despărțiți cu ușurință. Dar foarte adesea organul comun este vital. De exemplu ficatul.

Situația este și mai disperată când copiii se nasc având un trup comun, patru brațe și patru picioare sau un singur corp și două capete.

Știința a consacrat un domeniu întreg — teratologia — studiului acestor ființe neferice. Cercetătorii desfășoară o activitate intensă, făcând numeroase experiențe pe animale (în special broaște, sau pui) pentru a înțelege fenomenul.

Traducere și adaptare de ELENA GRECESCU ■

Un val ucigaș

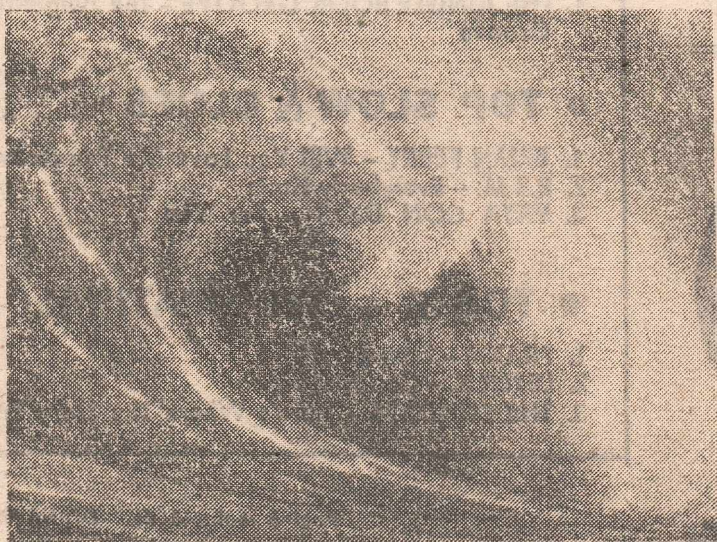
Unul din cataclisme cunoscute de omenire de multă vreme este „Tsunami”, ceea ce în traducere japoneză înseamnă „val în port”. În anul 458, arată izvoarele scrise, după un cutremur mare, la Alexandria în Egipt, marea s-a retras departe în larg,

după care a revenit sub forma unui val uriaș, măturând totul pe o distanță de 1,5 kilometri de la țărm. Printre marile „Tsunami”, trebuie amintit și cel din 1975, care a pătruns în portul Hilo, din insula Hawaii, val ce nu a fost simțit de o navă aflată doar la o milă de țărm! Ultimul val „ucigaș” de mari proporții a avut loc pe coasta sudică ale Bangladeshului, în 1985, care a ucis 500 persoane, zece nave de pescuit cu 80 de oameni la bord

nu au mai revenit din larg, iar de-a lungul litoralului valuri de peste trei metri au distrus totul.

Oamenii de știință dau fenomenului următoarea explicație: hidrosfera Pământului se află, ca și uscatul, în câmpul gravitațional al Terrei. Suprafața apei, în lipsa altor factori perturbanți, se află într-o stare de echilibru în care forța gravitațională acționează pretutindeni perpendicular pe suprafața ei. În cazul unor mutații rapide și puternice ale fundului oceanului, fără deformarea reliefului, se formează „Tsunami”, care se deplasează cu o viteză uriașă, aproape egală cu a unui avion cu reacție, iar când ajunge aproape de țărm, valul pierde din viteză, căști-gând, însă, în înălțime, ce poate atinge și 30 de metri. Pentru semnalizarea apariției lui, au fost create geamanduri speciale dotate cu emițătoare și au fost plasați traducători speciali pe fundul oceanului. Aceste metode, având în vedere viteza mare de deplasare a valului „ucigaș”, oferă doar parțial garanția că populația s-ar putea retrage la timp din locurile aglomerate. Cercetările ce continuă caută să descopere din timp cauzele ce pot determina apariția unui „Tsunami”.

AUREL DIANU ■

lată-i pe vikingi: ACE OF BASE

După Dr. Alban, Indra, Roxette și Army of Lovers, Suecia a mai lansat o bombă: **ACE OF BASE**. Numai cu două piese, **All That She Wants**, **Wheel of Fortune**, și albumul **Happy Nation**, cei 4 din Göteborg au reușit să incendieze topurile europene și se pregătesc astăzi să atace și restul lumii.

Jenny, una din fetele din grupul Ace of Base, mărturisește că ei sunt înainte de toate un grup polivalent. Muzica lor nu se cantonează într-un stil bine definit. Sunt capabili să amestece elemente rock cu elemente dance. Ascultând albumul **Happy Nation**, poți constata că fiecare cântec are o culoare diferită, un „groove” particular.

Cei patru încearcă să creeze o armonie aproape perfectă între vocile lor și instrumentele de acompaniament.

„Starurile sunt oameni ca toți ceilalți. Faptul că apar la televizor nu-ți conferă nici un fel de drepturi suplimentare. Atunci când mă duc la cumpărături plătesc la fel ca toată lumea, dar trebuie să recunosc că celebritatea îmi aduce anumite facilități” — declara Ulf.

Ca proiecte de viitor, își propun să cucerească întreg mapamondul și vor începe cu un turneu promoțional în Statele Unite, Canada și Japonia. Apoi se vor apuca de lucru la un nou album. Pe scurt — îi așteaptă foarte multă muncă în perspectivă.

Cei de la Ace of Base afirmă că citesc aproape tot ce se scrie despre ei, nu pentru a le crește inima, ci din motivul că orice critică le permite să progreseze. În felul acesta, ajung să-și cunoască

minusurile și să se autoimbo-gătească. Ziarele și revistele le permit să cunoască cum este receptată muzica lor în diferite țări. Ulf spune cu amărăciune: „Anumite publicații scriu lucruri urâte despre noi. Din

păcate, suntem neputincioși în fața acestor minciuni, lucru ce este frustrant, pentru că cei care le citesc și în special fanii noștri ar putea crede lucruri ce nu sunt adevărate. Un lucru oribil pe care l-am

citit despre noi a fost scris de un jurnalist englez. Acesta pretindea că nu suntem autorii cântecelor noastre și că nici măcar nu le interpretăm. Un lucru să fie clar, noi nu «suntem Milli Vanilli».

FLASH - CONTACT

■ Cei care-l consideră pe **Billy Idol** un idol sfărâmat pot să-și revizuiască atitudinea. Ex-liderul formației **Generation X** și-a făcut înțoarcearea într-un chip elegant, cu titlul **Shock to the System** — un sunet jumătate techno, jumătate rock — ce evocă înfruntările rasiale de la Los Angeles.

■ **Joy Salinas** și piesa **Bip-Bip** au provocat adevărate „suferințe” în Europa. Multe atuuri pentru a face un hit al verii, al vacanței. Dacă o lubiți pe **Donna Summer**, veți recunoaște în această melodie ceva dintr-un vechi titlu al superstarului.

■ **Ex-Blondie**, **Deborah Harry**, la fel de blondă, la fel de talentată, cu numai câteva riduri în plus, revine atunci când aproape că n-o mai așteptam. Ce surpriză plăcută acest **I Can See Clearly**. Superb! Același comentariu pentru cel de-al doilea titlu de pe single.

■ Dacă n-ar fi fost cântăreață, **Patriciei Kaas** i-ar fi plăcut să fie fotograf. Noi găsim că este mai frumoasă în fața obiectivului decât în spatele lui. Cred că și „el” este de aceeași părere. Cine este „el”? Ascultați acest nou extras de pe **Je Te Dis Vous**, intitulat **Il Ma Dit**

Que Je Suis Belle și veți înțelege tot.

■ **Marky Mark** nu lasă indiferente nici domnișoarele, dar nici doamnele mai în vârstă. **Brooke Shields** a declarat că-l urăște, după ce acesta a arătat într-un interviu că acționează într-un chip elegant. În ceea ce o privește, **Grace Jones** se pare că l-a părăsit pe **Dolph Lundgren**, cu speranța că-l va cuceri pe **Mister Wahlberg**. De altfel, a fost invitat la recepția oferită de Grace, cu ocazia aniversării celor patruzeci și unu de ani ai săi.

■ **Madonna** din nou pe scenă! **Girlie Show** va începe pe 25 septembrie la Londra. Se pare că va fi mai deosebit decât turneul **Blond Ambition**. Pentru a-și completa trupa, Madonna a căutat prin night cluburile din New York băieți care seamănă cu fetele și invers...

■ În 1989, **Jon Bon Jovi** a plecat în vacanță la Los Angeles, cu prietena sa **Dorothea**. Aflat sub influența alcoolului, Jon și-a tatuat un cap de bizon și și-a încheiat seara... căsătorindu-se! A doua zi, rockerul nu-și mai aducea aminte mare lucru și habar n-avea că **Dorothea** devenise soția sa... Acum cuplul are deja un prim bebe, pe nume **Stephanie Rose**.

HAPPY MONDAYS

Shaun Ryder a decis să înființeze o trupă încă din 1979, dar de-abia peste cinci ani a luat naștere **Happy Mondays** — cu fratele său, **Paul**, la bass, **Mark Ray** — chitară, **Cary Wholan** — tobe și **Paul Davis** — keyboards.

În 1985, ei semnează un contract cu Casa de Discuri **Manchester's Factory Records** și lansează primul lor single — **Delightful**. În 1986, ei intră în studio împreună cu **Bernard Sumner** de la **New Order** pentru a înregistra următorul lor single — **Freaky Dancin'**. **Happy Mondays** își realizează albumul de debut intitulat **Squirrel And G-Man Twenty-Four Hour Party People Plastic Face Can't Smile (White Out)** împreună cu **John Cale**, în exact zece zile. Următorul lor disc, **Bummed**, este lansat în 1988.

În 1989, prietenul lui **Shaun**, **Boz**, este amendat cu 700 lire sterline pentru deținerea de cannabis, iar la **Shaun Ryder**

se găsește cocaină. Acestea devin subiecte care le-ar fi putut distruge complet cariera, dar, în 1990, producătorul **Tony Wilson** îi duce pe cei de la **Happy Mondays** la **New York**, la un seminar muzical, unde reușește să încante un grup de jurnaliști americani cu anecdote despre legăturile dintre trupă și droguri. Câteva luni mai târziu, aceasta lansează al treilea album — **Pills'n' Thrills And Bellyaches**, care ajunge direct în fruntea topurilor.

Happy Mondays continuă, însă, să ofere subiecte de senzație cu atitudinea lor obraznică și comentariile provocatoare referitoare la subiecte cum ar fi, de exemplu, comunitatea homosexualilor. Aceasta a continuat și la Festivalul Rock de la Rio — Brazilia, când ei au fost fotografiați la o petrecere alături de **Ronnie Biggs**, un jefuitor de trenuri.

La finele anului 1991, **Happy Mondays** încep filmările pentru o producție de televiziune, în care joacă rolul unei bande de cuțitari, ce sfârșesc prin a fi spânzurați. În acest film, ei interpretează o nouă versiune a piesei **Stayin' Alive**, a celor de la **Bee Gees**.

Următorul album — **...Yes Please** — este înregistrat în 1992, împreună cu **Chris Frantz** și **Tina Weymouth** foști membri ai grupului **Talking Heads**. Între timp, apar diverse povești referitoare la dificultățile prin care trece trupa, astfel încât **...Yes Please** devine unul din cele mai scumpe albume Indie.

Cei de la **Happy Mondays** erau pe cale de a semna un nou contract de înregistrare cu **EMI**, la începutul anului 1993, dar viitorul lor a devenit incert de când **Shaun Ryder** a părăsit trupa și colegii săi au refuzat să mai lucreze vreodată cu el.

Jon Bon Jovi

Topuri — Radio Contact

ediția 34

• TOP 30

1. 4 NON BLONDES — What's Up ?
2. FREDDIE MERCURY — Living On My Own
3. THE JUNGLE BOOK GROOVE — The Junglebook Groove

• TOP SLOW & BLUES

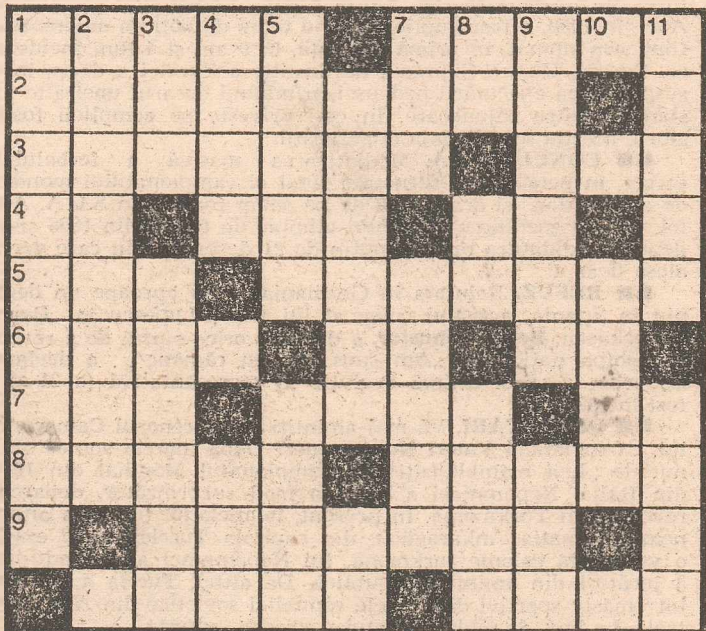
1. BRIAN FERRY — Will You Love Me Tomorrow
2. R.E.M. — Everybody Hurts
3. VAYA CON DIOS — For You

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. PRAISE — Easy Way Out
2. LEYLA K. — Check The Dan
3. THE SUNDAYS — Here's Where The Story Ends

Sus la munte

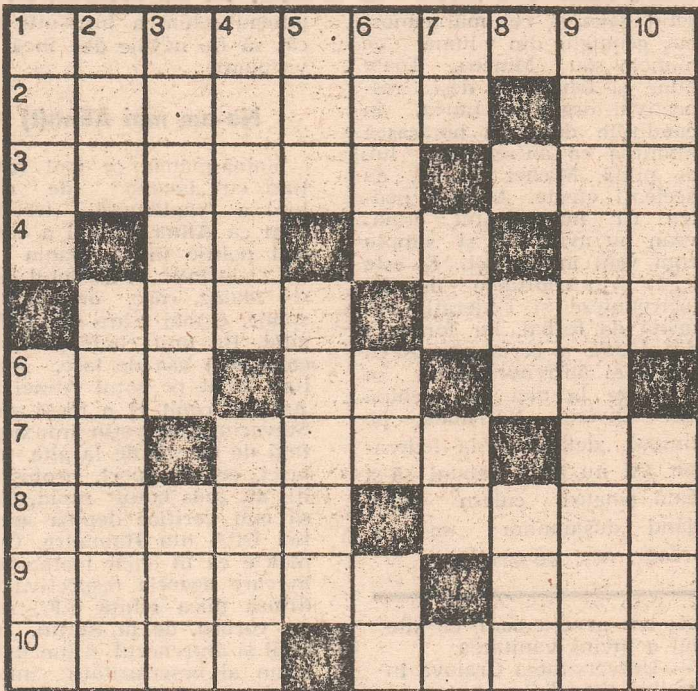
ORIZONTAL: 1) Creastă de munte — Cătarare pe munte. 2) Cătarătoare. 3) Băbele... (sg.) — Lanț de munți. 4) Într-un lanț! — Acela — Primele stânci! 5) Cafea solubilă — A vîrî la vale. 6) În trecere prin Brașov, acest pictor român a zugrăvit pe pînză „Biserica Neagră” (Iosif) — Tel! — În alun! 7) Pereti estici! — Iși 'au izvoarele la munte (dim.; sg.) — Curs! 8) A merge pe marginea prăpastiei — Eroziune și dizolvire a rocilor calcaroase. 9) Locuitori de la munte. 10) Marcaj turistic pe traseu — Depresiune circulară în regiunile muntoase înalte.

VERTICAL: 1) Cazde primitoare pe cărări de munte. 2) Cunoscută stațiune balneoclimaterică la poalele Munților Căpățânii, în Parâng. 3) Potrivit pentru a face ceva —

Forțele care mișcă pînă și munții din loc. 4) Rîglă care servește la măsurarea înălțimilor — Cupa Angliei. 5) Care ține de zona sacrală (fem.) — Laturile corpului omenesc. 6) Cu o mare altitudine (fem.) — Intrarea într-o trecătoare! 7) Poartă — Canale pentru captarea și scurgerea apei dintr-un izvor. 8) În spatele corbului! — Sandu Nicolaescu — Vîrf înalt și ascuțit de stîncă. 9) „...din Carpați”, apreciat roman de Jules Verne (neart.) — Siglă pentru „Republica Islamică Iran”. 10) Albia unei ape curgătoare. 11) A se prăbuși, fiind vorba despre un povărnis — Formă de zăcămînt a unui corp de roci magmatice sau filon masiv de minereu.

Dicționar: ETI, CUP, RII.

MIHAI ZGUBEA

Traseu aerian

ORIZONTAL: 1) Sportul săritorilor de la înălțime. 2) A reveni pe sol din aer — Tonete! 3) Evoluție acrobatică complexă a unui avion constînd în executarea unei bucle în plan vertical sau cîmbic — Avion cu reacție. 4) Începe apunțarea! — În lăzi! — Wanda Odeanu. 5) Mișcare de răsucire a unui avion în jurul unei axe longitudinale în timpul coborării și în condițiile pierderii de viteză — Zburător legendar cu aripi de ceară. 6) Aceea (pop.) — Soare egiptean — Bir! 7) Victor Teodorescu — Balast care se pune în nacela unui balon — Doctor în drept! 8) Scos în decor — Jucărie din hîrtie înălțată de vînt cu ajutorul unei sfori lungi. 9) Farfurie

zburătoare — Armată din eul mediu. 10) Asociație americană pentru sondarea spațiului cosmic — A pica de la înălțime.

VERTICAL: 1) Elice — Aeroplan. 2) Avantaj — Mare... atinsă de supersonice. 3) A drege — Câmpie. 4) Organ de zbor la păsări — Domoială. 5) Strîns la piept de femeie — Zburător care atacă pui. 6) Localitate în Rusia — Campion în ascensiune! — Ulpiu Cosma. 7) Ultima treaptă a rachetei! — 24 de ore — Teze! 8) Acri la inimă! — Fel. 9) Însotitoare de bord. 10) Pune în mișcare elicea avionului — Itinerarul unei curse aeriene.

Dicționar: JET, OST, NASA, UZGA.

GHEORGHE TOIA

Anecdote de pretutindeni

● Un actor puțin cunoscut, se întâlnește cu directorul unui mare teatru.

— Maestre, cînd voi mîncă și eu o pâine la dumneavoastră?

— Poate cînd o să-mi deschid o brutărie...

● Cu o zi înainte de căsătorie, tînărul mire poruncește viitoarei sale soții și mamei acesteia:

— Masa să fie gata la ora opt. Invitaților mei nu le place să aștepte.

După plecarea lui, soacra se adresează fiicei sale:

— Ce ton nesuferit. Dacă așa o să-ți comande și tie...

— N-ai grijă, mamă! Asta a fost ultima lui dorință...

● — Unicul defect al soțului meu este că nu știe să joace cărți.

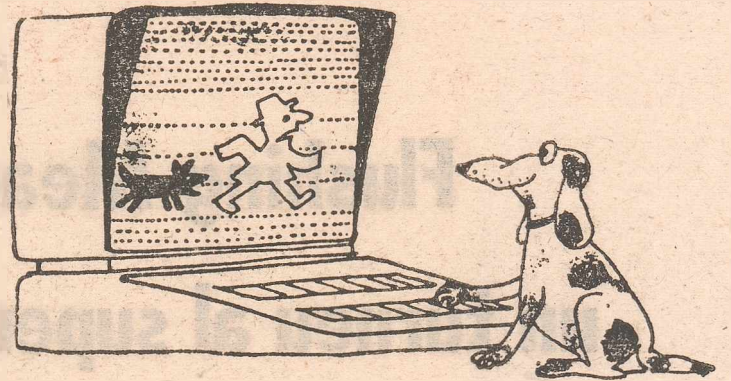
— După părerea mea, asta ar fi o calitate — răspunde mama fetei.

— Ar fi, dar el, deși nu știe — totuși joacă. Și pierde...

● — Spune-mi, tu, Ionescu-le — întreabă profesorul de istorie — cine a luat Troia?

— Nu știu dom' profesor, n-am văzut nimic. Pe cuvîntul meu că n-am luat-o eu.

Supărat de atîta lipsă de cultură la un elev din ultimul an de liceu, profesorul

nește cu un amic, maiorul Pandele de la poliție.

— Ce-i cu tine, profesore, de ești așa tulburat? îl întreabă acesta.

— Cum să nu-mi iasă din peeni, cînd azi, la școală, îl întreb pe Ionescu, dintr-a XII-a B, să-mi spună cine a luat Troia și răspunde că n-a luat-o el. Iar colac peste pupăză, în cancelarie, directorul îmi spune să-l las în pace, că poate chiar n-a luat-o Ionescu.

— Pentru atîta lucru trebuie să-ți distrugi nervii? Lasă că se rezolvă toate — îi spune Pandele la despărțire.

A doua zi, dimineața, pro-

— Așa s-a întîmplat din păcate. Exact la dumneavoastră s-au terminat anesteziacele!

● Înainte de a fi executat pe scaunul electric, condamnatului i se permite o ultimă dorință.

— Dați-mi mîna dumneavoastră, ca să capăt curaj! — se adresează el directorului închisorii.

● Orchestra unui restaurant își sărbătorește jubileul, cîntînd pe rînd melodiile preferate ale celor din sală. Cîineva întreabă dirijorul:

— Ce vă solicită cel mai mult clienții?

— Să le spunem unde e toaleta.

● De ce ați furat pistolul? — Am vrut să mă sinucid! — Atunci de ce l-ați amănetat?

— Ca să-mi cumpăr gloanțe!

● Dialog pe o stradă pustie și întunecoasă:

— Iertați-mă, ați văzut prin apropiere vreun polițist?

— Din păcate, nu.

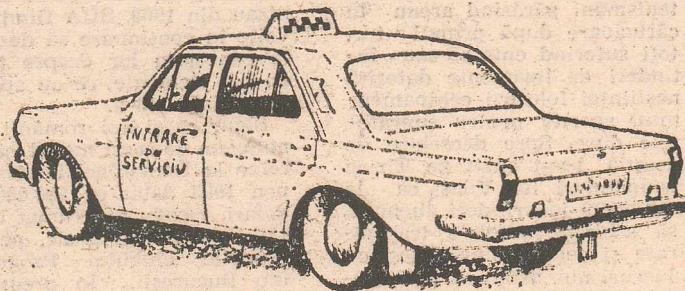
— Atunci scoate repede toți banii pe care-i ai!

● În ultimul timp mă cert mereu cu nevastă-mea!

— De ce nu închiriezi o barcă să vă plimbați pe mare. Poate ajută.

— Puțin probabil, pentru că știe să înoate.

Culese și prelucrate de GHEORGHE BRAȘOVEANU

intră în cancelarie vorbind singur.

— Ce s-a întîmplat, de ce ești nervos? — îl întreabă directorul.

— Cum să nu fiu nervos, dacă îl întreb pe Ionescu, dintr-a XII-aB cine a luat Troia și îmi răspunde că n-a luat-o el!

— Lasă-l, dragă, în pace — spune conciliant directorul — poate, într-adevăr n-a luat-o el!

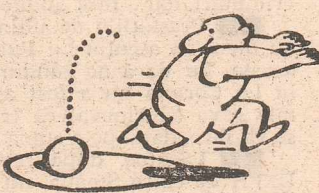
Înnebunit de cele auzite, profesorul trîntește catalogul și pleacă acasă, indignat și plin de draci. Pe drum se întâl-

nesorul primește un telefon de la poliție.

— Alo, eu sunt, maiorul Pandele. Să știți că totuși Ionescu a luat Troia. A recunoscut azi noapte la anchetă...

● După operație chirurgul îl întreabă pe pacient cum se simte.

— Acum ceva mai bine, însă în timpul operației, la un moment dat am avut impresia că cineva m-a lovit cu un par în cap...

Dezlegarea careului din nr. 34

Vestimentară: INFOFOLIT; S; NURCĂ; IARNA; VRAC; PV; IEL; E; C; SARICĂ; SP; BOLERO; A; MODISTA; TEP; ARA; FO; RASE; NT; ATARI; A; TURBANE; ARF; ARII; ENE; FE; TIPAR; OSTAS.

TALON * FLACĂRA nr. 35 Concurs "PUBLICAȚIILE FLACĂRA"

Prenumele.....

Numele.....

Localitatea..... Cod.....

Județul (Sectorul).....

Str. Nr.

Bl. Sc. Et. Ap.

Din München, pentru revista FLACĂRA, dl. Mihai Rusu,
redactorul sportiv al postului de radio „Europa Liberă”

Flushing-Meadow, un turneu al superlativelor

Cea de-a 113-a ediție a campionatelor internaționale de tenis ale SUA se înscrie în categoria turneelor din seria Grand-Siem, cu deosebirea că întrecerea de la Flushing Meadow, o localitate de lângă New-York, a atins cote de neimaginat la capitolul premii, dotare tehnică, organizare, concepție etc. Baza sportivă sau arena de tenis are un nume celebru chiar și pentru America: **Louis Armstrong**, pe terenurile căreia, cea 20 la număr, se desfășoară timp de două săptămâni cel mai interesant eveniment din tenisul mondial, dotat cu premii-record, de peste 7 milioane de dolari. Pe lângă probele seniorilor și juniorilor, și aici voi menționa și pe seniore și junioare, se mai întrec veterani de peste 35 sau 45 de ani, vedete care au cucerit titlurile campionatelor disputate până în 1977 la Forrest Hills pe terenuri cu zgură. Zgură americană fără discuție, mult mai rafinată și de culoare verde deschis. Abia după victoria lui Guillermo Vilas din 1977, pe atunci antrenat de Ion Țiriac, asociația jucătorilor profesioniști și-a trimis tenismanii la Flushing Meadow pe „hard-courts”, unde atmosfera de competiție este „incandescentă” la propriu și la figurat.

În luna august și chiar la începutul lui septembrie, termometrele arată la New-York cea 35—40 de grade Celsius plus o umiditate de 70 la sută, valori ce cresc în arena **Louis Armstrong**, mai întâi datorită tribunelor din beton sau de fier construite în jurul terenurilor, și apoi datorită lacurilor din împrejurimi.

Dar factorul care „supără” cel mai adesea pe participanți este zgomotul infernal al avioanelor, în apropiere situându-se cunoscutul aeroport La Guardia, cel cu trafic intern, unde decolează sau aterizează la fiecare 5 secunde câte un aparat al numeroaselor com-

panii naționale. Deci, vă rog să vă imaginați în ce condiții câștigă tenismanii un singur dolar, amintind că partidele masculine se desfășoară pe durata a 3 din 5 seturi. Așa că banii adunați la New York sunt câștigați greu atât de bărbați cât și de fete, pe fondul unei munci de adevărată corvoadă, ce implică numeroase accidente datorită transpirației excesive a participanților, mulți folosind șosete din plastic cu pantofi de tenis neadevătați cimentului.

În 1979, deci la a doua ediție de la Flushing, unde eu am fost prezent ca antrenor al ex-campioanei germane Sylvia Hanika, am văzut 16 tenismani părăsind arena în cărucioare după primul tur, toți suferind entorse sau înfringeri de ligamente datorită neștiinței folosirii echipamentului sportiv pentru suprafețele dure. Spre deosebire de aceștia, l-am auzit pe Țiriac spunându-i lui Vilas, ca la fiecare 5 jocuri, deci ghemuri, să schimbe șosetele transpirate și tenișii bineînțeleș, cu lucruri noi, astfel că un tenisman care ajunge în semifinală sau finală are nevoie de cea 10 perechi de pantofi sau 20 de ciorapi. Și acest aspect completează lista superlativelor de la Flushing Meadow.

Așadar, iată doar câțiva factori deosebiți ai openului american, ce se va desfășura în premieră fără arbitri de linie, înlocuiți de „ochiul electronic” instalat pe toate terenurile de concurs.

Premiile record de peste 7 milioane de dolari asigură chiar și învingătorilor din turul inaugural dar și celor din calificări, nu și precum în Europa, anumite sume de bani, astfel că întreaga suflare tenisistică din lume se va deplasa la New York fie pentru a juca, fie pentru a urmări evenimentul ca atare, marcat de aspecte sportive, economice chiar și politice și bineînțeleș mondene. Comercializarea to-

tală a unei competiții de tenis cu marele ajutor al TV, a prezentat acum vreo 20 de ani modelul prin care s-au atras sponsorii, astfel că americanii au avut un avans considerabil asupra europenilor. Așa se și explică premiile fabuloase cu care au fost sau încă mai sunt dotate turneele din SUA, transmise integral de canalele particulare de TV, care fac bineînțeleș o reclamă intensivă companiilor ce și-au cumpărat cu dolari grei dreptul de publicitate. Abia cu succesul lui Boris Becker la Wimbledon 1985, Ion Țiriac a efectuat transplantul modelului american, oferind Germaniei ceea ce americanii organizau din 1968, SUA fiind nevoite în continuare să dezvolte concepția lor despre tenis cu noi elemente, ce au apărut la ediția a 113-a.

Sigur că și noi românii beneficiem de acest model, și mă refer la Romanian Tennis Open 1993 dotat cu 500 000 de dolari, turneu programat între 11—19 septembrie a.c. pe terenurile clubului Progresul din București. În premieră, sportul românesc și oamenii care lucrează în federații sau ministerul de resort vor vedea la fața locului un turneu din seria Grand-Prix, cu sponsori, cu instalații moderne marca Philips, plus alte dotări, alături de vedete ca austriecii Muster și Skoff, cehul Novacek, francezul Pioline, germanii Karchauer și Kühnen, păcat că nu și pe învingătorul de la Roland Garros, Sergio Bruguera. Prin imaginile televizate transmise în direct chiar din prima zi a competiției, așa după cum mi-au declarat oficialii Sever Mureșan și Anghel Drăgan, veți avea ocazia să „simțiți” întregul cadru ce respectă dimensiunile occidentale, ceea ce desigur înseamnă un mare pas înainte atât în acest domeniu, precum și în orientarea generală a oamenilor din economie și politică.

tea pentru meserie e mai mare decât cea pentru bani, cu alte cuvinte primind reinvestirea, orgoliul a învins vanitatea.

Se anunță un duel Steaua — Universitatea Craiova în acest campionat care e abia la al treilea timp? S-ar putea să primul hop al cupeilor europene să limpezescă apele, pentru că urma alege, nu-i așa, iar urmele lăsate după acest prim tur s-ar putea să fie hotărâtoare pentru două-trei dintre echipele noastre încă europene.

Dacă practica cuceririi Europei, mai mult în scopuri turistice, a devenit o tradiție la selecționerii noștri, tradiția a devenit, de acum, și mușenia aceluiași selecționeri mai recenți sau actuali. Totul se sparge, din păcate, pentru noi ceilalți, după un eșec gen Kosić, când limbile încep să se dezlege fără discriminări, dar... fără auditoriu.

Prestațiile de ultimă oră ale craioveanului Craioveanu au făcut ca atenția lui Puiu Iordănescu să se îndrepte (și) spre acesta. Iar dacă ne gândim că transferul jucătorului din Bănie la La Coruna nu a fost așa, doar o vorbă în vânt, îmi spune mie ceva (și cineva) că transferul acestuia la echipa spaniolă se va face, dar... pe o sumă un pic mai mare.

Lăcătuș, după revenirea în țară, deși e dat pe lista UEFA de către Steaua, nu și-a regăsit locul. Ocupat la Steaua de Adrian Ilie, ocupat la Dinamo de prea multe probleme ale clubului, ocupat la Rapid datorită pretențiilor, Marius se antrenează pe Tractorul cu gândul la FC Brașov, într-adevăr prima lui dragoste fotbalistică.

După cum merg treburile, Fănel Țără are mai multe șanse, deși unii nu le văd, să ajungă să joace sub Vezuviu; mai multe șanse decât Gică Hagi, păi care altul?

Paralele inegale

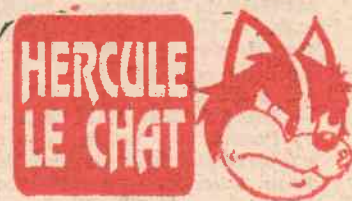
CU SUSPENDARE. Unul dintre cei mai buni fotbaliști turci din toate timpurile, **Tanju Colak**, deținător al „Ghetei de Aur” în 1988, a fost implicat într-o rețea de automobile, fiind condamnat, în primă instanță, la 9 ani și 4 luni închisoare. Recent, Curtea Supremă de Justiție a Turciei a decis, însă, suspendarea executării pedepsei, trimițând dosarul unei alte instanțe, pentru rejudecare. În ce-i privește pe complicități fostei glorii, aceștia se află deja după gratii.

CONCURENȚA. Mediaticizarea masivă a fotbalului-soccer, în perspectiva turneului final al campionatului mondial de anul viitor, își arată încă de pe acum roadele în S.U.A. Astfel, pentru găzduirea turneului olimpic de fotbal din 1996 și-au depus candidatura nu mai puțin de 21 de orașe, din care vor fi alese doar 4.

REFUZ. Reintors în Germania, după aproape un deceniu în Spania, actualul coleg al lui Ionuț Lupeșcu la Bayer Leverkusen, **Bernd Schuster**, a declinat orice ofertă de a reveni în echipa națională. „Am spus nu, nu rămâne”, a declarat Schuster, a cărui ultimă evoluție în reprezentativă (a 21-a) a fost în 1984.

RECRUTARI. Vă mai amintiți de antrenorul Camerunului, ex-sovieticul **Valeri Nepomniaci**? După marele succes obținut de „Leii neîmblânziți” la Campionatul Mondial din 1990, din Italia, Nepomniaci a fost, în mod surprinzător, debarcat, revenind în Turkmenia. În prezent, tehnicianul turkmen antrenează formația Ankaragücü, din capitala Turciei, unde există o veritabilă colonie turkmenă, lui Nepomniaci alăturându-i-se 3 jucători din amintita republică. De altfel, Turcia a „importat” masiv sportivi din fostele republici sovietice din Asia Centrală. La box, de pildă, tot lotul vorbește... rusește.

TEODORA OPREA ■

Uite Cîrșu, nu e Cîrșu

Săptămâna trecută, subiectul numărul unu al ziarelor și rubricilor de sport a fost Rapidul, toată lumea dând ca sigură angajarea lui Sorin Cîrșu la gruparea giuleșteană. Pe ce chestie? Așa a hotărât Consiliul de administrație al Rapidului, consiliu condus, ărlă tîrgu, de șeful galeriei, cel mai cunoscut geamgiu din lume, pe numele său Mincea. Toate bune și frumoase, deși respectivul organism putea, în condițiile date, să hotărască numirea ca antrenor a lui, de pildă, Michel Platini, cu aceleași efecte. Această pentru că împrișnatul craiovean nu avea pur și simplu cum veni în Giulești. El este legat prin contracte de Electroputere și Federația română de fotbal, iar formația din Bănie a cerut expres ca fostul ei antrenor să nu se angajeze la nici o echipă din Divizia Națională pe timpul „detașării” la federație. Că nu erau nebuni să-și bată singuri cuie-n talpă, dând „dușmanilor” un antrenor, așa, pe gratis.

Cu turismul stăm bine

Țiți Dumitriu a dat fuga până în Insulele Persee, numai el știe de ce, pentru că e greu de crezut că ai ceva de văzut la formația pescarilor din Nord. Imediat, „principalul” național, **Puiu Iordănescu**, a luat calea Italiei. Cu aceleași rezultate fulminante. Adică, i-a văzut pe Hagi și Raducioiu în tribune, la un cico sau la o plimbărică pe străzile Bresciei ori Milanului. Că în teren n-a fost chip, cei doi titulari ai reprezentativei României nefiind „prevăzuți” în echipele lor de club din Peninsula în timpul călătoriei lui Iordănescu. Dincolo de faptul că în câteva luni, acolo, cei doi fotbaliști nu se puteau schimba într-alt în-cât să fie nevoie de încă o vizionare...

Ne-am mai Alina(t)

Mamă-mamă, ce mai teav-tură cu „bomba” (de carton) a săptămânii trecute, cum că **Alina Astafei** a cerut azil politic în Germania și s-a instalat în cochetul orașel Mainz, carc, orice s-ar spune, e mai mare decât Mizilul. Ba unii confrăți s-au emoționat așa de tare, încât l-au făcut pe soțul Alinei de Astafei, când el e toată ziua Stăvariu. Mai puțin intoxicați față de colegii de la alte rubrici, cei de sport, neobișnuiți, au „pus botul” rapid, fără să mai verifice depeșea agenției DPA din Hamburg. Cui-mea e că în chiar momentele în care agenția respectivă își difuza mica schiță S.F., Alina vorbea, de la Berlin, cu tatăl și antrenorul ei (un prim semn al neseriozității informației provenite din Germania era chiar numele antrenorului din telegramă!) de una, de alta, numai de azil politic nu. De fapt, încă un semn, este lucru știut că germanii nu mai acordă azil politic, au anunțat-o oficial, iar soțul, pe care imaginația unora îl și vedea cărând mobila pe o oarecare „Strasse” lua muntii în piept în cantonamentul de la Forban, de lângă Predeal. Deci, din tot tam-tam-ul nu rămâne decât sămburele de pornire. Că Alina și-ar dori un club german (nu și cetățenie!), precum Bubka, aflător la Berlin de vreo trei ani, pentru că ar avea condiții mai bune. Problema asta e, că o vice-campioană olimpică de numai 22 de ani, deci cu o carieră întreagă în față, nu prea are condiții prin preajma noastră...

OZONEL ■

Contre-pied

Craiova (Universitatea) a scăpat, în sfârșit, de un președinte ce părea că va sta în post o viață. După 25 de ani de cvasifotbal, parcă te poți apuca liniștit și de afaceri, la adăpostul unor cifre izvorâte din... jocul cu balonul rotund și unele transferuri adiacente acestuia, transferuri ce s-au lăsat cu bani verzi pentru ciorofilarea propriilor interese!

DI Sechelariu ne tot amenință pe toate canalele mass-media că pe Francisc Văștag, campionul mondial în ale boxului, îl vom vedea cât de curând în lotul național al fotbaliștilor. N-ar fi primul caz de polisportiv la nivelul cel mai înalt, dar, dacă o voi vedea și p'asta înseamnă că nu mai știu ce e ala box de înaltă clasă. Cât despre „boxerii” din fotbalul nostru — mai puțin pretenții de nasul lor — cunosc!

Dacă Universitatea Cluj s-a înscris în corpore, plus ca persoană juridică la „Caritas”, asta înseamnă că băieții nu mai au nevoie de prime de joc, prime ce se aude că pe parcursul sezonului trecut au fost cele mai mari din campionatul nostru pe umerii căruia, de la președinte la fundaș, mai toată lumea se lamentează de lipsa banilor.

Marcel Pușcas, bălat capabil dar fără de noroc, cel puțin până acum, după o vîltă de trei zile și trei ceasuri a revenit la cârma Rapidului. După umila mea părere e cea mai mare bombă (la stil balcanic) ce a fâșăit pe ultima turnantă a secolului. Oricum, Marcel Pușcas, după câte a făcut pentru Rapid, nu merita tratamentul la care a fost supus. La el, dragos-

og cu cel mai galant antrenor al fotbalului românesc

„Doresc din tot sufletul să reedităm perioada anilor '86 '87 '89"

procesul de instruire la cluburi este destul de scăzut; jucătorii pe care l-am avut au fost receptivi la indicațiile mele doar pe o durată scurtă din timpul regulamentar de joc; de asemenea, oamenii din jurul meu, cred, au avut și ei o parte din vină. Un alt aspect ar fi acela că, totuși, nu am avut jucătorii pe care mi l-aș fi dorit.

— Ați fost înălțurat brutal de la cămașă echipei naționale a Ungariei?

— Nu. Din contră. Am relații foarte bune cu Federația Ungară de Fotbal, cu oameni de fotbal din Ungaria. La ședința Biroului Federal, 16 membri din 19 au fost împotriva plecării mele, iar 3 s-au abținut. La al doilea scrutin, dacă pot să spun așa, rezultatele votării au fost aceleași.

Deci, n-am fost îndepărtat de la conducerea echipei de fotbal a Ungariei, ci eu am renunțat.

— Un insucces, este un insucces... Cât de mult v-a marcat acest eveniment neplăcut?

— Orice insucces îl marchează pe om. Eu sunt construit din punct de vedere psihic destul de solid. Am vrut să uit cât mai repede acest cosmar, și cred că am reușit. Totuși m-a marcat pentru că doream să fac ceva și mi-am dat seama că nu din vina mea sau nu numai din vina mea n-am făcut ce vroiam și asta m-a măcinat un pic, dar m-am debarasat repede de asta.

— Se va resimți ceva în activitatea dumneavoastră viitoare?

— Nu. Și ca jucător și ca antrenor am ajuns la concluzia că orice înfrângere trebuie repede uitată. Victoriile trebuie reținute pentru că acestea aduc alte victorii.

— Deja v-ați încărcat bateriile?

— Normal. Așa am fost dintotdeauna, m-am revigorat destul de repede.

— Ce calități credeți că v-au recomandat pentru revenirea la timona echipei Steauea?

— Probabil au apelat la mine pentru că la Steaua s-a creat o școală de antrenori, o școală de fotbal, iar la formarea acestei școli cred că a contribuit și Emerich Jenei. Ca dovadă, este faptul că, fostul meu jucător — ca elev și fostul meu coleg — ca antrenor, Iordănescu, este în prezent antrenorul echipei naționale a României. Acum, fără falsă modestie, probabil că echilibrul psihic, pedagogia și cunoștințele tehnico-tactice pe care le-am acumulat în anii care au trecut au fost calitățile care m-au recomandat.

— Ați început campionatul tare, învingând pe Dinamo chiar la ea acasă. Cum vă simțiți când știți că Dinamo, eterna rivală a Stelei, se află undeva în coada clasamentului?

— Nu pot să spun că mă deranjează. Intotdeauna am încercat și de foarte multe ori am reușit să fiu un partener loial și cinstit față de Dinamo. Cred că în scurt timp Dinamo o să devină o echipă de vârf în fotbalul românesc.

— Care au fost argumentele victoriei Stelei în meciul cu Dinamo?

— Omogenitatea mai mare a lotului și poate o concepție de joc mai viabilă, mai aproape de fotbalul care se joacă acum, cu o circulație mai rapidă a balonului, cu presing mai adecvat condițiilor de joc și, desigur, calitățile jucătorilor mei.

— Unde credeți că a greșit omologul dumneavoastră, Florin Halagian, în pregătirea derby-ului Dinamo—Steaua?

— De la Dinamo au plecat în vară mulți titulari și lotul dinamovist s-a subțiat destul. Cu toate acestea ei au intrat pe teren cu dorința de a câștiga. Cred că în întâlnirea respectivă Halagian a mizat prea mult pe o apărare ermetică și pe contraatacuri rapide, încercând astfel să pună jocul în dezechilibru, în favoarea lor, însă nu au reușit.

— Apropo de Halagian... Prin anii '86, '87... s-a vorbit că ați preluat de la el o echipă gata formată și dumneavoastră nu v-a rămas decât să o duceți pe culmile gloriei. Acum sunteți cel mai galonat antrenor din fotbalul românesc. Performanțele obținute confirmă acest titlu. Dar, performanțele obligă. Veți reuși să construiți o nouă super echipă cu care apoi să recâștigați, pentru clubul militar, trofeul C.C.E.?

— Și Halagian a contribuit la formarea acelei echipe; el a adus un singur jucător, pe Bölöni, pe care și eu mi-l doream de foarte multă vreme. El a stat doar 7 etape la cămașă Stelei. Înainte de venirea lui eu deja imprimasem Stelei stilul de joc. Pe Bărbulescu, Bumbescu, Radu II, Pițurcă eu i-am adus la Steaua cu un an înainte. De fapt, a fost cam așa, am fost eu antrenor, apoi a venit Halagian și a stat 7 etape, după care am revenit. Nu cred că în două luni putea să facă o echipă. Nu neg, însă, contribuția lui, într-o oarecare măsură, la formarea echipei de aur din acel timp.

Echipa actuală este o echipă — promisiune și trebuie ca ea să devină o echipă-cerțitudine, însă mai este de lucru în acest sens. doresc din tot sufletul să reedităm perioada anilor '86, '87, '89... și sper să reușim. Deocamdată încercăm, ca primă dorință, să ajungem cât mai departe în primăvara europeană. Sigur că ne gândim și la finala C.C.E.

— Care dintre actualii jucători ai Stelei credeți că au mentalitate de profesionist, de învingător?

— În general, echipa Steaua de astăzi este compusă din jucători care au acest spirit de învingător, care au psihologia învingătorului. Dau câteva exemple care îmi vin acum în memorie: Prodan (20 de ani), plin de vitalitate, plin de forță, plin de calități; Dobos, un jucător jignit că a fost dat de la Dinamo la Steaua și care este un jucător cu mari calități umane, cu o inteligență tactică în joc; Ilie Dumitrescu, un jucător de mare, mare valoare; Panduru, un cerebral; Vlădoiu, plin de ambiție; Ilie Adrian (19 ani), un talentat. Aproape toți jucătorii care sunt la Steaua reclamă valoare, reclamă performanță. Asta nu înseamnă că echipa Steaua nu poate să piardă un joc. Eu le spun jucătorilor mei, tot timpul, chiar dacă am pierdut să avem conștiința împăcată că am făcut totul să câștigăm. De fapt, la Steaua, prin selecție, se urmărește să se aducă jucători care au spirit de învingători.

— Domnule Jenei, ce faceți ca să fiți și pe placul spectatorescilor bogăți dar și săraci? De fapt aceștia din urmă, în gecile lor de fâș, sunt cei mai numeroși și cei mai infocați suporterii din galeria Stelei.

— Pentru cei care vin la stadion pe ploaie, pe vânt, în orice condiții și pe care-i respect foarte mult urmăresc că în paralel cu victoria să le aduc drept cadou și un joc cât mai spectaculos; deci să jucăm și pentru ei.

— Vă dorește mult succes și cât mai curând posibil o finală de C.C.E., încununată de succes pentru Steaua.

GHEORGHE BARBU ■

Studentii craioveni sprintează

Se pare că lucrurile încep să se normalizeze, cea de-a doua rundă a campionatului Național înregistrând în contul oaspeților victorii și două remize noua — F. C. Farul 0-0; atâta mare favorită, echipa noastră a furnizat surpriza nereușind să se impună unei garnituri din rândurile a lipsit accidentarilor Popa — Sportul 1-1; Petrolul 1-1; Ceaușila (min. 63) și-a marcat calitățile de golgeter realizându-și însă primul reușita la 11 m. • Elec — F. C. Brașov 0-1; Săvoiu (49) face ca enii să reediteze succed din campionatul trecut ad nori negri pentru antrenorul Nicolae care și-a anunțat demisia. Chiar atât de mult s-a plecată lui Gheorghe Ilie Adrian? • Ceah — Universitatea Craiova 0-3; După „bomba” ulești, nemțenii au fost sancționați pentru lipsa de experiență pe scena diviziei. Profir (70) din

11 m a salvat onoarea craiovenii înscind prin Stângă (24). Vasc (26), Mogoșanu (35) și Craioveanu (87) • „U” Cluj — „Poli” Timișoara 5-1 (2-1); Pentru a treia oară în acest sezon bănașenii deschid scorul însă părăsesc terenul învinși. Au marcat: Remus Sabo (16), Gabor (41) — 11 m. Predatu (75) și Marius Popescu (72,89), respectiv Kovacs (10) • F. C. Inter — Progresul 2-0 (1-0); Văsai (43) și Radu Niculescu (80) au parafat victoria gazdelor, după ce ultimul ratase (28) un penalty parat de ex-sibianul Blid • Dinamo — Gloria 2-0 (1-0); Un derby european de C 3, bucureștenii având câștig de cauză prin golurile ex-bistrițeanului Viorel Moldovan (8) și ex-resiteanului Cristian Puscaș (51) • Dacia Unirea Brăila — Otetul Galați 1-0 (0-0); Derbyul Dunării de Jos a fost transat de Cătălin Popa în minutul 90 • U.T.A. — Rapid 2-1 (1-1); Deși în extremis, victorie meritată a nou promovatei, după un meci de mare luptă. Ungur (42) și Stupar (89) au punctat pentru „bă-

trăna doamnă”, Rodin Voinea (45) pentru bucureșteni, care în ultima săptămână au trecut prin mari convulsii la nivelul conducerii tehnice • Starea disciplinară a combatantelor începe să dea de gândit, fiind consemnate 6 cartonașe roșii: Mihai Ionescu (Ceahlău), Gane și Olaru (ambii Universitatea), Marius Șeghedi (F. C. Inter), Tofan (Oțetul), Cristian Petre (Sportul Studențesc) • În clasament, pe primele locuri: 1. Universitatea — 6 p, 2. Steaua, Farul și Inter — toate cu 5 p, iar pe ultimele: 15. Ceahlău — 2 p, 16. Rapid (1-5), 17. Electropulter (0-4) și 18. „Poli” (3-10) — toate cu 0 p. • Întrucât la 8 septembrie echipa națională va susține partida oficială din preliminariile C.M. în compania reprezentativei Insulelor Feroe, viitoarea etapă este programată miercuri, 1 septembrie, din cadrul căreia reținem partidele F. C. Brașov — Steaua, Oțetul — Dinamo, Farul — „U” Cluj și Progresul — Sportul Studențesc.

POMPILIU L. DUMITRESCU ■

Manager

Scurt dialog, fulger chiar, cu dl Traian Bănescu, pe care l-am abordat la încheierea unei conferințe de presă.

— Dle Bănescu, ați fost principalul artizan al creării U.F.C. (Uniunea Fotbal Club) Rapid în frunte cu Mircea Pascu. La peste un an de atunci, timp în care ați asistat frecvent la meciurile echipei, care este opinia dv față de frământările prezente?

— La ora respectivă schim-

barea se impunea, fiind singura soluție. Constat însă că în conducerea clubului de fotbal sunt cam mulți care nu au ce căuta. Ar trebui urgent să-și vadă de alte treburi și să-și lase în pace pe Mircea Pascu, care este un manager de înaltă calitate. Nu-mi cereți să-i numesc. Dacă nu sunt cunoscuți de toată lumea, el nu se poate să nu-l știți.

Măna este acum la președintele U.F.C....

Remanierare

Schimbări spectaculoase, în cadrul remanierii guvernamentale, s-au produs la Ministerul Tineretului și Sportului. Titular plin al ministerului este dl Alexandru Mironov, președintele Federației de Scrimă, iar la Departamentul Sport — dl Nicolae Mărășescu, fost vreme îndelungată în staff-ul Federației Române de Atletism (de peste trei ani și jumătate secretar-

ul său general). E oare cazul să spunem și de data aceasta: „Tu quoque, Brutus?” (Și tu, Brutus...?). În rest, trebuie să constatăm că evenimentul a rămas necunoscut pentru Departamentul Sport al Radiodifuziunii. Dar șeful său este mai mult plecat...

IOAN FRÂNCU ■

În acest sfârșit de secol, în care lucrurile cele mai trăznite se succed într-un ritm amețitor, moda femeilor-soldat atrage tot mai multe fiice ale Evei. ● Amazoanele moderne, înrolate sub flamura zeului Marte, acceptă fără comentarii exigențele regulamentelor cazone, supunându-se unor antrenamente la fel de dure ca și ale bărbaților. ● În celebrele unități de infanterie marină ale armatei Statelor Unite, femeile reprezintă 10 la sută din totalul efectivelor. ● În Libia, contrar moravurilor stricte propovăduite de religia islamică, femeile își pot sluji patria și cu kalașnikovul în mână; există femei-tanchist și femei-pilot de vânătoare. În capitala țării, Tripoli, pe strada Omâr El Moktar, Comandamentul Revoluției a înființat, în premieră mondială, o Academie Militară în exclusivitate pentru sexul frumos (și belicos). Portul obligatoriu al vâului tradițional nu le împiedică să se „joace” cu grenada și bazooka. ● În Franța, începând din 1972, femeile au fost admise în celebra școală militară de la Saint-Cyr. ● În Israel sunt înrolate în serviciul activ peste 80 000 de femei, reprezentând 51 la sută (!!) din efectivele totale ale armatei. Exemplele ar putea continua. Fetele sunt multe și rele foc!

Fotodocumentarul din această pagină ne-a fost oferit de colaboratorul nostru dr. Leopold Kumbakisaka.

Femei ucigașe ?

• *Da, dar... legal! Militarizate, necrutătoare, cu degetul pe trăgaci, ele fac parte din armatele acestei lumi nebune, nebune nebune!*

În armata din Nicaragua femeile luptă pentru pace.

Chile sau tinerețea cu tubul de ruj în bandulieră.

În Libia, tranziția a avut loc: femeia nu mai e, pur și simplu, corp ci gardă de corp. Și nici corpul nu mai e al ei, ci al lui Gaddafi.

Israel: Femeia comisar de 24 KARATE (bărbatul e numai de 18 K. cu înlocuitori) – foto dreapta

De când lumea, în Erythreă, la război, cauți femeia. (foto stânga)

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRATIE

Președinte – director general:
GEORGE ARION

Membri:
Ion D. Goia, Alexandru Păsărin,
Liana Tatos, Liviu Timbus.

Director economic
Marcel Apostolescu

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont lei – 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută – 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacție:
EUGEN CHIROVICI

■ POLITICĂ (2560) – Tudor Octavian (șef secție), Marian Ghițeanu
■ EXTERNE (2560) – Ion D. Goia
■ SOCIAL (2559) – Dorin Sălăjan (șef secție), Gheorghe Barbu, Marin Marian, Brîndusa Nicolae.
■ ECONOMIC (2559) – Cristiar Buzas.
■ CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2558) – Liana Tatos (șef secție), Elena Grecescu, Raluca Vrabie.
■ FOTOREPORTERI (2528) – Elena Ghera, Florin Ioniță.
■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) – Adriana Chirovici, Mirela Fotea, Crina Gorgoi, Adrian Petrescu.
■ CORECTURĂ (1453) – Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Valentina Pietraru, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu.

REBUS REBUSACHE

Redactor șef:
ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Gheorghe Toia, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

■ JURIDIC (2600): Corneliu Olteanu.
■ FINANCIAR (2143): Aida Balica, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Florența Tudor.
■ ADMINISTRATIV (2600): Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Liliana Crețu, Maria Serban.
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (617.59.69).
■ PUBLICITATE ȘI SUPLIMENTE SPECIALE (2634, 2600): Mihai Săndoiu (șef departament), Adriana Dobrescu, Florin Dobrescu, Călin Mărcușanu, Nineta Olteanu, Florin Petria, Felicia Șerbănoiu, Cristin Topolski.
■ DIFUZARE (617.48.91): Manuela Vasiliu (șef departament), Gabriel Bumb, Emilian Chirea, Angela Frandos, Doru Iancu, Marius Procopie, Gabriel Milan Sava, Nicolae Șerban.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra” S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 – Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimărilor – Imprimeria CORESI – București

ULTIMA ORĂ

Vom pieri pe limba lor!